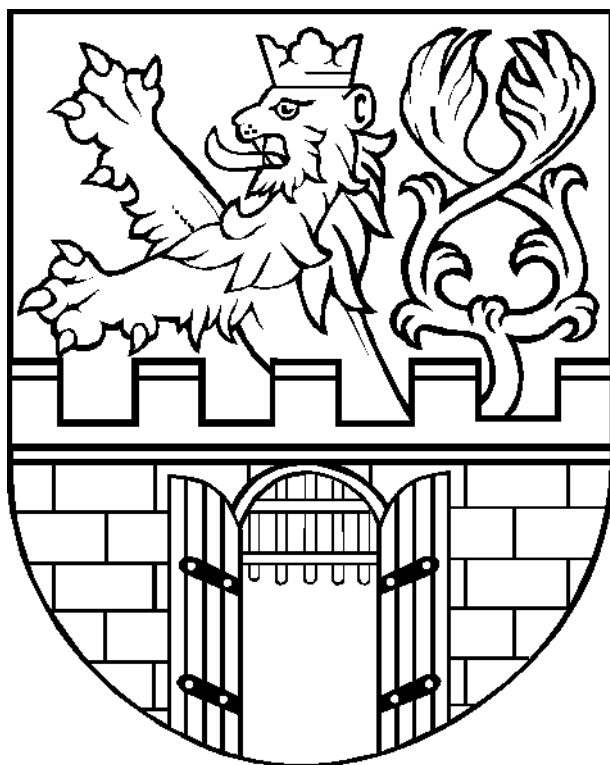

**KRONIKA MĚST
A**

LITOMĚŘIC

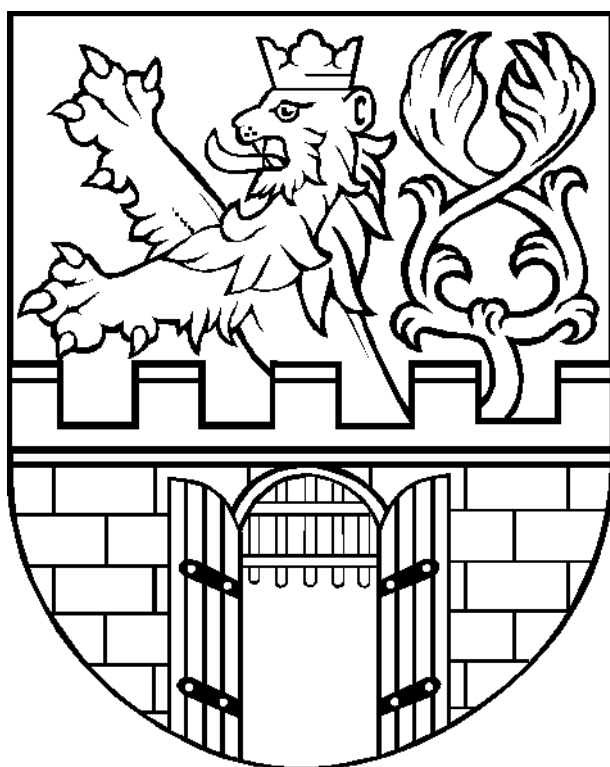

2004

K r o n i k a m ě s t a

L i t o m ě ř i c

2 0 0 4

Kronikářem Města Litoměřic zůstává

Oldřich DOSKOČIL

LEDEN 2004

První dítě roku:

První miminko letošního roku v Ústeckém kraji se narodilo 47 minut po silvestrovské půlnoci v litoměřické Městské nemocnici. Filip Zezula vážil 3,6 kilogramů a měřil 47 centimetrů. Maminka se jmenovala Olga Zezulová. Žije v Libínkách. Prvním občanem Města Litoměřic se stal Matěj Čepička, který se narodil ve čtyři hodiny ráno. Vážil 3,5 kilogramů, měřil 52 centimetrů. U porodu mamince Monice Čepičkové pomáhal manžel.

Ze světa:

V neděli 4. ledna dosedl na Mars robot *Mars Exploration Rover A (Spirit)*. Americkým vědcům v řídicím středisku NASA v Pasadeně připravil neobyčejný úspěch. Posílá totiž na Zem nejúchvatnější snímky Marsu, které kdy lidské oko zahlédlo. *Spirit* přistál v krajině kráteru Gusev. V pořadí je to čtvrté úspěšné přistání na Marsu. Evropská sonda *Mars Express* dopadla hůře. Ta sice úspěšně krouží kolem Marsu, ale s jejím výzkumným modulem *Beagle-2*, který přistál na Marsu několik dní před americkým modulem, se nepodařilo navázat spojení. Třetím v pořadí, kdo se pokusil dobýt Mars, bylo Japonsko. Jeho zařízení mělo doletět jako první. Bohužel, Mars zcela minulo a vydalo se tak do hlubin vesmíru.

Z České republiky:

Obyvatelé naší republiky stárnou tak rychle, že hrozí, že se Česko do roku 2050 změní v zemi, kde průměrný věk přesáhne 54 let proti současným 39 roků. Dosáhne tak hodnoty, která se vymyká jakékoliv dosavadní zkušenosti kterékoli země světa. Český statistický úřad v publikaci *Vývoj věkové struktury obyvatelstva a její tendence*. Situace je o to dramatičtější, že rok od roku klesá počet uzavíraných manželství a snižují se i počty narozených dětí. Počet lidí starších 60 let tak už v roce 2001 převážil nad počtem dětí do 14 let. Průměrný věk žijících obyvatel ČR je nejvyšší v dosavadní historii. U mužů činí 37,1 roku, u žen 40,3 roku. To znamená, že podíl dětské složky klesl na nejnižší úroveň v celé historii osídlení území dnešní České republiky. Sčítání lidu v roce 2001 poprvé zaznamenalo méně než 20 procent dětí v obyvatelstvu.

Podle výzkumu agentury STEM by v lednu volilo ODS 33,9 procenta voličů, KSČM 19,8 procenta, ČSSD 16,5 procenta, KDU-ČSL 8,4 procenta a US-DEU 2,6 procenta. Komunisté se zřejmě na druhé pozici usadili na delší dobu, jejich preference vykazují trvalý vzrůst na úkor ČSSD.

Z Litoměřicka:

Město Lovosice a DZCL získaly v celostátní soutěži průmyslových zón (3. ročník) v kategorii *Zóna s největším ekonomickým přínosem* 1. místo. Třetí ročník ocenění *Průmyslová zóna roku 2002* se konal v Teplicích 13. prosince 2003. Cenu zde převzal starosta Lovosic Jan Kulhánek. Ocenění *Průmyslová zóna roku* vyhlašuje pod záštitou Ministerstva průmyslu a obchodu agentura *CzechInvest* ve spolupráci se *Sdružením pro zahraniční investice (AFI)* a partnery projektu *Partnerství pro podporu přímých zahraničních investic v České republice*. Do soutěže byly zařazeny průmyslové zóny, které získaly dotaci Ministerstva průmyslu a obchodu a agentury *CzechInvest*. 1. cena v kategorii *Zóna s největším společenským přínosem* získala *Průmyslová zóna Karviná - Nové Pole*, 1. cena v kategorii *Zóna s nejvhodnějším urbanistickým řešením* získala *Průmyslová zóna Severní Předlice, Ústí nad Labem*.

ÚNOR 2004

Ze světa:

Přes 4.400 amerických katolických kněží bylo obviněno ze sexuálního zneužívání nezletilců v letech 1950 až 2002. Uvádí to zpráva biskupské katolické konference. Osmdesát procent obětí tvořili mladiství od 11 do 17 let, 16 % od osmi do deseti let a šest % ve věku 7 a méně let.

Obří kosmický diamant o hmotnosti deseti quintilio, což je číslo s jedničkou a 31 nulami, karátů objevili astronomové v souhvězdí Kentaura. Diamant vznikl krystalizací uhlíku tvořícího žhavé jádro hvězdy a je největší v galaxii.

Evropská unie je stále méně výkonná a musí přijmout hluboké reformy, aby neprohrála v globálním boji s USA a Asií. Tak zní burčující výzva berlínského summitu velké trojky - Německa, Francie a Británie. Gerhard Schröder (Německo), Jacques Chirak (Francie) a Tony Blair (Velká Británie) ve středu 18. února v Berlíně varovali, že pokud všechny členské státy nebudou dnes urychleně jednat, Unie nedosáhne cílových čísel zaměstnanosti pro roky 2005 a 2010.

Z České republiky:

Populární ekonom Valtr Komárek, první polistopadový místopředseda vlády, dnes z pozice penzisty smutně sleduje vývoj v Česku. Jako bývalý lídr sociální demokracie je zklamán kroky nejsilnější vládní strany i celé vládní koalice. Vládu přirovnává k panovníkům s rozmařilým dvorem, kteří kvůli svému rozhazování vymýšlejí nové daně pro poddané. Z jeho výroků: *Vývoj po roce 1989 jsme nezvládli. Musíme si přiznat, že za hloupost se platí; Reforma není maják naděje, připomíná spíš nasvícenou hrobku na skalách; Reforma je nedůstojná loutková opera, která k ničemu nevede; Vláda se dostává na úroveň Novotného politbyra, které řešilo nedostatek párátěk.*

Vláda ve středu 25. února schválila nominaci Pavla Teličky na eurokomisaře do roku 2009 i přes odpor ministrů za KDU-ČSL. Proti se postavili dva ze tří lidoveckých ministrů - Milan Šimonovský (doprava) a Libor Ambrozek (životní prostředí). Vicepremiér a ministr zahraničí Cyril Svoboda se zdržel.

Z Litoměřicka:

V anketě *Sportovec roku 2003 Litoměřicka*, jež pořádají *Deníky Bohemia* ve spolupráci s *Oblastním svazem Českého svazu tělesné výchovy (OS ČSTV)* a představiteli Města Litoměřice, zvítězil v kategorii jednotlivců dospělých litoměřický judista Jiří Pokorný. Druhé místo obsadila veslařka Martina Struhová a bronzovou příčku si vybojoval její kolega Milan Brunčvik.

BŘEZEN 2004

Ze světa:

Poprvé do vůbec nejranějších stádií vesmíru nahlédl Hubbleův orbitální teleskop během unikátního experimentu, nazvaného Hubbleovo ultrahluboké pole (HUDF). Snímky ukazují, že v okamžicích zážehu prvních hvězd a tvorby pragalaxií vypadal vesmír jinak než dnes. Zobrazené galaxie postrádají typické tvary spirály či disku a jeví se jako párátko nebo kamínky náramku. Některé nesou známky vzájemného pronikání. Velikost pradávných galaxií je velmi rozdílná a výrazně se liší i barvami. Jenže tyto snímky z Hubbleova orbitálního teleskopu jsou zřejmě poslední. NASA se rozhodla teleskop už neudržovat, což vyvolalo odpor vědeckých institucí nejen v USA, ale i v Evropě. Nástupcem Hubbleova teleskopu se má stát dalekohled JWST (James Webb Space Telescope - Webb byl druhým ředitelem NASA, který v 60. letech 20. století řídil projekt Apollo a nastartoval vědecký program NASA). Do vesmíru by se ale měl dostat až v roce 2010.

Z České republiky:

Průměrná hrubá mzda vzrostla o 1083,- Kč, tedy na 16.917,-Kč. Nejvyšší platy jsou v oblasti výpočetní techniky, kde byl nárůst o 36.430,- Kč, nejnižší mzdy jsou naopak v zemědělství, kde je průměrná mzda 12.011,- Kč. Průměrný Čech si tak vydělá o 6,8 procenta více než v roce 2002. Reálná mzda se ale díky inflaci loni zvýšila o 6,7 procenta, což je nejvíce za posledních sedm let. Ekonomové z toho ale nadšení nejsou. Nárůst mez je totiž vyšší než růst ekonomiky.

K pětiletému trestu za podvod a zvýhodňování věřitele odsoudil ve středu 10. března Krajský soud v Praze bývalého sociálnědemokratického ministra financí Iva Svobodu (55 let). Svoboda se tak stal prvním členem vlády po roce 1989, kterého soud poslal do vězení. Členem kabinetu Miloše Zemana byl od července 1998 do července 1999, od roku 1997 byl místopředsedou sociální demokracie a spolu se svou poradkyní Barborou Snopkovou (60 let) měl na starosti stranické finance. Navíc musí Svoboda zaplatit pokutu 1 milión,- Kč.

Z Litoměřicka:

V Hoštcích se snaží o zavedení nové tradice. V sobotu odpoledne 20. března přivítali jaro otevřením studánky gejzírem vody v probuzené kašně, pod níž se studánka nachází. Probouzení doprovázelo hejno vypuštěných poštovních holubů a sympatické mažoretky. Starostkou obce je Anna Podpěrová.

V okrese Litoměřice se v poslední době vyskytl větší počet padělaných bankovek s nominální hodnotou 1.000,-Kč a 500,-Kč. Na 500 korunových bankovkách se

objevuje stejná série a číslo C 75435242. Padělané bankovky se vyskytly v obchodech a pohostinstvích nejčastěji v Lovosicích a Roudnici nad Labem.

DUBEN 2004

Ze světa:

Slovenské prezidentské volby vyhrál v 2. kole (17. dubna) překvapivě vysoko Ivan Gašparovič. Získal 59,91 procenta hlasů, jeho konkurent Vladimír Mečiar jen 40,09 hlasů. K urnám přišlo 43,5 procenta oprávněných voličů.

Z České republiky:

Trojice unesených českých novinářů se v neděli 18. dubna vrátila po šestidenním zajetí v Iráku šťastně domů. Zpravodaj České televize Michal Kubal, kameraman Petr Klíma a zpravodaj Českého rozhlasu Vít Pohanka přiletěli vojenským speciálem Challenger. M. Kubal v televizní besedě prohlásil, že situace Američanů v Iráku je neudržitelná.

Z Litoměřicka:

Litoměřická diecéze katolické církve má ve 437 farnostech 130 kněží. Z 1 miliónu a 300 tisíc obyvatel žijících na tomto území diecéze je asi 162 tisíc katolíků, nedělních bohoslužeb se pravidelně zúčastňuje asi 11 tisíc věřících.

První "euroobčánek" na Litoměřicku se narodil v litoměřické nemocnici hodinu po půlnoci (1. května, kdy se Česká republika stala členským státem Evropské unie). Byla to Anička, maminka je jednadvacetiletá Jaroslava Barcalová z Lovosic. Na svět dítěti pomáhala MUDr. Eva Janků a asistentka Šárka Jirkalová.

KVĚTEN 2004

Ze světa:

Dva dny poté, co americká televize CBS odvysílala informace o tom, že američtí vojáci mučili zadržené Iráčany, zveřejnil britský tisk černobílé fotografie zachycující ponižování iráckého zajatce příslušníky britské armády. Svět byl snímky šokován. (Podle Práva z pondělí 3. května 2004 - č. 14, č. 103, s. 1 a 10). Situace je v Iráku pro Američany neudržitelná, což potvrzují i čeští novináři.

Z České republiky:

Od soboty 1. května se Česká republika stala členským státem *Evropské unie*. Úderem páteční půlnoci vypuklo na mnoha místech České republiky nadšení. Češi se spolu s občany dalších devíti států v prvních vteřinách soboty dočkali vstupu do Evropské unie a dali to náležitě najevo. Oslavy celou noc provázelo bujaré veselí. V ulicích Prahy a dalších měst bouchaly lahve šampaňského. Mnozí lidé si pak hned vyzkoušeli cestu do sousedních zemí jenom s občanským průkazem, aniž by jim hraniční přechody křížily fronty kamiónů čekajících na proclení. Prvním českým

euroobčanem se stal Nikolas Podešva z Brané u Třeboně. Přišel na svět v českobudějovické nemocnici 8 minut po vstupu do EU.

Z Litoměřicka:

Na IV. dvoře tereziánské Malé pevnosti se konala výstava výtvarných artefaktů s názvem *V zrcadle tereziánského času*. Výstava představuje akvizice Památníku Tereziín z let 1993 až 2003 a je první, která se v tomto prostoru konala po povodních v roce 2002.

V moci z 9. na 10. května zemřel ve spánku malíř Českého středohoří František Hora (1904 - 2004) z Třebenic.

ČERVEN 2004

Ze světa:

Volby do Evropského parlamentu (EP), které proběhly v 25 členských zemích Unie v časovém rozmezí od pátku 11. června do neděle 13. června (v každé zemi jinak) přinesly několik překvapení. Mezi hlavní patří zdrcující porážka vládní sociální demokracie v Německu. V Rakousku zas vyvolalo téměř šok nečekané třetí místo novice voleb - seskupení nezávislého poslance EP Hanse-Petera Martina. Přesto v Německu opoziční CDU/CSU nedostala tolik hlasů jako v posledních eurovolbách, přírůstek naopak zaznamenali zelení, postkomunistická PDS a liberálové (FDP). Účast voličů však byla všude nízká (průměr 47 procent), ale vyšší než v nově přijatých postkomunistických zemích, kde nepřesáhla 30 procent.

Z České republiky:

Historické první volby (11. a 12. června) do *Evropského parlamentu* (EP) vyhráli nezávislí a opozice, ČSSD a US-DEU utrpěly těžkou porážku. US-DEU (Unie svobody - Demokratická unie) nepomohlo ani přemaskování na ULD (Unie liberálních demokratů) v čele s ženou (Rögnerová). Do EP se toto seskupení vůbec nedostalo.

Občanská demokratická strana (ODS) (Lídr: Zahradil)	30,04 %
Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM) (Lídr: Ransdorf)	20,26 %
Sdružení nezávislých kandidátů – Evropští demokraté (SNK-ED) (Lídr: Zieleniec)	11,02 %
Křesťansko-demokratická unie-Česká strana lidová (KDU-ČSL) (Lídr: Roithová)	9,57 %
Česká strana sociálně demokratická (ČSSD) (Lídr: Rouček)	8,78 %
Nezávislí (NEZ)	8,18 %

Do EP nepřekročili pětiprocentní hranici:

Zelení (SZ). (Lídr: Patočka)	3,16 %
Unie liberálních demokratů (ULD) (Lídr: Rögnerová)	1,69 %

Pro *zelené* to byl prozatím největší úspěch. Oproti volbám do parlamentu ČR své preference téměř zdvojnásobili. Naopak pro vládní *US-DEU* v masce *ULD* to byl debakl.

Kolem jednoho procenta, ale spíše méně:

Pravý blok (PB), Lídr: Cibulka	1,17 %
Nezávislá iniciativa (NEI), Lídr: Doly Bastr	0,71 %
Republikáni M. Sládka (RMS), Lídr M. Sládek	0,67 %
Balbínova poetická strana (BPS).	0,59 %
Strana za životní jistoty (SŽJ).	0,51 %
Strana venkova SOS (SV SOS).	0,50 %
Sdružení nestraníků (SN)	0,50 %
Za zájmy Moravy ve sjednocené Evropě (ZZMVSE)	0,39 %
Strana zdravého rozumu (SZR)	0,27 %
Strana pro otevřenou společnost.	0,23 %
Konzervativní strana	0,21 %
Koruna česká (KČ-monarchisté)	0,19 %
Masarykova demokratická strana (MDS)	.0,18 %
Dělnická strana	0,18 %
Humanistická aliance	0,17 %
Halax-Ostrava se baví	0,14 %
Národní koalice	0,12 %
Strana občanů republiky České	0,11 %
V. Kožený-Občanská federální demokracie	0,08 %
Strana práce	0,07 %
Strana demokratického socialismu	0,07 %
Svobodní	0,05 %
Všeobecná občanská strana	0,03 %

Rozdělení mandátů:

ODS	9	KSČM	6
SNK-ED	3	KDU-ČSL	2
ČSSD	2	Nezávislí	2

Volební účast: 28,32 %

Pád vlády:

přesně v poločase od posledních voleb v roce 2002 padla vláda premiéra Vladimíra Špidly (53 let), který v sobotu 26. června rezignoval na funkci předsedy ČSSD a oznámil, že rezignuje i jako premiér. Ve středu 30. června pak podal s celou vládou demisi i jako ministerský předseda. Sociální demokracii od soboty 26. června vede statutární předseda Stanislav Gross (34 let), který získal důvěru zhruba dvou třetin ústředního výkonného výboru (ÚVV) ČSSD.

Z Litoměřicka:

Jak lidé volili do Evropského parlamentu v Ústeckém kraji:

ODS	30,1 %
KSČM	26,9 %
NEZ	10,6 %
ČSSD	9,1 %
SNK-ED	9,0 %
KDU-ČSL	2,9 %
Zelení	2,5 %
ULD	1,3 %
PB	1,2 %
RMS	1,0 %

Jak lidé volili na Litoměřicku:

Litoměřice:	ODS	2 764 hlasů
	KSČM	2 384 hlasů
	třetí se umístily SNK-ED	

V Litoměřicích hodilo svůj hlas do volební urny 9.094, tedy 27,65 procent voličů.

Lovosice:	ODS	1 484 hlasů
	KSČM	1 196 hlasů
	Nezávislí.	459 hlasů

Roudnice:	ODS	2 547 hlasů
	KSČM	2 032 hlasů
	SNK-ED	765 hlasů

Ústěck:	KSČM	327 hlasů
	ODS	222 hlasů
	Nezávislí.	100 hlasů

Štětí:	ODS	657 hlasů
	KSČM	609 hlasů
	Nezávislí	254 hlasů

Libochovice:	KSČM.	478 hlasů
	ODS	417 hlasů
	SNK-ED	140 hlasů

Celkem na Litoměřicku z 92 543 oprávněných voličů přišlo volit pouze 26 402 občanů.

Historické mezníky LOVOCHEMIE

1904 - Adolf Schram zahajuje výrobu kyseliny sírové a superfosfátu

1923 - Zřízena Česká továrna na umělé hedvábí

1951 - Továrna na strojená hnojiva

1954 - Zahájena výroba kyseliny dusičné a ledku amonného s vápencem
 1958 - Severočeské chemické závody (SCHZ) Lovosice
 1959 - Zahájena výroba karboxymethylcelulózy
 1960 - Zahájena výroba viskózného kordového hedvábí
 1964 - Zahájen provoz nové výroby superfosfátu
 1967 - Zahájena výroba vícesložkového hnojiva NPK a ledku vápenatého
 1969 - Součást "výrobně-hospodářské jednotky Chemopetrol".
 1978 - Zahájena výroba kapalného hnojiva DAM 390
 1991 - Zahájen provoz nové výroby ledku amonného s vápencem LAV 3
 1993 - Vzniká akciová společnost Lovochemie
 1996 - Dokončení privatizace akciové společnosti
 1997 - Člen skupiny AGROFERT a UNIPETROL
 2001 - Převzetí provozovny GSH v Městci Králové
 2002 - Celý areál Lovochemie, a. s. byl v srpnu zasažen katastrofální povodní
 2003 - Zahájen provoz nové výroby kyseliny dusičné KD 6

Libochovické divadelní léto

Od čtvrtka 27. května do pátku 27. června se v Libochovicích konal již 47. ročník ochotnického festivalu *Libochovické divadelní léto*. Letos přijelo 10 amatérských souborů, soutěžních z nich bylo ale jenom šest. Dva soubory hrály "nesoutěžně", dva sehrály představení pro školy. Za dobu konání festivalu se na jevišti vystříдалo 180 herců, podívat se přišlo přes jeden tisíc diváků. Nejpopulárnější se letos stal soubor *Karel Čapek* z Děčína, který od poroty dostal cenu *Za nejlepší inscenaci* a putovní pohár za inscenaci hry E. E. Kische *Vrahova matka & Tonka Šibenice*. Nastudování neocenila jen porota, ale i diváci, kteří ji dali nejvyšší počet bodů. Za nejlepší herecký ženský výkon byla oceněna Ludmila Panenková z Děčína za roli v inscenaci *Vrahova matka*. Cenu za nejlepší mužský herecký výkon obdržel Jiří Dědourek ze souboru *Scéna Libochovice* za roli v inscenaci Jaromíra Tlustého *Jak se státi dobrým chovatelem svému slonovi*. Cenu za ženský herecký výkon přiřkla porota Marii Živé z divadelního souboru *Havlíček Neratovice* za roli Muriel v aktovce R. Andersona *Já jsem Herbert*. Cenu za mužský herecký výkon dostal Jaroslav Hoffman ze souboru *Havlíček Zákupy* za roli Čibery ve hře J. B. Moliéra *Lakomec*. *Cena Jana Holfeuera* za mladý talentovaný výkon byla přiřčena Radku Matouškovi ze souboru *Svatopluk Benešov* za roli Mikuláše Kisse von Ittebe v inscenaci hry Oldřicha Daňka *Nástup dam*. *Cenu Lotara Sedláka* si odvezla Emilie Svobodová ze souboru *Karel Čapek* z Děčína za roli Tonky Šibenice. *Cena za scénu* byla udělena Šárce Dinnbierové z Děčína za výpravu ke hře *Tonka Šibenice*, *Cenu organizačního výboru Libochovického divadelního léta* dostal Václav Frk za dlouholetou úspěšnou hereckou práci v divadelním souboru *Scéna Libochovice*, *Čestné uznání organizačního výboru Libochovického divadelního léta* získala Zuzana Krausová za vedení dětského divadelního souboru *Malis Libochovice*. Další čestné uznání připadlo Jaromíru Tlustému za autorství, dramaturgii a realizaci hry *Jak se státi dobrým chovatelem svému slonovi*. Všichni nejlepší (ocenění) herci i herečky si letos poprvé otiskly dlaně do keramické hlíny, otisky pak budou zdobit interiéry Kulturního střediska *U tří lip*.

ČERVENEC 2004

Ze světa:

Pouhých 36 hodin před skončením svého druhého funkčního období zemřel v úterý 6. července krátce před půlnocí rakouský prezident Thomas Klestil (71 let).

Z České republiky:

V úterý 13. července tragicky zemřel populární zpěvák Karel Zich (55 let). Trávil dovolenou se svou ženou a asi 10tičlenným sportovním oddílem na francouzském ostrově Korsika. K nehodě došlo při sportovním potápění. Později se prokázalo, že zemřel na selhání srdce.

V pondělí 26. července jmenoval prezident Václav Klaus premiérem úřadujícího šéfa ČSSD Stanislava Grosse (34 let). Gross se tak stal nejmladším premiérem v historii Česka.

Vleklá vládní krize vzala ČSSD další voliče: v červenci by ODS volilo 33,5 procenta voličů, KSČM 19,1, ČSSD 13,6, KDU-ČSL 8,1 a US-DEU 1 procento. Strana zelených získala 3,5 procenta hlasů. Z neparlamentních stran je tato strana nejsilnější.

Z Litoměřicka:

Až dva roky vězení hrozí neznámým zlodějům, kteří z pole u obce Lukohořany (Třebívlicko) ukradli 200 kg česneku a 50 kg brambor. Majiteli tak vznikla škoda za více než 10.000,-Kč.

V 68 ze 104 obcí Litoměřicka žijí trvale lidé, kteří se nenarodili v Česku a mají jinou národnost. Například: Litoměřice - 134, Lovosice - 70, Libochovice - 26, Budyně nad Ohří - 14, Křešice - 11, Doksany - 10, Brozany nad Ohří - 7; Podle národností na celém Litoměřicku: Slováci - 1.698, Němci - 284, Vietnamci - 282, Ukrajinci - 214, Poláci - 138, Rusové - 53, nezjištěno nebo neznámo - 2.652. Celkem v současné době žije na Litoměřicku 114 tisíc lidí.

Bilance nehod na Litoměřicku je strašlivá. Například v pondělí 19. července zůstalo po nehodě hned 5 dětí - sirotků. Zahraniční kamion na křižovatce s přivaděčem na dálnici u Lovosic (s křížením na Mlékojedy, Terezín a Lovosice) tam na místě usmrtil čtyři mladé lidi jedoucí ve staré škodovce a kteří nehodu nezavinili. Tři děti z Lovosic ve věku 9, 8 a 5 let ztratili své rodiče, manžele Jandovi z Lovosic. Ženě bylo 28, muži 33 let. Další spolujezdci byli jejich známí - manželé z Prahy. Ti měli děti dvě. Jen od začátku roku bylo na nejnebezpečnějších místech nehod: Silnice od Račiněvsí, přes Roudnici nad Labem na Polepy a Liběšice - 38, Směr od Libochovan, přes Polepy do Štětí - 26, silnice od Kostomlat pod Řípem, přes Roudnici n/L a Budyni nad Ohří, končí za Libochovicemi - 25, křižovatka před Lovosicemi (místo uváděné tragické nehody) - 15.

Ze světa:

Britský vládní úřad pro dohled nad záležitostmi bioetiky HFEA ve středu 11. srpna oznámil, že dal poprvé souhlas, aby vědecký tým přistoupil ke klonování lidských embryí k terapeutickým výzkumům. Jde o první povolení v Evropě. Svolení HFEA opravňuje SCG vytvářet lidská embrya jako zdroj kmenových buněk k léčbě některých chorob, např. cukrovky. SCG použije stejnou techniku, kterou v roce 1997 uplatnili vědci při klonování ovce Dolly.

V druhé polovině srpna se v řeckých Aténách konaly 28. olympijské hry (letní). Trvaly 16 dní a skončili v neděli 29. srpna. Ty příští se budou konat za čtyři roky v čínském Pekingu. Medailové pořadí: 1. USA 103 medailí (35 zlatých, 39 stříbrných, 29 bronzových). 2. Rusko 92 (27, 27, 38), 3. Čína 64 (33, 17, 14), 4. Austrálie 49 (17, 16, 16). 5. Německo 48 (14, 16, 18). 6. Japonsko 37 (16, 9, 12). 7. Francie 35 (11, 10, 14). 8. Itálie 32 (10, 11, 11). 9. Korea 31 (10, 12, 9). 10. Velká Británie 30 (9, 9, 12). 11. Kuba 27 (9, 7, 11). 12. Ukrajina 23 (9, 5, 9). 13. Nizozemsko 22 (4, 9, 9). 14. Rumunsko 19 (8, 5, 6). 15. Španělsko 19 (3, 11, 5). 16. Maďarsko 17 (8, 6, 3). 17. Řecko 17 (6, 7, 4). 18. Bělorusko 15 (2, 6, 7). 19. Kanada 12 (3, 6, 3). 20. Bulharsko 12 (2, 1, 9). **Česko skončilo na 27. místě 8 (1, 3,4)**, Slovensko na 33. místě: 6 (2, 2, 2).

Češi získali cenných kovů jako v Sydney, ale jen jedno zlato, což se naposledy stalo na Olympijských hrách v roce 1956.

Zlato desetibojaře Romana Šebrleho potvrdilo, že Česko je stále velmocí v této královské atletické disciplíně. Příjemným překvapením bylo stříbro pistolářky Lenky Hykové, stejně jako jachtařky Lenky Šmídové. Párová čtyřka druhým místem potvrdila, že opět máme loď světové extratřídy. Bronz Kateřiny Kůrkové ve vzduchové pušce rovněž naplnil očekávání. Z vyrovnaných dvojic kanoistů na divoké vodě pak dojela jako třetí ta, která je momentálně lepší - Jaroslav Volf s Ondřejem Štěpánkem. Bronz moderního pětibojáře Libora Capaliniho také nebyl velkým překvapením. Výškař Jaroslav Bába dal bronzovou medailí jasně najevo, že už s ním musí světová špička počítat.

Z České republiky:

Ústecký kraj rozdělil ve čtyřech rozvojových programech celkem 80 miliónů 700 tisíc korun. Zájemci o krajské dotace předložili 456 žádostí o podporu, kvůli nesplnění základních podmínek bylo z hodnocení vyřazeno celkem 135 žádostí. V jednotlivých programech bylo rozděleno: Program cestovního ruchu 30 miliónů korun, Program podpory rozvoje obcí 10 miliónů 200 tisíc korun, Program rozvoje lidských zdrojů 8 miliónů korun a Program ekonomického rozvoje 32 miliónů 500 tisíc korun.

V úterý 24. srpna dostala vláda Stanislava Grosse důvěru parlamentu 101 hlasů proti 99 hlasům. Pro vládu byli všichni členové vládní koalice (US-DEU, ČSSD a KDU-ČSL), proti poslanci ODS a KSČM.

Z Litoměřicka:

V loňském roce 2003 spáchalo na Litoměřicku sebevraždu 15 lidí, v celé republice 1719. V roce 1989 si v regionu vzalo život 21 lidí, v roce 1998 to bylo 28 obyvatel. Lidé se nejčastěji oběsí, zastřelí nebo otráví. Podle celorepublikových statistik si lidé nejčastěji berou život zejména v březnu, dubnu a srpnu. Celkově je Litoměřicko v počtu sebevražd pod celorepublikovým průměrem. Po přepočtu na počet obyvatel končí sebevraždou v regionu 13 lidí ze 100 tisíc. V České republice je to necelých 17 lidí. Litoměřicko je na tom poměrně dobře i v rámci Ústeckého kraje. Například na Teplicku loni spáchalo sebevraždu 27 lidí a na Mostecku dokonce 35. Podobná čísla vykazovalo Litoměřicko ještě v polovině 90 let minulého století. V roce 1995 zde spáchalo sebevraždu 26 lidí. Někteří psychologové se domnívají, že sebevražednost souvisí s nezaměstnaností.

ZÁŘÍ 2004

Ze světa:

Rusko je připraveno zaútočit na základny po celém světě. Prohlásil to ve středu 8. září náčelník generálního štábu ruské armády Jurij Balujevskij při setkání s velitelem vojsk NATO v Evropě Jamesem Jonesem. Tato slova byla reakcí na krvavý čin v severoosetském Beslanu, kdy teroristé obsadili 1. září školu a za rukojmí si vzali několik set lidí, většinou dětí. Po zásahu zahynulo nejméně 338 rukojmích, z toho přes sto dětí. Ale už v srpnu se po sebevražedném útoku zřítila téměř současně dvě ruská letadla na ruském území z 90 lidmi na palubách. K odpovědnosti za útoky se přihlásil vůdce čečenských teroristů Šamil Basajev.

Z České republiky:

Sociální demokracie po roce znovu předstihla KSČM: Stranické preference: ODS 31,6 %, ČSSD 16,3 %, KSČM 15,5 %, KDU-ČSL 7,6 %, US - DEU 1,1 %.

Z Litoměřicka:

V pátek 24. září se v malé obci Děčany (se spádovými obcemi Solany, Lukohořany a Semeč) na Třebívlicku konala v hospodě beseda s občany o knize O. Doskočila *Děčany, Solany, Lukohořany a Semeč v proměnách času a současnosti*. Redaktoři knihy Petr Osvald a Helena Osvaldová (nakladatelství Oswald) promítali na plátno text knihy s obrázky. Důvodem bylo, aby si občané udělali představu jak bude kniha vypadat, ale hlavně, aby se vychytili chyby v popiscích u obrázků, zejména u jmen a příjmeních. Přijeli i hosté, např. primář ARO v Ústí n. L. MUDr. Daniel Nalos, který přivezl svoji sestřenicu z Kanady jež právě pobývala v ČR a jejichž předkové pocházejí z aglomerace, či farář Církve československé husitské z Chožova Jiří Rada.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka

Pondělí 27. září 2004, roč. XII./226, s. 16.

Děčany objevují historii

Petr Weikert

Obyvatelé obce se seznámili s návrhem knihy, jež by měla mapovat historii Děčan.

Děčany - Zdravý vlastenecký duch žije v obci Děčany. Místní radnice se totiž na své náklady rozhodla vydat obsáhlou publikaci o historii a současnosti obce a jejich místních částí. V pátek večer měli občané první možnost se s návrhem knihy seznámit a vyjadřovat se k němu.

"Nesledujeme žádný komerční zájem. Jde o to připomenout si historii a zanechat ji v této publikaci budoucím generacím," vyjádřil se starosta Karel Klupák. Radnice podle něj již eviduje případné zájemce o koupi knihy. Ti mohou i sami obecní úřad kontaktovat.

Knihu sestavuje mimo jiné historik litoměřického oblastního muzea Oldřich Doskočil. *"Samotného mě překvapila historie této oblasti. To nejčinnější ale spatřuji v tom, že kniha je o tom, jak žili obyčejní lidé, jak se jim vede dnes, a jak by chtěli, aby se jim dařilo v budoucnu,"* uvedl Oldřich Doskočil.

Knihy se dotýká života lidí prostřednictvím rodinných vazeb, členství ve spolcích a podobně. Nedílnou součástí života v obci je církev. *"Jsem rád, že tato kniha vyjde. Církev byla vždy pro lidi možností odpočinout si od každodenního lopotení na polích a vzájemně se setkávat,"* uvedl farář Československé církve husitské Jiří Rada.

Ze spolku jsou dodnes aktivní myslivci. I pro ně je publikace přínosem. *"Ukazuje mimo jiné, jak se vyvíjela myslivost a také skladba zvěře v oblasti. Dříve se tu lovili hojně zajáci či koroptve, dnes tu máme srnčí a černou zvěř,"* poukázal na změny posledních let myslivecký hospodář Ladislav Vosmík.

Publikace obsahuje kromě textů i řadu dobových fotografií, které mají mnohdy unikátní cenu. Lákadlem pro odborníky bude na druhou stranu pasáž o hradu Házmburk, který neodmyslitelně patří k dominantě kraje, a v které jsou obsaženy také ještě nepublikované reprodukce.

"Historie je právě tím nejzajímavějším z celé knihy. Mladá generace bude mít z čeho čerpat, protože pamětníků rychlým tempem ubývá," uzavřel starosta Karel Klupák.

ŘÍJEN 2004

Ze světa:

Slovenský prezident Ivan Gašparovič zahájil ve středu 6. října pietní akt při příležitosti 60. výročí Karpatsko - dukelské operace, kterou vojáci sovětské armády a 1. československého armádního sboru vedeného generálem Ludvíkem Svobodou, začali osvobozovat Československo. V operaci, která měla pomoci Slovenskému národnímu povstání, bojovalo na straně sovětské armády zhruba 150 tisíc vojáků proti asi stotisícové německé armádě. Na Dukle se 6. října shromáždilo asi 600 lidí a Gašparovič v projevu zdůraznil, že Dukla je symbolickou branou svobody. V bojích tehdy za jediný měsíc padlo 60 tisíc sovětských vojáků a 2389 Čechů a Slováků. Zraněno bylo více jak 90 tisíc lidí. Na Duklu přijel také český ministr obrany Karel Kühnel

Nobelovy ceny za rok 2004

Za mír - Wangari Maathaiová (64 let) - Keňa (Keňská ekologická aktivistka a náměstkyně keňského ministra životního prostředí stojí v čele *Hnutí zeleného pásu*, které vysadilo napříč Afrikou na 30 milionů stromů ve snaze zabránit klimatickým změnám; **Literatura** - Elfriede Jelineková (57 let), Rakousko (Ocenění obdržela za velmi zvláštní experimentální formy svých divadelních her, které se často vymykají všem konvencím, i pokud jde o práci s jazykem); **Fyzika** - David Gross (63 let), Američan - David Politzer (55 let), Američan - Frank Wilczek (53 let), Američan (Učinili významný krok v proniknutí do tajemství hmoty. Popsali základní síly působící mezi elementárními částicemi. Umožnili tak lépe porozumět vzniku, fungování a zániku vesmíru. Přiblížili fyziku vysněnému cíli: jednotné "teorii všeho"; **Chemie** - Avram Herško (67 let) Izraelec - Irwin Rose (78 let), Američan - Aaron Ciechanover (57 let), Izraelec (Objasnili mechanismus, kterým buňky ničí škodlivé nebo nepotřebné bílkoviny. Proces likvidace proteinů ovlivňuje dělení buněk, obnovu DNA a značnou část imunitního systému. Nedokonalé odstraňování škodlivých bílkovin může být příčinou některých typů rakoviny; **Lékařství a fyziologie** - Linda Bucková (57 let), Američanka - Richard Axel (58 let), Američan (Popsali, jak lidé vnímají a jak si následně vybavují různé vůně a pachy. Ocenění získali za odhalení překvapivě široké "rodiny" genů, která odpovídá za utváření čichové tkáně).

Z České republiky:

Růst ekonomiky snížil nezaměstnanost. V září poklesl počet lidí bez práce o 0,2 desetiny procenta. Ze srpnových 9,3 procenta poklesla nezaměstnanost na 9,1 procenta. Podobný pokles nezaměstnanosti byl v České republice naposledy zaznamenán letos v dubnu.

Z Litoměřicka:

Ústav sociální péče ve Skalici u Litoměřic bude mít svůj zookoutek. V pondělí 4. října se pro něho předával první sponzorský dar, beránci ovce Quessantské. Dárcem beráneků byla zoologická zahrada v Děčíně.

LISTOPAD 2004

Ze světa:

Americké prezidentské volby vyhrál dosavadní prezident, republikán George W. Bush. Získal 286 z 270 potřebných volitelů (51 procent hlasů voličů), zatímco demokrat Kerry 252 volitelů (48 procent hlasů). Republikánův náskok přesáhl 3,5 milionů voličů. V nočních zprávách ČT 1 hovořil americký politolog. Mj. řekl, že to znamená pokračování války v Iráku, snížení daní a zvýšení těžby ropy na Aljašce, což jí příliš neprospěje.

Z České republiky:

V pátek 5. a v sobotu 6. listopadu se konaly v pořadí druhé (od vzniku krajů) krajské volby. Voliči v Ústeckém kraji překvapili republiku. Drtivé vítězství ODS v

regionu, který bývá přezdíván rudým severem a je tradiční baštou komunistů a sociálních demokratů jinak než překvapením nazvat nelze. ODS v krajských volbách dokonce získala nadpoloviční většinu (o jeden hlas při součtu KSČM a ČSSD). Oproti roku 2000 ODS získala o 11 křesel navíc. Odebrali tak křesla malým stranám, ale po jednom i KSČM i ČSSD. Výsledky: ODS 39,6 procent, KSČM 25,3 procent a ČSSD 15, 3 procent. Nikdo jiný se do krajského zastupitelstva v Ústeckém kraji nedostal.

Hejmanem Ústeckého kraje se stal Jiří Šulc (ODS), expert na hospodaření krajů.

O týden později, v pátek 12. a v sobotu 13. listopadu, se konalo 2. kolo senátních voleb ve kterých totálně zvítězila ODS a totální propad zaznamenala ČSSD. ODS rozdrtila všechny své soupeře s takovou převahou, že se v horní parlamentní komoře rozrostla o 18 členů a stala se tak nejsilnější formací s 36 senátory z celkových jednaosmdesáti. K volbám přišlo rekordně málo voličů, a to 18,41 procenta proti jedné třetině před dvěma lety. Na Litoměřicku se senátní volby nekonaly.

Z Litoměřicka:

Bývalý okres Litoměřice bude mít v kraji po krajských volbách v zastupitelstvu 8 zástupců: ODS Antonín Terber, Miroslav Závada, Olga Haškovcová (z místo dosavadních dvou se jejich počet zvýšil na tři); KSČM - Karel Hynouš, Jitka Sachetová, Zdeněk Dušek; ČSSD - Otakar Šašek, Jana Ryšánková. Na Litoměřicku se v průběhu pátečního a sobotního dne dostavilo k volebním urnám 30 procent z celkového počtu 92 755 právoplatných voličů. Jednoznačným vítězem voleb do krajského zastupitelstva se i v tomto regionu stala ODS, které odevzdalo svůj hlas 39 procent voličů. Na druhém místě skončila KSČM se 24 procenty a na třetím ČSSD se 13 procenty, která na Litoměřicku získala ještě o 2 procenta méně než je průměr Ústeckého kraje.

V pondělí 8. listopadu se v hospodě v obci Děčany na Třebívlicku natáčel Miroslavem Zimmrem z ústeckého rozhlasu (stanice Sever) hodinový pořad o aglomeraci Děčany (Děčany, Lukohořany, Semeč a Solany). Byli tu starosta Karel Klupák, za myslivce ing. Ladislav Vosmík, za Církev Československou husitskou farář Ivo Šimůnek. Z hostů tu byl fotograf Národního muzea v Praze Jan Rendek, účastník 2. ročníku festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice v roce 2003 a studentka 5. ročníku katedry fotografie pražské FAMU Veronika Patková, vítězka 1. ročníku festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice v roce 2001. Tito fotografové přijeli proto, aby si prohlédli hospodu, kde se bude 10. prosince představovat kniha Oldřicha Doskočila *Agglomerace Děčany v proměnách času a současnosti*. Součástí večera bude i výstava fotografií obou přítomných s názvem *Co se do knihy nevešlo*. Výstava pak bude přenesena do galerie Ve dvoře v Litoměřicích.

PROSINEC 2004

Ze světa:

Hornina geolit, objevená americkým pojízdným robotem Spirit na Marsu, je dalším důkazem někdejší přítomnosti vody na této rudé planetě. Informoval o tom americký Národní úřad pro letectví a kosmonautiku (NASA). Geolit se tvoří jen za přítomnosti vody v jakémkoli skupenství, upřesnila NASA.

Z České republiky:

Ústecký kraj povede v nadcházejících čtyřech letech ODS a ČSSD. V jedenáctičlenné krajské radě bude 10 občanských demokratů a jeden sociální demokrat. Dohoda o povolební spolupráci, kterou v pondělí 6. prosince podepsali představitelé obou stran, nezavazuje sociální demokraty k jednotnému hlasování s ODS. Na Ústecku se ODS a ČSSD dohadovaly nejdéle ze všech krajů v Čechách, obdobně jako po krajských volbách před čtyřmi lety.

Z Litoměřicka:

Státní okresní archiv v Litoměřicích se koncem listopadu 1994 stěhoval z nevyhovujících prostor v objektu Malé pevnosti v Terezíně do nového působiště v Lovosicích, Tereziánská 909. Nové sídlo vzniklo rekonstrukcí a přístavbou objektu bývalých Pozemních staveb a bylo otevřeno 2. ledna 1995. V letech 1990 - 2002 (do 31. 7.) byl archiv odborným zařízením Okresního úřadu Litoměřice. Pro označení archivu se tehdy (od roku 1995) používal název *Státní okresní archiv Litoměřice se sídlem v Lovosicích*. Od 1. 8. 2002 došlo celostátně k organizačnímu začlenění státních okresních archivů k územně příslušným státním oblastním archivům, přičemž se staly jejich vnitřními organizačními jednotkami. Úplný úřední název lovosického archivu nyní zní: *ČR Státní oblastní archiv v Litoměřicích, Státní okresní archiv v Litoměřicích se sídlem v Lovosicích*. Podle zákona č. 449/2004 Sb. budou s účinností od 1. 1. 2005 označení státních okresních archivů opět drobně upravena.

V pátek 10. prosince byla v hospodě v Děčanech představena kniha Oldřicha Doskočila *Děčany, Solany, Lukohořany, Semeč v proměnách času a současnosti*. Večer stál život dva čuníky, vypilo se mnoho. Z redakcí tu byl Deník Litoměřicka a Páteční české noviny. V neděli 12. prosince pak v 10.00 v pořadu *Byli jsme u vás* vysílal ústecký rozhlas (stanice Sever) o knize hodinovou relaci ve které hovořili starosta Karel Klupák, farář *Církve československé husitské* Ivo Šimůnek, fotografka Veronika Patková a fotograf Jan Rendek a nakonec myslivecký hospodář ing. Ladislav Vosmík. Pořad byl předtočen. Vlastnímu představení byli mj. přítomni z hostů Veronika Patková (fotografovala pro knihu - o ní více in katalogy 1.a 2. ročníku festivalu grafiky a fotografie Máchovi Litoměřice), fotograf Národního muzea v Praze Jan Rendek, jenž dodal snímky o Házmburku (viz. katalog 2. ročníku festivalu), starosta Města Litoměřice Ladislav Chlupáč, místostarosta Třebenic Jaroslav Houdek atd.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, pondělí 13. prosince 2004, roč. XII/289, s. 16
Děčanští pokřtili knihu o své obci
Petr Weikert

Děčany - Téměř stoosmdesátistránkovou velkou publikaci plnou dobových fotografií, dokumentů a textu pokřtili v pátek v Děčanech. Kniha vznikala zhruba dva roky a může sloužit jak místním lidem jako památka, tak odborníkům jako cenný pramen informací. Obsahuje historii a současnost Děčan, Solan, Lukohořan a Semče.

"Musím říci, že když vidím knížku v její finální podobě, jsem dojatý. Důležitá je hlavně pro mladé lidi. Když poznají bohatou historii své obce, budou si ji vážit," uvedl Karel Klupák, starosta Děčan, pod než další obce spadají.

Autorem knihy je historik litoměřického muzea Oldřich Doskočil. *"I mě samotného překvapila historie těchto obcí. Nemusel jsem ani sahat do archivů, kolik zde bylo dostupných historických materiálů,"* uvedl.

Nejnáročnější pasáží celé knihy byly pro autora Solany, protože jejich historie byla velice zajímavá. *"U celé publikace pro mě pak bylo jistým dilematem řešit rozpor mezi zajímavostí a dějinností. Nakonec se snad ale podařilo najít kompromis,"* uvedl Oldřich Doskočil.

Zajímavé na celé publikaci je, že obec odmítla veškeré dotace a nechala ji vyrobit ze svého rozpočtu. Navíc se vedení úřadu obrátilo na odborného historika, což u publikací podobného typu nebývá běžné. Kniha se tak stala i zajímavá pro odborníky.

Nadregionálnost ji pak vtiskla pasáž o hradu Házmburk. Ta obsahuje jeho velice cenná a málo známá vyobrazení a samozřejmě odborný text osvěžený i pověstmi. Kniha zahrnuje historii již od pravěku, těžištěm jsou však informace z devatenáctého století a doby první republiky. Končí pak rokem 2003.

Kromě dalších věcí je v ní obsaženo vše, co život na vesnici utváří, tedy informace o minulých i současných spolcích, zemědělství, církevním životě a podobně. *"Vypráví, jak žili, jak žijí a jak by žít chtěli,"* uzavřel historik.

ROZVRŽENÍ KRONIKY:

- 1) Počasí
- 2) Ze zasedání rady a zastupitelstva města
- 3) Mácha a Litoměřice
- 4) Litoměřické varhanní léto
- 5) Kultura
- 6) Litoměřice a Filipíny
- 7) Korespondence
- 8) Různé
- 9) Co kronikář viděl a prožil
- 10) Přílohy

1) POČASÍ

LEDEN 2004

Na Nový rok 1. ledna bylo mírně nad nulou. Ale už v pátek 2. ledna teploměr ukazoval ráno před sedmou jeden pod nulou. Přes den sice teplota vystoupila nad nulu. Ale o víkendu přišly mrazy. Už v sobotu 3. ledna to bylo přes den pět pod nulou, v neděli 4. ledna dokonce devět pod nulou. Odpoledne začalo nenápadně trochu sněžit. V průběhu noci se s vločkami roztrhl pytel a v pondělí ráno 5. ledna leželo všude tak 15 centimetrů sněhu. Teploměr ukazoval pět pod nulou. Večer ale začal prudce klesat. Ráno před sedmou v úterý 6. ledna ukazoval 15 stupňů pod nulou. Je to prozatím nejnižší teplota letošní zimy. V poledne bylo 10 pod nulou. V noci na středu 7. ledna přišel další příval sněhu. Celkově mohlo napadnout tak 10 cm, se starým sněhem mohla být vrstva silná tak 20 až 25 cm. Menší sněhová přehánka přišla ještě mezi 8 a 9 hodinou dopoledne. Teploměr ukazoval kolem sedmé ráno 8 stupňů pod nulou. V poledne kolem dvanácté hodiny už jen pět. Ve čtvrtek ráno před sedmou 8. ledna bylo už jen dva stupně pod nulou, večer kolem 20 hodiny nula. Nula byla i v pátek ráno před sedmou 9. ledna. Do toho začalo sněžit. O víkendu se začalo oteplovat. Obleva se plně projevila v noci z neděle na pondělí 12. ledna. V noci přšelo, ráno před sedmou bylo pět nad nulou. Všude plno vody. V noci na úterý 13. ledna padal mokrý sníh, bylo jeden pod nulou, ráno kolem sedmé bylo jeden nad nulou, všude se udělala příšerná břečka. Přes den se teploty opět vyšplhaly na pět nad nulou. Ve středu 14. ledna jsem byl v Praze. Teploty přes den dosahovaly šesti stupňů, obloha byla téměř bez mráčku. Ve vzduch bylo cítit předjaří. Zbytky sněhu (spíše břečky) prudce tály. Ale to trvalo jen chvíli. Už v noci na čtvrtek 15. ledna teploty klesly pod nulu a napadlo něco málo mokrého sněhu. Kolem sedmé ráno to byla místy pěkná klouzačka, zejména před Domem kultury. V poledne si lehce zapršelo. Kamýcký i Pokratický potok je plný vody. V pátek ráno kolem sedmé 16. ledna bylo sice jeden nad nulou. Venku to ale pěkně klouzalo. V noci tedy musel být docela slušný mrazík. O víkendu přišla obleva, teploty se držely kolem sedmi nad nulou. V noci na pondělí 19. ledna počaly teploty prudce klesat, ráno kolem sedmé bylo pět pod nulou. Sníh nepadal. Až v noci na úterý 20. ledna. Nebylo ho mnoho, ale na břečku to stačilo. V noci bylo pod nulou, ráno jeden nad nulou. Větší množství sněhu napadlo v noci na středu 21. ledna. Ráno ale už byla nula. Dopoledne se opět rozsněžilo, vločky byly velké, téměř sedláci. Další dny přituhovalo. V pátek 23. ledna bylo po ránu 12 stupňů pod nulou. Pěkná kosa. O víkendu se teploty pohybovaly kolem 14 pod nulou, v neděli odpoledne začaly stoupat na 8 pod nulou. To bylo spojeno se značným sněžením. Padaly sedláci, velice kvalitní. Sněžilo i celou noc na pondělí 26. ledna. Ráno bylo značné množství kvalitního sněhu jaké Litoměřice nepamatují. Teplota se pohybovala kolem šesti stupňů po celý den. K večeru se pak dostala až na dva stupně pod nulou. V úterý 27. ledna ráno před sedmou byly sice 4 pod nulou, ale už je jasné, že mrazy polevují. Jen jeden pod nulou bylo ve středu ráno 28. ledna. Dopoledne si trochu zasněžilo. Večer ale začal teploměr klesat. Ráno před sedmou 29. ledna bylo 7 stupňů pod nulou. Přes den bylo jeden pod nulou. Stejně hodnoty se udržely i v pátek 30. ledna, kdy téměř po celé dopoledne sněžilo. Obloha je stále pod mrakem. Víkend byl prapodivný. Poslední lednový den bylo ještě všude plno sněhu, ale teploty se vyšplhaly až na 8 nad nulu.

ÚNOR 2003

První únorový den připadl na neděli. Bylo 10 nad nulou a nastala prudká obleva. V pondělí 2. února, ráno kolem sedmé, bylo už pět nad nulou, po sněhu nikde ani památky. I v úterý 3. února bylo po ránu kolem pěti, v průběhu dne kolem deseti nad nulou, občas si přeháňkově zapršelo. Celých 7 nad nulou bylo v sedm ráno ve středu 4. února, lehce přšelo. Ve čtvrtek 5. února bylo už ráno v sedm 12 nad nulou - neuvěřitelné! Nepršelo.

V průběhu dne jsem se nedostal k teploměru, ale mohlo být tak 16 stupňů. Stejně teplotní hodnoty přetrvaly i v pátek 6. února. O víkendu se prudce ochladilo, teploty klesly na pět nad nulou, byly časté přeháňky, v neděli 8. února kolem 16.00 přišla sněhová bouře, padaly doslova trakaře. V pondělí 9. února bylo kolem sedmé pět nad nulou a foukal silný vítr, občas se dostavila lehká přeháňka, odpoledne pak přicházely prudké přeháňky sněhové doprovázené silným větrem. Chodit v tom venku bylo značně namáhavé. Večer klesla teplota na nulu. V úterý 10. ledna ležela na zemi malá sněhová pokrývka, vítr se uklidnil, teplota v sedm ráno byla nula. Opět se vrátila zima. Předpověď počasí slibovala trvalé sněžení a mrazy. V Litoměřicích to s tím sněžením nebylo v noci na středu 11. ledna tak zlé, teploměr ráno ukazoval dokonce pět nad nulou a tak vše hned tálo. Psí počasí. Teploty začaly klesat až večer, nejprve na nulu. V noci si dost zasněžilo a ráno ve čtvrtek 12. února bylo všude bílo a dva stupně pod nulou. Vzhledem k bezvětří bylo docela příjemně. V noci na pátek 13. února byly dva pod nulou, ráno nula. Nesněžilo. O víkendu se mírně oteplilo, průměrné teploty byly 5 nad nulou. V noci z neděle na pondělí 16. února si lehce zapršelo, už v sedm ráno bylo 5 stupňů. Večer klesla teplota na nulu. Ráno v sedm v úterý 17. února se teploměr ocitl na jednom stupni pod nulou, obloha jasné modrá, po dlouhé době jsme uviděli sluníčko. V průběhu dne teploty stouply na pět nad nulou. Pět nad nulou bylo i ve středu ráno před sedmou 18. února. V noci si lehce zapršelo. Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 19. února. Večer se ale začalo ochlazovat. V pátek ráno před sedmou 20. února, na svátek Oldřichů, byl jeden stupeň pod nulou. O víkendu byla sobota nádherná, obloha modrá. V neděli se zatáhlo, ale bylo stále 4 nad nulou a odpoledne si mírně zapršelo. V noci na pondělí 23. února klesla teplota mírně pod nulu, ráno v sedm bylo sice již jeden nad nulou, ale všude bylo možné ještě vidět zbytky noční námrazy. V noci na úterý 24. února se ještě trochu ochladilo. Ráno byla větší námraza než předcházející den, teploměr ukazoval 0 (nulu) a sem tam padala nějaká ta vločka sněhu. Dopoledne se projasnilo a teploty kolem dvanácté hodiny dosahovaly dvou nad nulou. Odpoledne bylo polojasno, sem tam spadla opět nějaká ta vločka. Ještě večer bylo jeden nad nulou. Ale jaké překvapení ve středu 25. února, když teploměr ukazoval celých 5 pod nulou! Přes den se sice teploty vyhouply mírně nad nulu, sem tam spadla nějaká ta vločka, ale ovzduší bylo nepříjemné. Ve čtvrtek 26. února byla po ránu v 7 hodin 0 (nula), v průběhu dne mírně sněžilo, chvíli se dokonce sníh udržel. V pátek ráno 27. února bylo dva pod nulou. Poslední únorový víkend si udržel stejný charakter počasí.

BŘEZEN 2004

První březnový den připadl na pondělí. Přinesl překvapení. V noci si zasněžilo, ráno kolem sedmé mohlo ležet tak 2 až 3 cm sněhu, teploměr ukazoval jeden pod nulou. V průběhu dne ale vystoupila teplota na jeden nad nulou a vše roztálo. Naprosto stejný průběh, včetně sněžení, měl i následující den, úterý 2. března.

Chladné a nevlídné počasí, i když si již nezasněžilo, se udrželo i ve středu 3. března. Ve čtvrtek ráno před sedmou ukazoval teploměr 4 stupně pod nulou. Bylo to nepříjemné překvapení. Už je toho moc a předjaří nikde. V pátek 5. března ukazoval teploměr po ránu 2 pod nulou, odpoledne se teploty dostaly 2 nad nulu. Obloha téměř modrá, jen sem tam nějaký bílý mráček. Víkend byl studený. V neděli 7. března ležel po ránu dokonce sníh a teploměr ukazoval 4 pod nulou. Přes den se zase teplota vyhoupla na 6 nad nulu, po sněhu ani památky. V pondělí 8. března, kdy byl opět po listopadu 1989 poprvé slaven Mezinárodní den žen, byla ráno 0 (nula) stupňů, obloha mírně protrhaná. V průběhu dne teploty vystoupaly na 4 nad nulou. Jeden pod nulou bylo v úterý po ránu 9. března. V noci na středu 10. března napadl sníh. Byl jsem v Praze, kde ho leželo víc než v Litoměřicích. Musel jsem až do Michle k Botiči, kde jsem se od stadiónu Slavie k Finančnímu úřadu na cestě podél potoka Botič přímo brodil ve sněhové břečce. V průběhu dne vše roztálo a když jsem jel ve 14.00 hodin domů, po sněhu ani památka. V Litoměřicích také. Jeden nad nulou bylo ve čtvrtek ráno 11. ledna, obloha modrá, bylo už jasné, že se postupně začne oteplovat. Víkend byl sice ještě studený, foukal vítr, ale v neděli 14. března odpoledne se začalo ozývat předjaří. Teploměr vystoupil až na 9 stupňů. V pondělí ráno 15. března bylo docela příjemně. V úterý 16. března bylo po ránu sice ještě jen 5 nad nulou, ale v průběhu dne se za modré oblohy teplota vyšplhala až na 15 stupňů. Předjaří je tady.

Ve středu 17. března bylo opět po ránu 5 nad nulou, obloha modrá, v průběhu dne ale už 19 nad nulou. Další dny bylo nádherně, ale o víkendu se začalo mírně ochlazovat, v sobotu 20. března si dokonce mírně přeháňkově zapršelo. V pondělí po ránu 22. března byla sice obloha nádherně modrá, ale teploměr ukazoval jen pět nad nulou. Odpoledne pak bylo jen 11 stupňů. Pět nad nulou bylo i v úterý po ránu 23. března, obloha stále bez mráčku. V průběhu dne sice teplota dosahovala 10 stupňů. Ale ve středu 24. března bylo po ránu opět 5 stupňů jenže obloha zcela zatažená, někdy v noci začal drobný vytrvalý déšť, který pokračoval téměř po celý den. K tomu foukal nepříjemný vítr. Počasí jako o dušičkách. V průběhu dne teplota vyšplhala jen na 6 stupňů. Pouhé dva nad nulou byly ve čtvrtek po ránu 25. března, občas spadla nějaká ta kapka deště. V pátek 26. března bylo po ránu pouze jeden stupeň nad nulou, sem tam spadla nějaká ta vločka sněhu. V průběhu dne bylo polojasno. Víkend byl ještě studený i když v neděli teploty odpoledne vystoupily na 10 stupňů. O to bylo překvapivější, že v pondělí po ránu 29. března byl pouze jeden nad nulou a dost nepříjemně. V poledne ale už bylo 12 stupňů a kabát začínal být těžký. Začíná být také sucho. Jeden nad nulou byl opět v úterý 30. března po ránu. Přes den se ale teploty dostaly až na 15 (!) stupňů, obloha byla celá modrá. Poslední dubnový den jsem byl v Praze. Ráno bylo jen 5 stupňů, odpoledne 15, ráno se člověk tetelil zimou, odpoledne se zase potil.

DUBEN 2004

První dubnový den připadl na čtvrtek. Ráno bylo 5 nad nulou, odpoledne dokonce 17, obloha celá modrá. V pátek 2. dubna bylo už v sedm ráno 9 stupňů, obloha modrá, přes den neuvěřitelných 18 stupňů. Od 5. do 20. dubna jsem měl dovolenou. Byl jsem v Litoměřicích a tak vím, že po většinu těchto dní bylo docela hezky. Vše se pokazilo v pondělí 19. dubna, kdy se obloha zatáhla a byly časté přeháňky, velice potřebné, protože dlouho nepršelo. Stejný charakter počasí byl i v úterý 20. dubna. Ráno bylo 9 nad nulou a mírně přšelo. Ve středu 21. dubna byla obloha po ránu modrá a znatelně se oteplilo. V poledne se už dalo chodit v košili, ještě večer kolem 18. hodiny bylo 20 stupňů ve stínu. Stejně nádherně modrá obloha byla po ránu ve čtvrtek 22. dubna,

teploměr před sedmou hodinou ranní ukazoval už 10 stupňů. V pátek 23. dubna bylo v poledne dokonce 23 stupňů. Odpoledne se ale začaly objevovat první mráčky. V noci na sobotu 24. dubna si vydatně zapršelo, poprchávalo i v sobotu dopoledne. V neděli 25. dubna sice nepršelo, obloha ale byla zatažená a bylo nevlídno. Teploty se po oba dny pohybovaly přes den kolem 10 stupňů. Stejný charakter počasí byl i po ránu v pondělí 26. dubna. Večer ale teploměr ukazoval už 10 stupňů. Stejně hodnoty ukazoval i v úterý 27. dubna po ránu. V průběhu dne se teploty dostaly až ke 20 stupňům, stejně tak jako ve středu 27. dubna. Ve čtvrtek 28. dubna se teploměr v poledne vyšplhal až na 24 stupňů. Začíná být velké sucho. Nejtepleji bylo poslední dubnový den - v pátek 30. dubna, kde teploty dosahovaly přes den 25 stupňů. Odpoledne se ale objevily první mraky.

KVĚTEN 2004

První květnový den, kdy jsme se také stali členy *Evropské unie*, připadl na sobotu. Bylo ještě docela hezky, ale k večeru se ochladilo a přišel sice krátký, ale prudký déšť s kroupami. Žádné škody nenadělal, naopak, konečně vše zavlažil. V neděli 2. května se ochladilo, v pondělí 3. května po ránu bylo jen 8 nad nulou, obloha zatažená, v podstatě nevlídno. V průběhu dne se začalo vyjasňovat a teploty mírně stouply. V úterý 4. a ve středu 5. května byla obloha téměř modrá, teploty kolem 20 stupňů, příjemně. Ve čtvrtek 6. května bylo po ránu 10 stupňů, ale obloha zatažená, mezi mraky sem tam i takové černé dešťové. Ale nepršelo a přes den bylo 20 stupňů. Bylo ale také tak nějak dusno. Kolem 16.00 hodin přišel sice krátký, ale vydatný déšť s kroupami. V noci na pátek 7. května se rozpršelo velice drobně, takový ten blahodárný déšť a takto blahodárně přšelo po celý den. Teploty přes den klesly na pouhých 14 stupňů. O víkendu bylo chladno, ale nepršelo. Až v noci na pondělí 10. května si lehce zapršelo, po ránu bylo 10 stupňů, obloha zatažená. Večer přišla bouřka a silný déšť.

V úterý po ránu 11. května ale bylo polojasno a teploměr ukazoval už 15 stupňů. Odpoledne opět přišla bouřka s deštěm. Ve středu 12. května bylo po ránu 14 stupňů, obloha zatažená, nepršelo, vzduch byl svěží. Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 13. května. Od pátku 14. do neděle 16. května jsem byl na semináři v Horní Plané na Lipně. Bylo tu studené šumavské počasí, mraky se válely po obloze, občas lehce sprchlo. V Litoměřicích to ale prý vypadalo stejně. To potvrdilo i pondělí 17. května. Obloha zatažená, jen 15 stupňů, ale nepršelo. Stejně to bylo i v úterý 18. května. Ve středu 19. května se konečně ukázala modrá obloha (i když sem tam nějaký ten bílý mráček tam byl), vykouklo sluníčko a teploty se dostaly nad 20 stupňů. Další dny se teploty přes den držely nad 20 stupňů. Víkend byl neobyčejně studený a deštivý. Teploměr v neděli 23. května ukazoval po ránu jen čtyři stupně, přes den se nedostal nad 7 stupňů. V televizi ukazovali sněh na Šumavě, Krkonoších a pod. Něco neuvěřitelného! V pondělí 24. bylo ráno jen 5 nad nulou, ale obloha nádherně modrá. V průběhu dne se teploty nepřehouply přes 10 stupňů. V úterý 25. května bylo po ránu sice tepleji, celých 10 stupňů, ale obloha zatažená a lehce přšelo. V průběhu dne déšť ustal. Ve středu 26. května bylo po ránu rovněž 10 stupňů, obloha zatažená, nepršelo. Přes den bylo o trochu tepleji. Ve čtvrtek 27. května bylo v sedm ráno 13 stupňů, obloha modrá. V průběhu dne sice bylo stále chladno, ale už ne tolik. V pátek 28. května bylo už po ránu 18 nad nulou, obloha nádherně modrá. Víkend byl úžasný. V sobotu 29. května bylo přes den kolem 20 stupňů, v neděli 30. května dokonce 24 stupňů, obloha bez mráčku. Modro na nebi bylo i v pondělí 31. května po ránu,

teploměr ukazoval v sedm ráno už 18 stupňů.

ČERVEN 2004

První červnový den připadl na úterý. Trochu se ochladilo, v noci dokonce pršelo, po ránu byla obloha zatažená, sprchlo i po sedmé ranní. Odpoledne se rozpršelo jemným, ale vytrvalým blahodárným deštěm. Přestalo až pozdě večer. Ve středu 2. června se subjektivně zdálo být o něco tepleji než předcházející den. Obloha byla sice zatažená, ale nepršelo. Ve čtvrtek 3. června se značně ochladilo, ráno bylo jen 12 stupňů, v noci pršelo, poprchávalo i celé dopoledne. Psí počasí. O to bylo příjemnější, když se v pátek po ránu zaskvěla modrá obloha a cestou do práce bylo velmi příjemně. Konečně se otepluje. V sobotu bylo nádherně i když v poledne ještě přišel pěkný slejvák. V neděli 6. června se počasí ustálilo a v pondělí 7. června byla obloha nádherně modrá, teploty přes den nad 20. stupňů. Až na 26 stupňů se teploty pod oblohou bez mráčku vyšplhaly v úterý 8. června. Stejný charakter počasí byl i následující den 9. června. V poledne se ale obloha začala zatahovat. V pozdní večer přišel prudký slejvák. Ve čtvrtek 10. června bylo po ránu 24 stupňů, obloha zatažená, bylo jasné, že v noci pršelo. V pátek 11. června bylo ještě teplo, ale v sobotu se ochladilo a v neděli 13. června teploty přes den nepřesáhly 20 stupňů. O víkendu bylo také několik přeháněk. V pondělí ráno 14. června bylo po ránu 17 stupňů, obloha modrá, otepluje se. Ale to oteplování bylo jen velmi mírné. V následujících dnech bylo chladno, o víkendu pršelo. V pondělí 21. června, na první letní den, to vůbec letně nevypadalo. Stále se nosily bundy přes košili. V úterý 22. června se začalo oteplovat. Ve středu 23. června bylo dokonce kolem 25 stupňů, obloha téměř modrá. Večer se sice zatáhlo, spadly asi tři kapky deště a to bylo vše. Ve čtvrtek 24. června byla obloha po ránu opět modrá. Od pátku 25. do neděle 27. června bylo chladněji, obloha zatažená, ale nepršelo. Teprve v pondělí 28. června se začalo oteplovat a obloha opět ukázala svou modrou tvář. Jenže už v poledne se začalo zatahovat. V úterý 29. června bylo po ránu pouhých 12 stupňů, po obloze se válely mraky. Po deváté hodině začalo dlouze pršet. Lidé opět vytáhli ze skříňní bundy. Poměrně chladno bylo i poslední červnový den, ve středu 30. června. Počasí odpovídalo tak první polovině května.

ČERVENEC 2004

První červencové dny byly relativně chladné s častými přeháňkami a bouřkami. Modrá obloha se ukázala až ve středu 7. července a teploty se konečně dostaly na 24 stupňů. Ve čtvrtek 8. července byl dokonce první tropický den, téměř 30 stupňů. Večer se ale zatáhlo a přišla velká bouřka s prudkým deštěm. Od půlnoci pršelo vytrvale, ráno kolem sedmé v pátek 9. července bylo jen 15 nad nulou, drobně pršelo nepřetržitě po celý den.

Víkend byl studený s občasnými přeháňkami. V pondělí 12. července ukazoval teploměr před sedmou hodinou ranní pouhých 12 stupňů, obloha byla zatažená. Stejně to bylo i následující tři dny. Oteplovat, ale za plné oblohy mraků, se započalo až v pátek 16. července. O víkendu udeřila tropická vedra, teploměr ukazoval téměř 30. stupňů. V noci na pondělí se Evropou od západu valily silné bouřky, ale v

Litoměřicích v noci jenom mírně sprchlo. V pondělí ráno 19. července byla obloha sice zatažená, ale teploměr před sedmou už ukazoval 20. stupňů. V poledne se vyšplhal na 26 stupňů ve stínu. V úterý 20. července bylo už po ránu 21 stupňů, obloha modrá, v poledne téměř 30. Stejně to bylo i následující dny. Tropické teploty se pohybují kolem 30 stupňů, maxima dosahují 31 stupňů. Ve čtvrtek 22. července kolem jedenácté se ale přes Litoměřice převálil černý velký mrak. Dosti si z něho zapršelo, postupně se prudký déšť měnil v blahodárný jemný deštiček. Vše skončilo před 13 hodinou, obloha se protrhala a vše bylo při starém. V pátek 23. července byla obloha modrá, teploty kolem 30 stupňů, tropy. Vydařil se i víkend. V pondělí 26. července sice přišlo ochlazení, ráno bylo je 14 stupňů, v poledne kolem 20, ale bylo to příjemné. Nepršelo (nyní už bohužel). Stejně chladno, ale příjemně výletově s modrou oblohou bylo i v úterý 27. a ve středu 28. července. V čtvrtek 29. července se opět začalo oteplovat, teploty se vyšplhaly na 25 stupňů. Léto se vrací. V pátek 30. července se už blížili za nádherně modré oblohy k třicítce. Sobota 31. července byla tropická.

SRPEN 2004

První srpnový den byl tropický a připadl na neděli. V pondělí 2. srpna bylo k 28 stupňům, na obloze se ale začaly objevovat mraky. V úterý 3. srpna bylo polojasno, teploty "jen" 25 stupňů, ovzduší docela příjemné. Ve středu 4. srpna byla obloha modrá, teploty 28 stupňů. Třicítka se dostavila ve čtvrtek 5. srpna. Na obloze se sice objevil sem tam nějaký ten mráček, ale tropická vedra to nijak neovlivňovalo. Tropy pokračovaly i v následujících dnech. V pondělí 9. srpna bylo 29 stupňů ve stínu, obloha nádherně modrá. Nikde ani kapka deště. Stejný charakter počasí byl i v úterý 10. a ve středu 11. srpna. Teploty večer kolem 22 hodiny byly 25 stupňů, v poledne ve stínu 30 stupňů. Stejný byl i čtvrtek 12. srpna. Už ráno v sedm bylo 25 stupňů, v poledne dokonce 31 stupňů, ve 22 hodin večer bylo ještě 30 stupňů. V noci na pátek 13. srpna přišla konečně velká bouřka. Ale už ráno bylo 20 stupňů a kaluže se udržely jenom v místech, kde byly prohlubně v betonu. V poledne by nikdo nepoznal, že přšelo, teploty vystoupaly na 25 stupňů. Bylo polojasno. Druhou polovinu srpna jsem byl na dovolené. Tu první pokračovala tropická vedra, tu druhou pak nastalo značné ochlazení doprovázené občasnými přeháňkami a bouřkami. V pondělí 30. srpna bylo po ránu jen 12 stupňů, polojasno. Přes den se sice trochu oteplilo, až na 19 stupňů. Odpoledne ale přišla bouřka s pěkným slejvákem. Poslední srpnový den, v úterý 31. srpna tak bylo po ránu jen 11 stupňů.

ZÁŘÍ 2004

První zářijový den připadl na středu. Jeho ráno bylo se svými devíti stupni ještě chladnější. V průběhu dne teploty nepřesáhly 20 stupňů. Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 2. září. V pátek 3. září bylo sice v sedm ráno ještě jen 11 stupňů, ale obloha byla nádherně modrá a v průběhu dne se teploty vyšplhaly na 25 stupňů! Víkend byl nádherný, přímo letní. Až k 27 stupňům se teploty vyšplhaly za nádherně modré oblohy v pondělí 6. září. Stejný charakter počasí byl i v úterý 7. září. Ve středu 8. září bylo polojasno, teploty o pět stupňů nižší (v poledne 22).

Ve čtvrtek 9. září byla obloha modrá, ale ve stínu jen 15 stupňů, na přímém slunci to ještě docela páliło. Jako kdyby se léto pralo s podzimem o nadvládu. Je sucho. V pátek 10. září byla obloha sice bez mráčku, ale jinak bylo velice chladno. Přes den se teploty nedostaly ani k 20ti stupňům. Stejný charakter počasí byl i v sobotu 11. září. V neděli 12. září to vypadalo přímo podzimně, odpoledne byly značné přeháňky. V

pondělí 13. září bylo sice po ránu zataženo, ale bylo jasné, že se opět otepluje. Přes den bylo kolem 22 stupňů. V úterý 14. září bylo po ránu docela teplo, obloha zatažená místy tmavými, dešťovými mraky. V průběhu dne se obloha protrhala, bylo polojasno. Ale je cítit, jak sluníčko pomalu slábne. Podzim ťuká na dveře.

Pouhých 12 stupňů ukazoval teploměr v sedm ráno ve středu 15. září. Přes den teploty nepřesáhly 20 stupňů. Ve čtvrtek 16. září bylo po ránu jen 10 stupňů, na obloze polojasno, předpověď počasí slibuje již několik dní déšť, ale prozatím ani kapka. V pátek 17. září byla obloha dokonce modrá, po ránu jen 9 stupňů, přes den 20. O víkendu se oteplilo a bylo nádherně. Zejména v neděli se vrátilo léto, teploměr se v poledne vyšplhal na 24 stupňů. Ale už v noci na pondělí 20. září lehce přšelo, ráno bylo chladné, až nepříjemné. Studený vítr, mírné přeháňky, shluky mraků mezi nimiž sem tam vysvitlo slunce, to bylo úterý 21. září. Nástup podzimu je tady. Potvrdily to i další dny. Přeháňky, zamračeno, vítr. Ve čtvrtek 23. září bylo po ránu jen 9 nad nulou, poprchávalo, psí počasí. Lidé říkají, že to přišlo nějak brzy. Víkend byl pod psa a lepší to nebylo ani v pondělí 27. a úterý 28. září. Ve středu to vypadalo jako na dušičky. Ve čtvrtek 30. září po ránu přšelo. V průběhu dne se ale mraky protrhaly a svítilo slunce. Docela se oteplilo.

ŘÍJEN 2004

První říjnový den připadl na pátek, obloha byla polojasná, teploměr v sedm ráno ukazoval 15 stupňů. V sobotu 2. října si dost zapršelo, v neděli 3. října odpoledne se obloha protrhala a dalo se na sluníčku sedět i venku. V pondělí 4. října bylo ráno sice jen 7 stupňů. Ale v poledne se teploty vyšplhaly až na 18 stupňů. Obloha téměř modrá už po ránu byla v úterý 5. října, teploměr v sedm ráno ukazoval 10 stupňů, v poledne 20. Ve středu 6. října bylo po ránu sice zataženo, ale teplo. V průběhu dne až dusno a teplota se vyhoupla na 22 stupňů. Ještě večer bylo 20 stupňů. V noci na čtvrtek 7. října přšelo, ráno bylo 12 stupňů, přes den polojasno bez deště, ale chladněji než předcházející den. V pátek 8. října bylo ráno kolem sedmé 9 stupňů, zataženo, kolem osmé začal mírný déšť. Víkend byl nádherně podzimní, obloha modrá, teploty kolem 15ti stupňů. Stejný charakter počasí byl i v pondělí 11. října. Ale v úterý 12. října byla po ránu pořádná kosa. Jen dva stupně nad nulou. Brrr! A protivný ostrý vítr. Přes den bylo 10 stupňů. Ale na většině území republiky bylo po ránu pod nulou. Ve středu 13. října se přece jenom trochu oteplilo, po ránu bylo 8 stupňů a vítr tak moc nefoukal. Tepleji bylo i ve čtvrtek 14. září. V pátek ráno 15. října kolem sedmé bylo 6 nad nulou, v průběhu dne dokonce 14. Dokonce ani vítr nefoukal a tak bylo docela podzimně příjemně i když obloha byla zatažená a občas spadlo několik kapek. Sobota 16. října celá propršela. V neděli 17. října sice nepršelo, dokonce asi dvakrát vykouklo sluníčko, ale počasí to bylo pošmourné. Trochu se obloha protrhala po ránu v pondělí 18. října, teploměr v šest ráno ukazoval 8 stupňů. V průběhu dne bylo 12 nad nulou. V úterý 19. října se na obloze ukázala modř a podzimně svítilo sluníčko. Po ránu bylo pět, v poledne 15 stupňů. Otepluje se. Ale ve středu 20. října bylo v sedm ráno jen dva nad nulou, mlha a obloha zatažená. Ve čtvrtek 21. října bylo dokonce 19 stupňů. Teplo a bez deště bylo i v pátek 22. října i když teploty byly o něco nižší. Víkend byl nádherný, ráno byl sice opar, ale přes den se teploty vyšplhaly až na 19 stupňů, obloha bez mráčku, naprosté bezvětrí. V pondělí 25. října byla sice obloha zatažená, ale stále ještě bylo příjemně. Byl to ale poslední nádherný den. V úterý 26. října bylo sice ještě ráno před sedmou 10 nad nulou. Večer byl vítr se silnými občasnými poryvy, v noci na středu 27. října lehce přšelo. Ráno kolem sedmé bylo 10 stupňů, cestou do práce bylo vlezlo. Přes den ale bylo přijatelně, asi tak 15 nad nulou. Příjemně bylo i na státní svátek 28. října. V pátek 29. října ukazoval teploměr ráno v

šest hodin 10 stupňů, nebe bylo pod mrakem, ale nepršelo. Zato v sobotu 30. října v odpoledních hodinách přišla pěkná průtrž s kroupami, ulicemi se valila voda, vše trvalo asi 15 minut. Naštěstí kanály vše stačily pobrat. Podzimní padání listů tak bylo urychleno. V neděli bylo sice pod mrakem, ale jinak příjemně.

LISTOPAD 2004

První listopadový den připadl na pondělí. Obloha bez mráčku, téměř jarně. Teploty se vyšplhaly až na 18 stupňů. V úterý 2. listopadu sice bylo zataženo, ale docela příjemně. Zataženo bylo i ve středu 3. listopadu. Teplé počasí pokračovalo i následující den, čtvrtek 4. listopadu. V noci na pátek 5. listopadu si lehce zapršelo, ale teplo bylo dál. Už po ránu v sedm hodin bylo 10 nad nulou. O víkendu se značně ochladilo, byly časté přeháňky, čas to opravdu dušičkový.

V pondělí ráno 8. listopadu před sedmou bylo pouhých 5 nad nulou, všude kaluže, obloha zatažená, nepršelo. V noci na úterý 9. listopadu lehce přšelo, přšelo i po ránu a dopoledne, teploty ráno 5 nad nulou, v průběhu dne asi 10. Psí počasí. Ožil i téměř vyschlý Kamýcký potok, Pokratický potok si bublal velice spokojeně. Na vrcholu velkého Hradiště byl čepce sněhu, ve vyšších polohách republiky první sněhová kalamita na silnicích. Ještě chladněji bylo po ránu ve středu 10. listopadu, jen dva nad nulou. Ale obloha byla dopoledne značně protrhaná a po dlouhé době jsme zase uviděli sluníčko. O víkendu bylo pošmourno, občas si lehce zapršelo. V pondělí ráno před sedmou 15. listopadu byly 4 nad nulou, nepršelo. V průběhu dne se teploty pohybují kolem sedmi stupňů. V úterý 16. listopadu bylo po ránu 4 nad nulou, obloha zatažená, přes den pošmourno. Další dny jsem měl dovolenou. Bylo psí počasí, v noci pod nulou, občas sněhové přeháňky, přes den břečka. K prudkému oteplení došlo v noci na úterý 23. listopadu. Ráno v sedm hodin bylo 10 nad nulou! V poledne ale začala přicházet studená fronta, vál vlezlý vítr a večer teplota klesla na 4 stupně. Ve středu 24. listopadu bylo ráno před sedmou nula stupňů, obloha dopoledne téměř modrá. Ve čtvrtek 25. listopadu bylo poprvé ráno pod nulou - 2 stupně. Obloha byla modrá. Taková se v podstatě udržela po celý den, teploty v poledne byly na nule. Modrá obloha byla i v pátek 26. listopadu, teploměr ráno v sedm klesl na pět pod nulou. Mrzlo po celý den, v poledne bylo jeden pod nulou. O víkendu přišlo oteplení, přes den bylo 6 nad nulou a po oba dny (v sobotu víc) bylo značné množství přeháňek. V pondělí 29. listopadu ukazoval teploměr ráno v sedm 6 nad nulou, nepršelo. Poslední listopadový den, úterý 30. listopadu, bylo po ránu pět nad nulou, nebe zatažené, nepršelo, ale v průběhu dne se obloha trochu protrhala a tak jsme dokonce po delším čase uviděli i sluníčko.

PROSINEC 2004

První prosincový den připadl na středu. Ráno bylo stejně jako poslední listopadový den 5 nad nulou, obloha zatažená. Ale desetistupňová teplota v poledne zařadila tento den jako nejteplejší v tomto týdnu. Ve čtvrtek 2. prosince už bylo po ránu chladněji. Přes den se teploty pohybovaly kolem 6ti stupňů. V noci na pátek 3. prosince si lehounce zapršelo, ráno byla obloha zatažená, nepršelo, teplota 5 stupňů. Víkend byl nad nulou. V pondělí 6. prosince bylo v sedm ráno jeden nad nulou, nepršelo, docela to šlo. Stejný charakter počasí byl i v úterý 7. a ve středu 8. prosince. Jiné to nebylo ani ve čtvrtek 9. prosince. Ale v pátek 10. prosince byla po ránu 0, pocítili jsme studený vítr. Víkend a další dny se teploty přes den pohybovaly kolem

nuly, v noci lehce mrzlo. Ve středu 15. prosince bylo před sedmou dva pod nulou, pěkně to přituhovalo. Další dny, až do konce roku, jsem měl dovolenou. Počasí vůbec neodpovídalo tomu zimnímu, Vánoce i Silvestr byly na blátě, teploty se po celý čas pohybovaly nad nulou. Občas trochu zapršelo.

2) Ze zasedání Rady a Zastupitelstva města:

Z 1. jednání Rady města 8. ledna 2004:

Rada města (RM) schválila předloženou smlouvu mezi Městem Litoměřice a Oblastním muzeem v Litoměřicích, příspěvkovou organizací o nájmu nebytových prostor (dům čp. 171 na Mírovém náměstí - budova staré radnice, dům čp. 172 v Dlouhé ulici a dům čp. 12/4 v Jezuitské ulici - gotické dvojče, tč. galerie Ve Dvoře), která nahrazuje a ruší smlouvu o výpůjčce ze dne 1. června 1999.

Z 2. jednání Rady města 20. ledna 2004:

Rada města (RM) schválila text příloženého dopisu ohledně hodnocení práce Soukromé základní školy LINGUA UNIVERSAL, s.r.o. Litoměřice, Sovova 2 a považuje tuto školu za důležitou součást základního školství ve městě.

Z 3. mimořádného jednání RM 27. ledna:

RM na svém mimořádném zasedání schválila záměr Městské nemocnice Litoměřice - příspěvkové organizace, využití tepelná čerpadla pro vytápění a ohřev teplé a užitkové vody v areálu Městské nemocnice Litoměřice.

Z 1. jednání Zastupitelstva města z 29. ledna 2004:

Zastupitelstvo města (ZM) zásadně nesouhlasí a neschvaluje návrh na stanovení dobývacího prostoru těžby štěrkopísku Litoměřice - ložisko Želetice, trvá na dodržení územního plánu a schvaluje znění záporného stanoviska zpracované odborem ÚRM. ZM schválilo rozpočet města na rok 2004.

Ze 4. jednání Rady města z 5. února 2004:

Rada města (RM) schválila změnu pojmenování ulice Votočkova na ulici "Kardinála Trochty" a dále pojmenování nově vznikající ulice na "Trnková".

RM schválila zvýšení ceny svozu kontejnerů na separovaný odpad z 1,05,-Kč za jeden vývoz na 96,-Kč na jeden vývoz u kontejnerů v majetku Města Litoměřice. U kontejnerů na separovaný odpad v majetku firmy BEC odpady s. r. o. schvaluje cenu svozu vyšší o nájem za jeden kontejner 1.100 litrů ve výši 78,-Kč za kalendářní měsíc.

RM vzala na vědomí rezignaci Mgr. Petra Hermanna (nyní místostarosta Města) na funkci ředitele Základní školy Litoměřice, Na valech č. 53 ke dni 11. 2. 2004.

RM potvrdila Mgr. Petra Krňáka na funkci ředitele Základní školy Litoměřice, Na valech č. 53 na dobu neurčitou.

Z 5. jednání Rady města 24. února 2004:

Rada města (RM) schválila finanční dotaci ve výši 200.000,-Kč pro Tělovýchovnou jednotu (TJ) Sokol Pokratice na výstavbu tréninkové plochy na pozemku svého fotbalového hřiště.

RM jmenovala od 25. února 2004 tyto členy dozorčí rady Městské nemocnice Litoměřice: MUDr. Pavel Svoboda, ing. Antonín Kučera CSc., ing. Vlastimil Fibich, Antonín Šimral, MUDr. Petr Jillich, Jiří Landa.

Z 2. zasedání Zastupitelstva města 4. března 2004:

Pan Knotek v diskusi upozornil, že je třeba řešit travnaté parkovací plochy na sídlištích k parkování. Situace je neúnosná. Mohlo by se řešit vyčleněním parkovacích míst při delší době parkování. Na to odpověděla ing. Brunclíková, že je uzavřena smlouva s architektem Vávrou na vypracování studie "Regenerace panelového sídliště Družba". Další možnosti využití ploch pro parkování jsou závislá na financích. Problém by se mohl řešit pomocí dotace, kterou je možno obdržet až po zpracování projektu "Regenerace panelových sídlišť".

Z 6. jednání Rady města 18. března 2004:

Rada města (RM) schválila příspěvek ve výši 20.000,-Kč pro jezdecké sdružení LIKOLI, Litoměřice, na pokrytí nákladů na účast na mezinárodních nominačních závodech v Großmooru ve Spolkové republice Německo. Finanční příspěvek bude hrazen z rozpočtové rezervy města Litoměřic.

RM schválila předloženou smlouvu mezi Městem Litoměřice a Soukromou střední odbornou školou (1.KŠPA), s. r. o. o nájmu nebytových prostor v budově čp. 4 ul. Máchovy schody (zrušená Máchova základní škola).

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi Městem Litoměřice a obcí Třebošín.

Ze 7. jednání Rady města 1. dubna 2004:

Rada města (RM) schválila zapůjčení automobilu VW Caravela (řidič pan Váňa) základní škole U stadiónu na den 15. dubna 2004 na krajské finále v košíkové starších žáků.

RM schválila přidělení příspěvku skupině historického šermu *Livonci* ve výši 20 tisíc Kč z rozpočtu odboru Školství, kultury a sportu.

RM schválila záměr instalovat na území města venkovní šachy a pověřila odbor Školství, kultury a sportu vytipovat vhodné místo.

RM schválila bezplatný zábor veřejného prostranství na Zeleném palouku za Kulturním domem v Litoměřicích ve dnech 21. až 23. května 2004 skupině historického šermu *Livonci*.

Z 8. jednání Rady města 13. dubna 2004:

Rada města (RM) schválila veřejnoprávní smlouvu na úseku projednávání přestupků mezi obcí Brozany nad Ohří a Městem Litoměřice.

RM schválila přidělení příspěvku z rozpočtové rezervy Města Litoměřice pro závodnice týmu *CRAZY FUNK SENSTATION* na mistrovství světa v Austrálii ve výši 20.000,- Kč.

Poznámka kronikáře: *V květnu se závodnice (osmičlenný tým pod vedením trenérky Lenky Janečkové) v kategorii "funk-hip hop" v australské Adelaide stal mistrem světa. Pokud je mi známo, tak je to poprvé v dějinách města, aby se nějaký tým z Litoměřic stal mistrem světa.*

Z 9. jednání Rady města 29. dubna 2004:

Rada města (RM) schválila společnosti *Výstavy s. r. o.* použití částky 729.408,- Kč pro instalaci mechanických a elektronických turniketů a kamerového systému v rámci zabezpečení objektu s tím, že zbývající finanční částka do 3 milionů bude vrácena do peněžního plnění.

Ze 4. zasedání Zastupitelstva Města 6. května 2004:

Celé zasedání bylo věnováno prodejm pozemků, výměně bytů a pod.

Z 10. jednání Rady města 13. května 2004:

Rada města (RM) schválila rozšíření městské hromadné dopravy pro oblast výstaviště *Zahrady Čech* včetně zřízení 4 nových autobusových zastávek.

RM schválila *Plán péče přírodní památky Radobýl* na pozemku č. p. 6060/1 o výměře 47092 m² v k. ú. Litoměřice na období 2004 až 2013 za předpokladu, že finanční náklady ponese žadatel *Správa Chráněné krajinné oblasti (CHKO) České středohoří*, Litoměřice.

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi obcí Hlinná a Městem Litoměřice.

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi obcí Vrutice a Městem Litoměřice.

RM schválila prominutí místního poplatku ze vstupného Českého svazu chovatelů při pořádání 8. České výstavy drobného zvířectva ve dnech 23. až 24. října 2004.

RM schválila finanční příspěvek ve výši 5.000,-Kč z rozpočtové rezervy města na koncert 9. června 2004, který bude v Litoměřicích pořádán v rámci 40. ročníku *Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena*.

RM schválila uvolnění částky ve výši 10.000,-Kč z rozpočtové rezervy města na posílení stravného pro pracovníky zabezpečující průběh voleb do Evropského parlamentu v okrskových volebních komisích.

RM schválila přijetí peněžitého daru ve výši 100.000,-Kč od obchodní společnosti *BEC odpady s. r. o.*, který je účelově vázán k účelu ekologického vzdělávání občanů, obzvláště mládeže, se zaměřením na třídění komunálních odpadů.

RM schválila paní Kateřinu Moučkovou jako zvlášť pověřeného zaměstnance pro výkon interního auditu s účinností od 5. května 2004.

Z 11. jednání Rady města 25. května 2004:

Rada města (RM) schválila pro firmu *Hostalek - Werbung s. r. o.* zastoupenou firmou *STOFI*, panem Milanem Fignedim, Ústí nad Labem, umístění informačních prvků systému horizont na sloupech veřejného osvětlení na území města za poplatek 5,-Kč za sloup a den, který bude proplácen Technickým službám města Litoměřice na základě fakturace a Technické služby města Litoměřice tyto finanční prostředky použijí na opravu a údržbu veřejného osvětlení.

RM schválila prodloužení hudební produkce festivalu *Litoměřický kořen 2004* pořádaného v areálu Střeleckého ostrova v Litoměřicích agenturou *Modré z nebe* ve dnech 9. a 10. července 2004 do jedné hodiny po půlnoci.

RM schválila prodloužení hudební produkce benefičního multikulturního festivalu *Severní vítr* pořádaného ve dnech 13. až 14. srpna 2004 v lokalitě arény hokejbalového klubu *HC Killers*. Prodloužení hudební produkce do 23.00 hodin se týká pouze 14. srpna 2004. Pořadatel: *O.S. Klika 1 a Expressive music ag.*

RM schválila přijmutí darů:

12 obrazů - dárce Čechošvýcar pan František Zedek (autor obrazů Vojtěch Šmíd)

v celkové hodnotě 28.500,-Kč.

1 obraz - portrét Aurélie Kratochvílové - Gutfreundové, kopie akademické malířky - restaurátory Jany Kremanové z Prahy podle originálu Hermanna Petera Münzberga (1889 - 1951) z roku 1918 (olej, karton) - viz 2. svazek edice Malíři Litoměřicka v celkové hodnotě 25.000,-Kč. Dárce: dcera portrétované paní Irena Gutfreundová z Litoměřic.

RM jmenovala do funkce ředitele PO Základní škola Litoměřice, Ladova 5 s účinností od 1. července 2004 pana Mgr. Václava Červína a to v souladu s ustanovením & 14, odstavce 13 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, v platném znění.

RM jmenovala do funkce ředitele PO Základní škola Litoměřice, U Stadionu 4 s účinností od 1.7. pana Mgr. Milana Sluku a to v souladu se zákonem jak je uvedeno v předcházejícím odstavci.

RM odvolává ke dni 31. srpna Mgr. Hanu Šebovou z funkce ředitelky Základní školy Litoměřice, Máchovy schody 4 a to z důvodů zrušení této organizace (školy).

Přiloženo k usnesení:

Dopis místostarostovi P. Hermannovi od Jana Černého:

Odesláno: 31. května 2004

Předmět: zakladatel škol

Dovoluji si Vám oznámit, že by bylo záhodno nějakým slušným způsobem uctít zakladatele litoměřických škol p. Antonína Bauera, který se výrazně zasloužil o litoměřické školství v dobách boje české menšiny o přežití, zvláště pak vzděláváním českých dětí. Nebylo to jednoduché, protože německá "většina" tomu všemožně bránila. Dnes se to možná zdá nepochopitelné, ale za 1. republiky to byl problém. Domnívám se, že by si p. A. Bauer zasloužil alespoň pamětní desku v některé z litoměřických škol. Jako ředitel školy bydlel ve vile u gymnasia, tam kde je dnes mateřská škola. Tuto vilu opustil v roce 1937 když šel do pense.

Z 5. jednání zastupitelstva města 3. června 2004:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo poskytnutí věcného daru (10 kusů psacích strojů) příspěvkové organizaci Domu dětí a mládeže (DDM) Rozmarýn v Litoměřicích.

ZM schválilo změnu rozpočtu příspěvkové organizace *Knihovny K. H. Máchy* a to přesunem částky 400 tisíc Kč z rezervního fondu do investičního fondu na nákup systému *Windows Clavius*.

ZM schvaluje smlouvu o sdružení za účelem realizace projektu *Strategické řízení municipalit ČR k udržitelnému rozvoji* mezi městem Litoměřice a *Národní sítí Zdravých měst ČR, Praha*.

Z 12. jednání Rady města 10. června 2004:

Rada města (RM) schválila zvýšení ceny oběda v *Jídelně pro důchodce* s účinností od 1. července 2004.

RM schválila provedení celoplošného nátěru fasády historické budovy muzea na Mírovém náměstí silikátovým nátěrem.

RM schválila konání akce dne 29. června v Jiráskových sadech pro děti *HURÁ PRÁZDNINY* pořádané Občanskou demokratickou stranou (ODS) Litoměřice a to bez poplatku za zábor veřejného prostranství.

RM vzala na vědomí informaci o stavu jednání ve věci nákupu nemovitostí bývalého *Korunního pivovaru* Litoměřice.

Z 13. jednání Rady města 22. června 2004:

Rada města (RM) schválila zábor veřejného prostranství na Mírovém náměstí na akci *Páni kluci* dne 30. června pro *Občanské sdružení Salva Guarda*.

RM schválila záměr vybudovat sběrný dvůr odpadu (SDO) v areálu Severočeských sběrných surovin a. s. Liberec v ulici Marie Pomocné.

RM schválila provozování vlastního televizního kanálu v nejnižší programové nabídce pro města Litoměřice a Lovosice. Správu tohoto infokanálu bude zajišťovat firma *Provizi s. r. o. Litoměřice* při aktualizaci 2x týdně.

RM schválila poskytnutí finančních darů pro účinkující na hudebním vystoupení *Křešičanky Pustajky a Vegy* na akci *Den Země* dne 22. dubna v celkové hodnotě 2000,-Kč. Ústav sociální péče (ÚSP) Křešice (Křešičanky Pustajky) - 1000,-Kč, Ústav sociální péče (ÚSP) Skalice (Vega) - 1000,-Kč.

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi obcí Dolánky nad Ohří a Městem Litoměřice.

Z 6. jednání Zastupitelstva města 1. července 2004:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo pro odkoupení nemovitostí bývalého *Korunního pivovaru* alternativu č. 3, to jest odkoupení jednotlivých nemovitostí.

ZM schválilo nákup nemovitostí *Korunního pivovaru* za smluvní cenu ve výši 14 milionů a 400 tisíc Kč,- splatnou ve dvou splátkách do konce roku 2004.

ZM schválilo pro úhradu kupní ceny za nákup nemovitostí *Korunního pivovaru* použít tuto variantu: 1. splátku ve výši 7 milionů a 400 tisíc Kč,- uhradit z rozpočtové rezervy města a 2. splátku řešit úvěrem od banky.

ZM schválilo nákup kamerového systému pro veřejná prostranství.

ZM schválilo navržený systém financování *Vinobraní 2004*, to jest vytvoření fondu *Vinobraní* se zvlášť zřízeným účtem u Městských kulturních zařízení (MKZ) a převedení částky ve výši 2 milionů Kč,- z rozpočtové rezervy města do tohoto fondu. Dispoziční právo s finančními prostředky je vázáno podpisy pověřených zástupců MKZ Litoměřice a Města Litoměřice.

Pan Kadeřábek interpeloval na zanedbávání péče o hroby obětí 2. světové války na místním hřbitově a zneuctívání a ničení pietních míst.

Pan Knotek v diskusi upozornil, zda by nestálo za zvážení jestli na konci školního roku nepořádat ve spolupráci s Městskými kulturními zařízeními nějakou organizovanou zábavu pro mládež. Každý rok přibývá problémů s odklizením odpadků a následků oslav konce školního roku. I městská policie by měla tento den být ve větší pohotovosti a při problémech zjistit totožnost výtržníků a ve správním řízení zajistit nápravu a úhradu vzniklých škod.

Po skončení zasedání byli všichni zastupitelé pozváni na prohlídku znovuotevřeného Radničního sklípku (vinárny) na jižní straně náměstí.

Ze 14. jednání Rady města 22. července 2004:

Rada města (RM) schválila užití znaku města Litoměřice na pohlednice a panoramata města pro pana Daniela Fikera.

Z 15. jednání Rady města 3. srpna 2004:

Rada města (RM) schválila poskytnutí finančního příspěvku pro *Charitní domov Zdislava* v Litoměřicích ve výši 20 tisíc Kč.

RM schválila čerpání částky 88 Kč a 50 haléřů ze stavební akce *Oprava fasády muzea* za účelem složení těchto mincí (50, 20, 10, 5, 2, 1 Kč a padesátihaléř) do historické kopule umístěné na střeše muzea.

Ze 7. jednání Zastupitelstva města 12. srpna 2004:

Zastupitelstvo města (ZM) mj. schválilo vyřazení z účetní evidence města a likvidaci potravinové linky v areálu výstaviště *Zahrada Čech* v Litoměřicích.

Z 16. jednání Rady města 19. srpna 2004:

Rada města (RM) schválila zábor veřejného prostranství za účelem stavby, provozování a demontáže pouťových atrakcí v termínu od 23. září do 26. září 2004 do 17.00 hodin v prostorách Tyršova náměstí s tím, že tato skutečnost bude projednána se všemi dotčenými podnikatelskými subjekty.

RM schválila konání mimořádného termínu svatby na koupališti v Litoměřicích 2. října 2004 ve 12.00 hodin.

RM schválila prominutí poplatku za zábor veřejného prostranství pro *Hospic sv. Štěpána* v Litoměřicích při konání benefičního koncertu 1. října 2004 na Parkánech u Máchových schodů.

Ze 17. jednání Rady města 1. září 2004:

Rada města (RM) vzala na vědomí žádost o bezplatný převod movitého majetku z Armády České republiky na Město Litoměřice pro Sbor dobrovolných hasičů Litoměřice z 1. září 2002.

RM neměla námitek k obnovení autobusové linky Litoměřice - Žitenice - Malečov - Ústí nad Labem a zpět v rámci základní dopravní obslužnosti podle návrhu obce Staňkovice. Město Litoměřice se nebude podílet na případném krytí ztrátovosti této linky.

Z 18. jednání Rady města 14. září 2004:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy o dílo č. 09/08/2004 - *Rekonstrukce povrchu komunikace Karoliny Světlé* mezi Městem Litoměřice a stavební firmou *Jan Smola, Litoměřice, IČO: 613 52 721*.

RM schválila uzavření smlouvy o dílo č. 73-5768/04 - *Obnova povrchů ulice Na Mýtě* mezi Městem Litoměřice a *spol. SSŽ a. s. Ústí nad Labem* (Stavby silnic a železnic).

Z 19. jednání Rady města Litoměřice z 29. září 2004:

Rada města (RM) schválila pojmenování ulic podle přiloženého podkladu jmény *Habrová, Platanová a Jasanová*.

RM schválila zapojení města Litoměřice do projektu *Síť měst, obcí a regionů jako platforma pro vzdělávání a práci s příklady dobré praxe v oblasti udržitelného rozvoje*.

RM schválila předloženou smlouvu o spolupráci mezi Městem Litoměřice a obcí Žalhostice, která obsahuje dohodu o sdružení finančních prostředků na zakoupení 4 kusů vyrovnávacích rohoží k automatické váze WL 103/10 tun určené k měření váhy nákladních automobilů.

RM schválila předložené smlouvy s firmou M PLAN s.r.o. IČO: 252 374 62, na dodávku 1000 kusů díla *Turistická mapa Ústeckého kraje 1:150 000* pro komerční využití a 500 kusů stejné mapy pro maloobchodní prodej.

RM schválila předloženou smlouvu o finančním příspěvku pro Sjednocenou organizaci nevidomých a slabozrakých Litoměřice.

Z 20. jednání Rady města Litoměřice z 14. října 2004:

Rada města (RM) schválila předloženou smlouvu mezi městem Litoměřice a ing.

arch. Petrem Vávrou o vypracování urbanistické studie rozvojové lokality *Miřejovická stráž*.

RM schválila smlouvu o dílo mezi městem Litoměřice a firmou *ELTODO EG, a. s.* na studii řešení dopravy vilové čtvrti Pod Mostkou.

RM schválila finanční příspěvek ve výši 10.000,-Kč z rozpočtové rezervy města pro Severočeskou galerii výtvarného umění Litoměřice za účelem pomoci při realizaci výstavy uměleckého díla Františka Kupky.

RM jmenovala na základě výběrového řízení a na návrh tajemníka Městského úřadu s účinností k 1. říjnu 2004 ing. Josefa Sedláčka vedoucím ekonomického odboru Městského úřadu Litoměřice.

Z 23. jednání Rady města Litoměřic z 2. prosince 2002:

Rada města (RM) schválila přijetí daru ve výši 100.000,-Kč od společnosti TRCZ Tokairika CZ a ACZ - Aoyama, a účelovost využití daru takto: 30.000,-Kč na granty v kulturní oblasti, 30.000,-Kč na granty ve sportovní oblasti a 40.000,-Kč na granty v sociální oblasti.

RM schválila bezpoplatkový odlov zvěře I. věkové třídy dančí, mufloní a srnčí, včetně srnčí vyšší věkové třídy, pokud se jedná o hormonální poruchu.

RM schválila předloženou smlouvu o monitorování výskytu a odchyty, ustájení a zajišťování veterinární péče pro toulavá zvířata odchycená na území města Litoměřice uzavřenou s Českou společností přátel zvířat se zpracováním připomínek členů Rady města.

RM schválila prominutí nájemného pro Michala Hanzla - Agentura MODRÝ Z NEBE za rok 2004 ve výši 30.000,-Kč. Agentura investovala finanční částky do oprav a obnovy promítání v letním kině.

Z 11. zasedání Zastupitelstva města 14. prosince 2004:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo prodej podílových listů ve fondech *Pioneer*.

ZM schválilo smlouvu o sdružení za účelem zajištění kanalizace a ČOV (čistírny odpadních vod) v lokalitě Želetice, p.č. 4794/8, uzavřenou mezi Městem Litoměřice, JURIS LTM s. r. o., Janou Smejkalovou a Aliance UniChem.

ZM schválilo předloženou *Studii regenerace panelového sídliště Pokratice-Družba, Litoměřice*.

Z 24. zasedání Rady města 21. prosince 2004:

Rada města (RM) schválila navýšení úhrady za parkovací karty v centru města z 5.000,- Kč na 6.000,-Kč včetně DPH/rok s platností od 1. ledna 2005.

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi Obcí Brozany nad Ohří a Křešice s Městem Litoměřice.

3) Mácha a Litoměřice:

ŘÍJEN 2004

V Litoměřicích se usadil výtvarník J. Hovadík

V Litoměřicích se po dlouhých letech v zahraničí usadil zlínský rodák, výtvarník Jaroslav Hovadík. Zúčastnil se hned 2. ročníku festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice v roce 2003 grafickým listem "Bez názvu", suchá jehla, list 700 x 500 mm, faseta 540 x 420 mm.

Narozen 8. května 1935 ve Zlíně

1952 - 1955 SUPŠ v Uherském Hradišti

1955 - 1956 umělecká příprava pro Vysoké školy umělecké v Praze

1956 v- 1957 Akademie výtvarných umění Praha (prof. V. Sychra)

Od roku 1968 emigrace v Rakousku, Kanadě, Francii a Německu

Deník Litoměřicka, pátek 1. října 2004, roč. XII/229, s. 20.

Je těžké lidi přesvědčit, říká výtvarník

Patrik Pátek

Litoměřice - Jaroslav Hovadík, přední osobnost našeho současného umění, se po mnoha letech cestování po celém světě hodlá usadit přímo v Litoměřicích. Několik měsíců už zde dokonce bydlí a v jeho domě v Jarošově ulici se mu podařilo vybudovat i další galerii, kterou může i veřejnost vždy po dohodě navštěvovat.

Mimo své vlastní expozice již představil svá díla také v litoměřické galerii Ve dvoře a v této době chystá výstavu ve slovenských Topolčiankách. Tu připravuje ve spolupráci s místostarostou Litoměřic Petrem Hermannem.

Přestože se stále ještě vrací do Německa, kde mnoho let působil, zakořenit a tvořit hodlá právě v Litoměřicích.

U Hovadíka může veřejnost obdivovat mimo kovových plastik i malby. Výtvarník pracuje s materiálem, se kterým se veřejnost běžně setkává. Výjimku tedy netvoří řetězy, dřevěné palety, lopatky, žiletky a mnoho dalšího, o čem by mnozí mohli říci "haraburdí". Setkat se lidé mohou s obrazy, z nichž trčí dlouhé šrouby. Jen málokomu se však podaří takovou činností kladně společnost oslovit.

Co je pro vás inspirací?

Atmosféra. Když má člověk dobrou vnitřní atmosféru, tak to je skutečně to, co sám potřebuje. Záleží pak už jen na něm, jak svůj fond zužitkuje. Inspiruji se životem. Nic si nevymýšlím. Člověk musí vycházet z osobních zkušeností, které získává dennodenním způsobem existence.

Proto používáte materiály, s nimiž se lidé běžně setkávají?

Ano a jsem tím i trochu jiný než ostatní členové českého informelu. Konkrétní předměty nepoužíval nikdo jiný než já. Obrazy a objekty seděly tak, že se rušila ona smysluplná materiálová existence. Já je nechávám čisté. Poprvé si toho všiml jeden

brněnský kunsthistorik. Třeba vidíte čisté šrouby v obraze, ale nejsou uřízlé těsně u matky, trčí ven, aby byly dominantní.

Jak na vaše díla reagují lidé? Díla podobná vašim nejsou běžně k vidění.

Skutečně to neuvídíte jinde, než tady. Hlavně záleží na tom, jak věc zaujme a mám takový dojem, že se mi to daří. Nesnažím se o nic násilného. Naopak si myslím, že taková inovace v kreativní tvorbě může člověka trochu postrčit, aby poznal nový přístup.

Dnes je mnoho lidí, kteří dají na hromadu kupu materiálu a říkají tomu umění. Jak se díváte na takové umělce?

Záleží, jak člověk svým dílem dokáže společnost přesvědčit. A je to skutečně těžké. Dnes je doba, kdy se otevřel svět a mladí hodně vyjíždějí ven. V zahraničí si obstarají nějaké katalogy a pak se vrací domů, kde rychle dělají něco, co ani sami vnitřně necítí. Těží jen z efektu novinky. To neznamená, že se člověk našel. Spíše mu to může uškodit, jelikož se nejedná o jeho vlastní citový záměr. Obyčejně pak umění zcela zanechá.

Řídíte se více pravidly nebo vás ovlivňuje citová stránka?

U mne vyhrávají city. Mým záměrem je tvořit tak, aby dílo co nejsilněji zapůsobilo na diváka.

Velké kovové plastiky vytváříte v Německu. Kdy plánujete, že byste mohl mít vše ke své tvorbě připraveno tady v Litoměřicích?

Určitě během příštího roku. Volnou plastiku ale nemusím dělat přímo tady. Chtěl bych trochu něco jiného.

Na co byste se tedy chtěl nyní zaměřit?

Mám v plánu vytvářet obrazovou plochu a použít jako hlavní element tentokrát klacek. Nápady mám již nakreslené a stačí je jen provést. Bude se jednat o několikametrové obrazy.

Mnoho let jste žil v Americe, Francii a Německu. Zůstaly i tam vaše díla? Kde je možné vidět vaši tvorbu?

Má výtvarná činnost je v mnoha světových muzeích. Avšak třeba ve Zlíně na náměstí mají moji sedm a půl metrovou sochu.

Dopis O. Doskočila F. Hodonskému:

Hodonský

Akademický malíř
František

Legerova 50
120 00 Praha 2

V Litoměřicích 6. října 2004

Milý Františku,

připomínám náš telefonický rozhovor dotýkající se 3. ročníku (bienále) festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice v roce 2005.

Prosím, zašli do konce roku nějakou grafiku, ne ovšem větší než 50 x 100 cm (větší klipy nejsou a vůbec jsou s tím technické problémy), rozměry směrem dolů (menší) jsou naprosto libovolné. Katalog z 2. ročníku vyšel pěkně, nějak Ti ho dopravím. Nejlépe ovšem, když se objevíš v Litoměřicích a dáš o sobě vědět, že jsi tady.

S pozdravem

Olda Doskočil
Oblastní muzeum
Dlouhá 171

Dopis O. Doskočila A. Součkovi:

malíř

Akademický

Adam Souček
Veleslavínova 8
110 00 Praha 1

V Litoměřicích 6. října 2004
Vážený pane Součku,
znovu se připomínám v souvislosti s festivalem grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice. Blíží se 3. ročník 2005. Prosím o zaslání grafického listu, všem říkám do Vánoc, ale stačí do konce ledna 2005. Buď poštou nebo ji zanechte u J. Kremanové.
Děkuji za spolupráci a účast
s pozdravem a přáním dalších šťastných dní

Oldřich Doskočil

Festival grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice 2004:

V pátek 5. listopadu v 17.00 hodin byl v galerii Ve dvoře v rámci festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice uskutečněno zahájení výstavy Miroslava Proška - svědectví - dílo - odkaz a to ze soukromé sbírky rodiny M. Proška.

Životopisná data:

Akademický malíř, člen Svazu československých výtvarných umělců (SČVU) od roku 1988.

Narozen: 14. srpna 1929 v Praze, zemřel: 25. března 1988 v Litoměřicích

Studia: 1942 - 1946: Státní grafická škola v Praze (1942 - 1946)

1947 - 1954: Vysoká škola uměleckopřemyslová v Praze (ateliér prof. Aloise Fišárka)

1951 - 1952: Akademie výtvarných umění v Sofii - ateliér prof. Panajota Panajotova

Od roku 1958 působil jako výtvarný pedagog na Střední pedagogické fakultě v Litoměřicích, od roku 1963 pracoval na katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty v Ústí nad Labem, kde se profiloval jako výrazná osobnost v oblasti malby a teorie barvy.

Další informace (účast na výstavách, zastoupení ve sbírkách) jsou uvedeny v reprezentativním katalogu, který vyšel jako 6. svazek edice *Radobyl* pod názvem: *Miroslav Prošek, svědectví - dílo - odkaz*. Katalog vydal organizátor výstavy Město Litoměřice ve spolupráci s galerií Ve dvoře v nakladatelství OSWALD v roce 2004. Kurátory výstavy byli Evžen Linaj, Jaroslav Prášil a Irena Skopalová, koordinátor projektu Irena Skopalová, texty napsali Evžen Linaj a Oldřich Doskočil.

Edici *Radobyl* řídí Oldřich Doskočil.

Úvodní slovo, které napsal E. Linaj, přečetla profesorka Střední pedagogické školy J. H. Pestalozziho paní Linajová.

Na závěr zahrál Flétnový soubor OETOS při Střední pedagogické škole J. H. Pestalozziho v Litoměřicích. Z patnáctičlenného souboru vedeného profesorkou Mgr. Dominikou Valeškovou se jich v galerii sešlo pět a vedoucí: Mgr. Dominika Valešková (pedagog), Michaela Novotná, Věra Brychnáčová, Lenka Jirásková, Stanislav Novotný (gymnázium), Šárka Kozáková.

Za Město Litoměřice byl přítomen místostarosta Petr Hermann.

Ohlasy v tisku:

Deník Litoměřicka, středa 10. listopadu 2004, roč. XII/262, s. 19.

Prošek se vrátil do galerie

Patrik Pátek

Litoměřice - Již podruhé mohou návštěvníci litoměřické Galerie Ve dvoře zhlédnout výstavu obrazů zesnulého malíře Miroslava Proška. Jeho přátelé a rodina se totiž snaží veřejnosti ukázat díla, která během svého života namaloval.

"Pracujeme s obrazy, které máme stále ještě k dispozici. Už se jich totiž mnoho prodalo. O některé projevil zájem třeba Památník národního písemnictví v Praze nebo také Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích. Od poslední výstavy se ta současná expozice poněkud liší. Koncepti jsme postavili na Proškových oblíbených tmavých typech," podotkl autorův bývalý kamarád a spolupracovník z univerzity Jaroslav Prášil.

Hosté galerie tak mohou shlédnout expozici namalovaných obrazů, které inspirovalo zejména Peklo z Danteho knihy Božská komedie. *"Prošek byl renesanční člověk vzdělaný v oblasti literatury. Nechal se proto častokrát inspirovat atmosférou daného díla,"* zavzpomínal Prášil.

Výtvarník Miroslav Prošek vyučoval na ústecké Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně. Při páteční slavnostní vernisáži celou galerii zaplnili právě studenti a také někteří pedagogové z ústecké vysoké školy. *"Tak vysoký zájem tu byl i při poslední Proškově výstavě,"* poznamenala ředitelka Galerie Ve Dvoře Dana¹⁾ Skopalová.

Výtvarník Miroslav Prošek byl rodákem z Prahy. Do Litoměřic se přizemil a také zde tragicky zahynul. Zhruba půl roku před důchodem ho srazil automobil. *"Celý život se těšil, jak moc bude v důchodu malovat. Bohužel se toho nikdy nedočkal. Takovou výstavou se ho snažíme stále připomínat,"* dodal Jaroslav Prášil.

Proškovu expozici „Svědectví - Dílo – Odkaz“ mohou návštěvníci vidět až do konce listopadu.

1) Správné křestní jméno je Irena.

4) Litoměřické varhanní léto:

XVI. ročník festivalu s mezinárodní účastí umělců pod záštitou starosty města a biskupa litoměřického.

Sponzoři: Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Credit Plus Litoměřice spol. s. r. o., PS TAXES, s. r. o. (Ing. Jaroslav Postl a Eva Fibichová), INEX (...your facility service).

1. koncert

středa 26. května 2004 - 19.00 hodin

katedrála sv. Štěpána prvomučedníka v Litoměřicích

Interpret **Zuzana Ferjenčíková - varhany (Česká republika)**

Program:

Alexandre GUILMANT (1837 - 1911)

Sonata I. d moll op. 42
Introduction et Allegro
Pastorale
Final
César FRANCK (1822 - 1890)
Fantasie in A
Marco Enrico BOSSI (1861 - 1925)
Thème et Variation op. 18
Zuzana Ferjenčíková (*1978)
Improvizace

O interpretovi:

Zuzana Ferjenčíková se narodila v roce 1978 (Slovensko), po absolvování Konzervatoře J. L. Bellu v Banské Bystrici studovala od roku 1996 na Hudební a taneční fakultě Vysoké školy múzických umění v Bratislavě obory: hru na varhany a evangelickou církevní hudbu ve třídě profesora Jána Vladimíra Michalka, ArtD. Na varhanní soutěži v Opavě v listopadu 1996 získala ve varhanní improvizaci I. místo a II. místo ve varhanní interpretaci. Na mezinárodní soutěži Brno '97 obsadila v interpretaci I. místo a získala titul laureáta. V létě 1998 se úspěšně zúčastnila letní varhanní akademie v Oundle (Anglie).

Své hudební schopnosti a znalosti dále rozvíjela na Mezinárodních mistrovských kurzech v Zürichu (2000) a v Paříži (2001) ve třídě Jeana Guillou, pod jehož vedením brzy nastudovala i několik jeho děl (mimo sólových skladeb i Kolokviá pro varhany a klavír, které interpretovala spolu s Jeanem Guillou na Mezinárodním festivalu soudobé hudby "Melos Ethos" 2001). V letech 1998 - 2001 vyučovala na Státní konzervatoři v Bratislavě varhanní improvizaci. V roce 2003 získala první místo na Mezinárodní varhanní soutěži "Premio Valentino Bucchi" v Římě.

Účinkovala na koncertech v Rakousku, Polsku, Velké Británii, Švýcarsku, Francii. V současnosti je doktorandkou ve varhanní třídě prof. J. V. Michalka na Hudební fakultě Vysoké školy múzických umění v Bratislavě, kde působí i jako asistentka na Katedře klávesových nástrojů. Zároveň je posluchačkou postgraduálního studia na Universität für Musik ve Vídni ve varhanní třídě prof. Petra Planyavského.

2. koncert

Pondělí 14. června 2004 – 19:00 hodin
katedrála sv. Štěpána prvomučedníka v Litoměřicích

Interpret ***TRINITY CHOIR BOSTON - smíšený pěvecký sbor***
sbormistr: Brian Jones
Michael Kleinschmidt - varhany

Program:

George E. WHITING (Amerika 19. století)
Concert Etude in D minor
(koncertní etuda d moll) - varhany sólo
I. With hears and voices (Se srdci a hlasy)
Randall THOMPSON

Ye shall have a song
 (from The Peaceable Kingdom) (píseň z Království klidfu)

Morten LAURIDSEN
 Ubi caritas (Kde láska)
 II. *Psalm settings from the Americas* (Žalmy z Amerik)

Leonard BERNSTEIN
 Chichester Psalm (Pasrt 3/ Psalm 131:
 Adonai, Adonai)

Ernani AQUIAR
 Salmo 150: Laudate Dominium (Chvalte Pána)

Horatio PARKER
 Allegretto ze Sonáty in E-flat - varhany sólo
 (H. Parker byl varhaníkem v Trinity Church, Boston, 1893 - 1902)
 III. *Of searchching and knowing; shadow and light*
 (O hledání a poznání; stín a světlo)

Judith BINGHAM
 The Clouded Heaven (Oblačné nebe)

Franz SCHUBERT
 Litanei
 IV. *Of Earth, Wind, and Fire* (O zemi, větru a ohni)

Lidia ADAMS
 Mi kmaq Hinour Song (Čestná píseň)

Elizabeth POSTON
 Jesus Christ the Apple Tre (Ježíš Kristus jabloň) - úprava Moses

HOGAN
 This little light of mine (Toto mé malé světlo) - úprava Villiam

DAWSON
 Ezekiel saw the wheel (Ezekiel viděl kolo)

Olivier MESSIANEN
 Transports de joie (L'Ascension)
 (Převody radosti / Nanebevstoupení) - varhanní sólo

Barry PETERS
 A Celtic Prayer (Keltská modlitba) - přídavek sboru

Dan LOCKLAIR (20. století americké)
 "Let ther people say, Amen!" (Rubrics)
 ("Ať lid řekne Amen") - přídavek varhan

O interpretech:

TRINITY CHOIR BOSTON je smíšeným pěveckým sborem čítajícím 65 pěvců - profesionálů i amatérů, kteří pravidelně zpívají v historickém kostele Trinity Church v Bostonu při bohoslužbách. Kromě toho sbor účinkuje na mnoha různých koncertech a představeních i při dalších bohoslužbách, například ve Westminster Abbey, v katedrálách St. Paul a Salisbury v Anglii, St. Patrik a St. Bart v New Yorku a na výročním setkání Asociace hudebníků anglikánské církve, které se uskutečnilo v Bostonu. Jejich hudba jak z nahrávek, tak ze živých přenosů, často zní v televizích a rádiích. Kromě toho sbor vydal čtyři CD.

Brian JONES - sbormistr začínal ve své hudební kariéře jako koncertní varhaník

a vystupoval v mnoha částech USA a Anglie. Značnou část programů přednesl i na mnoha nových či zrekonstruovaných varhanách. Uskutečnil řadu varhanních nahrávek sólových, v duu s klavírem, ale i s dechovým souborem.

Brian Jones je absolventem hudební konzervatoře v Oberlinu a Univerzity v Bostonu, kde studoval varhany pod vedením Haskella Thomsona a Jacka Fishera, dirigování pod vedením Roberta Fountainina a Hermanna Genharta. Byl finalistou několika varhanních soutěží v USA i zahraničí.

Mnoho let působil jako umělecký vedoucí a dirigent Dedham Choral Society, souboru, který pod jeho vedením vzrostl z původních 25 na 150 členů a mimo jiných četných vystoupení též dvakrát účinkoval v prestižní Boston's Symphony Hall.

Michael KLEINSCHMIDT (varhany) před svým příchodem do Trinity Church působil 8 let jako varhaník a sbormistr ve farnosti All Saints v Ashmontu v Bostonu. Tam vedl tamní All Saints chlapecký a mužský sbor a také farní ženský a dívčí sbor. Tři roky před svým příchodem do Bostonu byl varhaníkem - asistentem v kostele St. Thomas v New Yorku a žákem Guerreho Hancocka. M. Kleinschmidt absolvoval obor varhany na hudební konzervatoři v Oberlinu a na Eastman School of Music, kde byli jeho učiteli Haskell Thomson a Russell Saunders. Jako držitel grantu (Fulbright Grant) studoval u Petera Planyavskeho ve Vídni.

Je vítězem varhanní soutěže American Guild of Organists a soutěže Flint International Organ Plaining Competition. Účinkoval v Severní Americe, Evropě a Japonsku. Jeho CD "An Ashmont Premiere" a Nativities and Passions" byly vysoce oceněny kritikou.

3. koncert

Interpret **Pavel Kohout - varhany (Česká republika)**

Program:

Franz LISZT (1811 - 1886)

Eilertung und Fuge:

"Ich hatte viel Bekümmernis"

("Měl jsem mnoho starostí") - podle J. S. Bacha

César FRANCK (1822 - 1890)

Fantasie C-dur, op. 16

Robert SCHUMANN (1810 - 1856)

Skizzen I-IV., op. 58

Bohuslav Martinů (1890 - 1959)

Vigilia

O interpretovi:

Pavel Kohout se narodil v roce 1976 (Česká republika). Je jedním z nejúspěšnějších českých koncertních varhaníků mladé generace. Svá studia zahájil na pražské konzervatoři (varhany ve třídě Jana Kalfuse, varhanní improvizaci u Jaroslava Vodrážky). V intenzivním studiu pokračoval na hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze pod vedením Doc. Jaroslava Tůmy, kde v roce 2001 promoval s

vynikajícími výsledky. Během ročního stipendijního pobytu na Sweelinckově konzervatoři v holandském Amsterdamu se zabýval historickou interpretací varhanní hudby u specialisty prof. Jaqua van Oortmerssena. Zúčastnil se mistrovských interpretačních kurzů pod vedením Haralda Vogela, Oliviera Latryho, Jeana Boyera, Petera van Dijcka, Ludgera Lohmana.

Pavel Kohout je laureátem řady národních i mezinárodních interpretačních soutěží. Z mnohých úspěchů jmenujme první ceny na Mezinárodní varhanní soutěži mladých v Lublaně 1998 (Slovinsko) a Mezinárodní varhanní soutěži M. K. Čiurlionise ve Vilniusu 1999 (Litva). Fenomenálního vítězství dosáhl ve svých 24 letech na prestižní Mezinárodní varhanní soutěži Musashino - Tokio 2000 (Japonsko). Originální hudební projev byl vícekrát oceněn cenami, např. "Dancing angel" od "European Union of Music Competitions" a cenou "Minoru Yoshida" za nejlepší interpretaci děl Johanna Sebastiana Bacha.

V současné době se zabývá především sólovou koncertní činností, která ho zavedla do mnoha států Evropy (Španělsko, Itálie, Monaco, Anglie, Skotsko, Rakousko, Německo, Polsko, Holandsko, Švýcarsko, Slovinsko), Japonska, Ruska, Moldávie a Hongkongu. Hostoval rovněž na významných domácích festivalech jako např. "Pražské jaro", "Svatováclavské slavnosti", "Varhanní léto v Obecním domě v Praze". Patří k žádaným interpretům varhanních koncertů s orchestrem a varhanních duet. Umělecky spolupracuje s Českým rozhlasem, německým Radiem 3. Svě znalosti a schopnosti uplatňuje i v řadě dalších aktivit, mj. vede odborné přednášky a interpretační semináře v Japonsku.

4. koncert

Středa 28. července 2004 - 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána prvomučedníka v Litoměřicích

Interpret: *Lubov SHISHKHANOVA - varhany*

Program:

Juri BUTZKO (*1938)

Jurij Butzko se narodil 1938 v Poltavě na Ukrajině. Absolvoval Moskevskou konzervatoř a aspiranturu u prof. Sergeje Balasanjana. Napsal 4 opery, 14 symfonií, hudbu pro sbory, komorní hudbu a též hudbu pro filmy. Je profesorem na konzervatoři v Moskvě. Pro varhany mj. napsal v r. 1971 polyfonický koncert pro čtyři klávesové nástroje (varhany, klavír, cembalo, celesta) na duchovní melodie pravoslavné církve. Díla J. Butzka uváděná v tomto programu festivalového recitálu L. Shishkhanové patří do Velkého varhanního sešitu (cyklus čítá 8 kusů: Preludium, Toccata, Interludium, Pastoral, Perpetuum mobile, Passacaglia, Loblíe (chvalozpěv) a Postludium). Jde o první veřejné uvedení tohoto díla.

Z velkého varhanního sešitu (prosinec 2003, věnováno L.

Shishkhanové):

I. Preludium

II. Toccata na téma ortodoxní starověrecké duchovní mše

Max REGER (1837 - 1916)

Pět kusů op. 129

Toccata

Melodie

Basso ostinato

Praeludium

Fuge

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Preludium a fuga e moll BWV 548

Chorální předehra "Vordeinen Thron tret ich hiermit" BWV 668

("Před Tvůj trůn s tím předstupuji")

V. BRÄTIGAM (*1938)

Epitaf pro Maxmiliána Kolbe

(V myšlenkách na Ricercar a 6 z hudební Oběti J. S. Bacha, 1975)

O interpretovi:

Libov SHISHKHANOVA se narodila v roce 1947 v Kazachstánu. Je absolventkou Státní konzervatoře v Moskvě ve třídách varhany a cembalo u profesora Roismanna a třídy klavíru u docenta Nosova. Od roku 1972, po absolvování moskevské konzervatoře, pracuje ve filharmonii v Jaroslavl. Roku 1974 tam byly firmou Sauer (Frankfurt nad Odrou) postaveny varhany se třemi manuály, pedálem a rejstříky.

Od roku 1974 umělkyně hrála na mnoha koncertech, hostovala v dlouhé řadě měst bývalého SSSR, Polska, bývalé České socialistické federativní republiky (ČSFR), bývalé Německé demokratické republiky (NDR) právě tak jako v tehdejší Německé spolkové republice (NSR). Jako hráčka na cembalo vystupovala se souborem v USA, Velké Británii a Číně. Vyznamenání zasloužilé umělkyně Ruské federace jí bylo uděleno v roce 1987.

Od roku 1975 působila jako volontérka u firmy "W. SAUER". V současnosti, vedle své umělecké činnosti koncertní a filharmonické, od roku 2001 vyučuje na moskevské konzervatoři hře na varhany.

Své umělecké znalosti průběžně obohacovala na mezinárodních mistrovských seminářích: v r. 1970 u prof. Z. Růžičkové (Česká republika) cembalo, varhany u prof. J. Reinbergera, 1987 a 1988 u prof. Leo Krämera (Speyer), 1989 u prof. Gui Boveta (Švýcarsko), 1990 u prof. Litaize (Paříž) a prof. M. Schneidera (Köln), 1991 u prof. Rösslera (Düsseldorf) a prof. Meistera (München), 1991, 1992 a 1993 u prof. K. M. Zieglera (Kassel)

5. koncert

Středa 25. srpna 2004 – 19:00 hodin

Katedrála sv. Štěpána prvomučedníka v Litoměřicích

Interpret: *Peter BANNISTER - varhany*

Program:

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

svatý duchu
bud' čest)

Fantasia seper Momm, heiliger Geist BWV 651 (Fantasie na Přijd'
Allein Gott in der Höh? sei Ehr BWV 662 (Jen Bohu na výsosti

Die Kunst der Fuge BWV 1080 (Umění fugy)
Contrapunctus VI.
canon a l' Ottawa
Contrapunctus XI.

Henry PURCELL (1659 - 1695)
Voluntary in d minor for double organ
(Varhanní sólo v d moll pro dvoje varhany)

Benjamin BRITTEN (1913 - 1976)
Prelude and Fugue ona theme of Vittoria
(Předehra a fuga na téma vítězství)

H. HOWELLS (1892 - 1983)
Psalm - Prelude set 2n.1 (De Profundis) - (Žalm - předehra)

Peter BANNISTER (*1966)
The Tree of Life (Strom života)
I. The Garden of Grace
II. The Fall - Sword of Fire (Úpadek člověka a Ohnivý meč)
III. The Tree of Jerusalem (Strom Jerusaléma)

Improvizace

O interpretovi:

Peter BANNISTER se narodil v Londýně roku 1966. Svá hudební studia začal u Davida de Varenne (klavír), Johna Shepherd (varhany) a Heleny Roy (zpěv). Po získání diplomu klavíristy na Královské koleji hudby 1985, studoval hudbu na Králově koleji (King's College) v Cambridgi, kde získal hodnost BA první třídy a M. Phil v muzikologii a při tom se účastnil badatelské práce pro Chrisphera Hegwooda. Jeho učители byli též David Sanger (varhany), Nigel Allcoat (improvizace), John Butt (stará hudba). Svá studia doplnil v Paříži v letech 1989 a 1993 u Genevive Ibanez, Michel Beroff (piano) a Naji Hakima (skladba). Ve Francii žije a působí jako nezávislý hudebník.

Získal několik cen na mezinárodní úrovni za hru i skladbu:

- Královský národní výroční sjezd waleských pěvců --- piano 1984
- Mezinárodní varhanní soutěž v Chartres – improvizace 1992
- Mezinárodní varhanní soutěž v improvizaci, Norimberk, (Cena Johanna Pachelbla - 1966)

- Cena za skladbu André Capleta, Institut de France 1999

Jako sólo pianista a varhaník vystupoval v recitálech v Británii, Rakousku, (Dóm sv. Štěpána ve Vídni), Chorvatsku, Dánsku, Francii (Notre-Dame v Paříži), Německu (Baden-Baden, Bayreuth, Bochumer Orgeltage, Hannover, Stuttgart), Itálii (Arezzo, Chiusi, Padova, Ravenna), Polsku, Švýcarsku a USA. Byl pozván přednášet a podílet se na mistrovských třídách v Chorvatsku ("Organum Histriae" festival 2001), Švédsku (Akademie varhanního umění v Gothenburgu) a severní Americe (Carthage College, Wisconsin). Nadto byl pozván, aby spolupracoval jako vokální učitel pro Národní operu v Paříži, Divadla v Chateletu a na Festivalu v Aix-en-Provence s dirigenty jako

jsou sir Simon Rattle, James Conlon.

Jeho skladatelský katalog zahrnuje orchestrální, sborovou, komorní a sólově vokální a instrumentální hudbu s provedením v Evropě (South Bank Centre, Festival Klangbogen Vídeň, Berlín, Paříž, Bourges, Chartres, Chichester, Munster Oliva, Trieste, Ulm katedrály) a severní Americe (Ann Arbor, Boston, Cleveland, Los Angeles, New York) právě tak jako vysílání v italském a americkém veřejném rozhlase. V květnu 2002 byl vedoucím skladatelem na festivalu komorní hudby La Prée; běžné plány zahrnují mši pro katedrálu v Terstu a skladbu pro Ensemble Orchestral de Paris (s prvním uvedením v Théâtre des Champs-Élysée, Paříž v r. 2003-2004 pod uměleckým vedením Johna Nelsona.

6. koncert

Středa 15. září 2004 - 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána prvomučedníka v Litoměřicích

Interpret: *Jaroslav MALANOWICZ*

Program:

Dietrich BUXTEHUDE (1637 - 1707)
Passacaglia d moll BuxWV 161
Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)
Partia "Sei gegruesset Jesu gutig" g moll BWV 768
("Buď pozdraven, dobrotivý Ježíši")

Felix MENDELSSOHN-BARTHOLDY (1809 - 1847)
I Sonata f moll op. 65
Cesar FRANCK (1822 - 1890)
Preludium, fuga a variace h moll
Marian SAWA (*1937)
3 Improperia
Leon BOELMANN (1862 - 1897)
Gotická suita
Choral
Menuet
Modlitba
Toccata
Johann Sebastian BACH / Virgil FOX (1912 - 1980)
"Komm suesser Tod" ("Přijď sladká smrti")
Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)
Fantasie G dur BWV 572

O interpretovi:

Jaroslav MALANOWICZ studoval na Hudební akademii Frederyka Chopina ve Varšavě (pod vedením Joachima Grubicha a Józefa Serafina), studia ukončil s

vyznamenáním v roce 1981. Je laureátem mnoha mezinárodních soutěží, mj. Mezinárodní soutěže F. Liszta v Budapešti (diplom finalisty), Mezinárodní varhanní soutěže v Toledu (hlavní cena "Organo Verdalonga"), Mezinárodní varhanní soutěže v Akademii Santa Cecilia v Římě (speciální cena), v národních varhanních soutěžích J. S. Bacha v Bydhošti a Gdaňsku (1. cena). Své znalosti průběžně dále rozšiřoval, též účastí na mistrovských kurzech (např. v Praze, Bayreuthu, Santiagu de Compostela).

Pedagogicky působí od roku 1980. Třídu varhan vede na Střední hudební škole J. Elsnera a současně je docentem varšavské Hudební akademie F. Chopina.

Uměleckých kvalit J. Malanowicze si cení nejen posluchači, ale i vynikající sólisté jiných oborů, kteří jej často zvou k umělecké součinnosti. Od roku 1979 spolupracuje s Národní filharmonií ve Varšavě a také s dalšími orchestry (mj. NOSPR a TV v Katowicích, Sinfonia Varsovia). Nahrává pro polský rozhlas a televizi. Každoročně uskutečňuje dlouhou řadu vystoupení, hraje na významných festivalech a koncertech v Polsku i v zahraničí.

Nelze opomenout značný podíl Jaroslava Malanowicze na oživení tradic varhanních koncertů v Polsku i zahraničí. Do vědomí litoměřické veřejnosti se zapsal nejen jako výborný varhaník, ale i jako iniciátor, spoluzakladatel a umělecký poradce festivalu Litoměřické varhanní léto. Mnoho úsilí vynaložil i pro uskutečnění generální opravy zdejších katedrálních varhan.

LEDEN 2004:

Benefiční koncert v SGVU Litoměřice:

Ve středu 14. ledna 2004 se v Severočeské galerii výtvarného umění konal *Novoroční benefiční koncert* na kterém zazněla díla A. Dvořáka, J. Suka, L. Janáčka, P. Ebena a B. Martinů v podání Martina Škampy (violoncello) a Hany Forsterové (Klavír). Vstupné bylo 80,-Kč, zlevněné 50,-Kč, pořadatelé byli *Camphill České Kopisty* a *Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice*. Výtěžek koncertu byl určen komunitnímu domovu pro lidi s mentálním postižením, který vzniká v Českých Kopistech na Litoměřicku. Po několika letech příprav bude toto zařízení uvedeno v roce 2004 do provozu v zimních měsících ve formě denního stacionáře, v polovině roku pak přijme Camphill své první obyvatele. Lidé s postižením zde budou žít v rodinách pečovatelů a pracovat v ekologickém zemědělství a v chráněných dílnách. Výtěžek koncertu byl určen na vybavení textilní a truhlářské dílny. Violoncellista Martin Škampa absolvoval již více než 1000 koncertů, z toho 300 vystoupení bylo sólových. Koncertoval nejen po celé Evropě, ale i v Hongkongu, Libanonu a uskutečnil osm turné po Japonsku. Má blízký vztah ke camphillským zařízením pro postižené v zahraničí, v řadě z nich každoročně koncertuje. Klavíristka Hana Forsterová koncertovala v řadě evropských zemí a USA. Od roku 1991 pravidelně vystupuje na mezinárodním festivalu komorní hudby *Austria-Allegro vivo* a je častým hostem na *Jihočeském hudebním festivalu*. V roce 1998 získala cenu nejlepšího korepetitora na mezinárodní soutěži B. Warchala.

Občanské sdružení: Klub přátel chlapeckého sboru "Páni kluci".

Klub přátel chlapeckého sboru "Páni kluci" se sídlem základní škola, ulice Boženy Němcové č. 2, 412 01 Litoměřice, zaregistrovalo ministerstvo vnitra 12.

prosinec 2001 přípisem pod čj. VS/1-1/48 823/01-R. V přípravném výboru v té době zasedali: Eva Plíhalová, Jarmila Kacarová, Marie Novotná, Romana Najmanová a Jana Hančová. Občanské sdružení vydává občasník *Informační list Občanského sdružení klub přátel chlapeckého sboru*.

V roce 2003 oslavil *Chlapecký pěvecký sbor Páni kluci* z Litoměřic 10 let své existence (v letošním roce 2004 tedy trvá už 11 let, Občanské sdružení při sboru vzniká později). "Páni kluci" jsou jedním ze čtyř chlapeckých sborů v naší republice, založen byl svým sbormistrem PaedDr. Václavem Hančem při základní škole s rozšířenou výukou hudební výchovy v ulici Boženy Němcové v Litoměřicích, kde sbormistr působí jako ředitel. Původních 30 chlapců ze druhých a třetích tříd zpívalo dětský repertoár ve složení soprán, alt. V současné době sbor asi 6 let zpívá jako smíšený (soprán, alt, tenor, bas). Repertoár tvoří skladby tzv. "staré muziky", skladby současných autorů i úpravy lidových písní.

Páni kluci mají tři oddělení. Koncertní sbor tvoří 40 zpěváků a dvě přípravky po 30 a 20 členech. Sbor pořádá pravidelně své koncerty v Litoměřicích, účastnil se mezinárodního česko - saského hudebního festivalu. Několikrát zpíval i v zahraničí (SRN, Francie) a vystupoval na několika místech u nás v ČR. Sbor doprovází na klavír Stanislava Ševčíková. K pátému výročí, v roce 1998, vydal sbor CD singl s 10 písněmi, které charakterizovaly jeho počáteční období. V roce 2001 sbor vystupoval v Belgii a jeden z jeho největších úspěchů byly dvě stříbrné medaile z mezinárodní soutěže pěveckých sborů, která se konala v roce 2001 v Olomouci.

21. března 2002 byla předsedkyní Občanského sdružení zvolena Eva Plíhalová. Ve výkonném výboru zasedli Marie Novotná jako hospodářka, Mgr. Irena Vodičková a PhDr. Ludmila Růženecká (historička umění, zaměstnanec Oblastního muzea Litoměřice) - obě jako jednatelky. V kontrolní komisi zasedli Romana Najmanová, Jarmila Kacarová a Alena Bezděková.

Z akcí sboru ve 2. pololetí 2002:

- 19.9 - Vystoupení sboru na slavnostním zahájení výstavy Zahrada Čech,
- 20. 9. - Vystoupení v Domě kultury v Litoměřicích,
- 4. 10. - Vystoupení na Mezinárodních sborových dnech - katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích,
- 12. 11. - Koncert pro I. Hurníka - sál ZŠ B. Němcové,
- 15. a 22. 11 - Nahrávání ve studiu Českého rozhlasu Sever v Ústí nad Labem,
- 12. 12. - Vystoupení na zahájení vánoční výstavy v hotelu Salva Guarda,
- 17. 12. - Vánoční koncert - sál ZŠ B. Němcové,
- 26. 12. - Vánoční zpívání - katedrála sv. Štěpána;

Vystoupení v roce 2003:

- 7. 12 - Vystoupení na Adventním koncertě v Praze vysílaným Českou televizí,
- 10. 12 - 16. 12. - Festival ve Varšavě,
- 18. 12. - Předvánoční koncert ve Varhanním sále školy B. Němcové, kde vystoupila všechna oddělení sboru,
- 26. 12. - Tradiční vánoční koncert na 2. svátek vánoční v katedrále sv. Štěpána;

Občanské sdružení vede vlastní kroniku, kronikářka PhDr. Ludmila Růženecká.

Výstava v muzeu "Vítězslav Nezval známý - neznámý".

V úterý 13. ledna byla (bez vernisáže) otevřena v Oblastním muzeu Litoměřice výstava *Vítězslav Nezval známý - neznámý* prezentující kresby a malby básníka ze sbírky Muzea Vysočiny Třebíč. V. Nezval (1900 - 1958).

Ohlasy v tisku:

Deník Litoměřicka, středa 14. ledna 2004, roč. XII./11, s. 17.

Litoměřice se staly druhým městem, v němž lze spatřit Nezvalovy kresby.
Patrik Pátek

Litoměřice - Výstava kreseb a maleb známého básníka Vítězslava Nezvala je od včerejšího dne přístupna veřejnosti v litoměřickém oblastním muzeu.

Návštěvníci muzea tak mohou obdivovat Vítězslava Nezvala nejen jako básníka, nýbrž i jako amatérského malíře. Sbíрка jeho výtvarných počinů byla do Litoměřic přivezena z třebíčského muzea. Expozice měla v loňském roce svou premiéru právě na Vysočině. Litoměřičtí teď jako druzí dostávají příležitost spatřit Nezvalovu produkci v jednom celku. Zajímavostí je, že do minulého roku sbírka nebyla nikdy představena.

Samotnou expozici připravilo Muzeum v Třebíči a konkrétně pak literární historik Bohuslav Mikulášek, jenž se Nezvaem dlouhodoběji zabýval. Hosté, dle slov litoměřického historika Oldřicha Doskočila, poznají Vítězslava Nezvala nejen jako básnickou hvězdu, ale i jako proklínaného, jelikož byl surrealistou, marxistou a socialistou. Zároveň i v podobě neznámé postavy, tedy malíře. Proto se samotná výstava nazývá "Vítězslav Nezval - známý, neznámý".

"Vůbec jsem nevěděla, že tak maloval. Zнала jsem ho pouze jako básníka," přiznala pracovnice muzea. *V Nezvalovi je něco krásného, co drtí...*", parafrázoval sbírku Edison Oldřich Doskočil.

Hosté si prohlédnou akvarely, pastely a olej na překližce, plátně či pergamenu. V prostorách muzea je vystaven Autoportrét i Podobizna matky. *"Mezi nejlepší patří akty a krajiny"*, podotkl Doskočil.

ÚNOR 2004:

Připravovaný koncert a viola d'amour:

V únoru začalo jednání o přípravě koncertu, jenž by měl být *Poctou koncertní mistryni Aurélii Kratochvílové - Gutfreundové* (1892 - 1974), absolventce pražské konzervatoře. K ní více in: DOSKOČIL, O., Exkurs - Věnováno památce Aurélii a Robertovi Gutfreundových. IN: Týž, Hermann Peter Münzberg (1889 - 1951) - Ernst Behounek (1873 - 1959), Praha - Litoměřice 1997, s. 29 - 36. Podrobnosti napíše až v případě, že koncert bude realizován. Nyní jenom tolik, že A. Kratochvílová - Gutfreundová hrála na violu d'amour, nebo-li violou milostnou vyrobenou v Moskvě pražskou firmou Špidlen. Tato viola je dnes majetkem České filharmonie (dar dcery Ireny Gutfreundové). V týdeníku *Květy*, č. 3., leden 2004, vyšel článek Tamary Dobrovolné *Vyrábějí mistrovské nástroje po čtyři generace s hlavním titulkem Odhalil tajemství Stradivariho?*. V souvislosti s připravovaným projektem zde článek

přepisují:

Housle z dílny Antonína Stradivariho svou krásou zvuku dodnes naplňují ideální představu o hudebních nástrojích. Tajemství jejich výroby zmizelo ze světa roku 1737, kdy mistr z italské Cremony zemřel. Někteří zasvěcení ovšem tvrdí, že existuje člověk, který ho znovu odhalil. Jmenuje se Přemysl Špidlen a spolu se svým synem Janem patří k nejvyhledávanějším houslařům planety.

Houslařina, to není jenom zručnost co nejjemněji opracovat dřevo. Souvisí také s uměleckým cítěním, se smyslem pro tvar, je v ní kus fyziky a určitá dávka chemie, která například ovlivňuje kvalitu laku. Od začátku jsem věřil, že právě lak má velký vliv na zvuk, tvrdí Přemysl Špidlen. Máme velmi staré, vyzrálé dřevo - a tvar či síly desek se přece dají napodobit, takže bychom přece vlastně měli vědět jak vyrobit dokonale znějící housle, ale do nástrojů italských mistrů nám moderním houslařům vždy něco chybělo.

Doba pokusů byla dlouhá a vlastně nikdy neskončila. *vycházeli jsme z moderní vědy i ze starých receptur. Zkoušeli jsme různé kombinace barev, olejů, balzámů, vosků, rozpouštědel i pryskyřic, prozrazuje Přemysl Špidlen a vysvětluje, že každá z lakových vrstev sehrává svou zvláštní, jedinečnou a nenahraditelnou úlohu.*

Zlato z Cremony

Netroufám si tvrdit, že jsme stejně dobří jako Stradivari nebo další cremonští houslaři, dodává až s přílišnou skromností Jan Špidlen, který v říjnu 2003 ve svých 35 letech získal při prestižní soutěži v rodišti Antonia Stradivariho ocenění, po němž leckterý houslař marně toužil po celý život. Ze 164 houslí od mistrů z 23 zemí ocenila mezinárodní porota dva Janovy nástroje celkovým prvním a druhým místem, další zlatou medaili obdržel v kategorii zvuk a plaketu vítěze obdržel i za nejlepší výtvarné zpracování.

Zásluhu má pradědeček

Rod Špidlenů vyrábí housle už po čtyři generace. *Pradědeček František, který se narodil v Podkrkonoší, se vyučil u svého strýce Františka Vitáčka. Pak se mu naskytla příležitost jít pracovat do Kyjeva, kde své houslařské umění zdokonalil natolik, že vyhrál konkurs na místo houslaře moskevské Carské konzervatoře. V Moskvě se seznamoval s nejlepšími nástroji, pronikal do tajů nejvyšší houslařiny. Do Čech, tentokrát však již do Prahy, se v roce 1909 vrátil jako proslulý mistr. V Křížovnické ulici otevřel obchod s hudebninami; po jeho smrti v roce 1916 ho převzal tehdy devatenáctiletý syn, můj dědeček Otakar. I on se v krátké době vypracoval v proslulého houslaře a dobyt pozici největšího obchodníka s nástroji v Praze. V roce 1926 zakoupil dům v Jungmannově ulici, ale v padesátých letech o něj přišel, prozrazuje Jan.*

Po dědově smrti v roce 1958 už v dílně s umělým osvětlením, kterou směl používat, pracoval jen otec. V ústraní a nerušen obchodním ruchem se stal světovým houslařem, jehož nástroje se rozeznávají na předních světových scénách.

Vyzrálé dřevo

Dnes už dům znovu patří Špidlenům. Voní v ní vyzrálé dřevo staré i 70 let, jež pro své potomky nakoupil Janův dědeček. *Na vrchní desku používáme smrkové z jižních Alp, dřevo určené k výrobě spodků, lubů a hlavic je javorové z Bosny, uvádí Přemysl Špidlen; v jeho rukách během let ročně vznikalo až 10 nástrojů. Ted', ve svých třiaosmdesáti, zvládán už jen dvoje nebo troje housle ročně. Zato o to víc radím Honzovi, usmívá se mistr. V poslední době jsem trochu polevil a věnoval se jiným*

věcem, přiznává Jan, jenž se spolu s otcem ocitl v nové roli spisovatele. Napsali knihu mapující rod Špidlenů a jejich houslařské umění.

Režisér D. Klein v litoměřickém kině Máj:

Litoměřičtí filmoví fanoušci měli v kině *Máj* příležitost v pondělí večer 17. února besedovat s českým režisérem Dušanem Kleinem. Ten přijel představit do našeho města svůj poslední díl volné filmové série *Básníků* (Jak přicházejí na svět, jak přicházejí o iluze, jak umírají) s názvem *Jak básníci neztrácejí naději*. Kromě D. Kleina byli přítomni producent Miloslav Šmídmejster, kameraman Peter Beňo a herci Lukáš Vaculík a Michaela Badinková, která v tomto filmu ze série hraje poprvé.

BŘEZEN 2004:

Pařížská legenda undergroundu na Střeleckém ostrově:

Nezvyklým hudebním zážitkem byl koncert výrazné osobnosti pařížského undergroundu Theo Hakoly a The Wobbly Asches v březnu na Střeleckém ostrově. Byl to koncert poučný, protože k české syrovosti a mnohdy až k hudební primitivnosti měl daleko. Využití nástrojů jako jsou například housle dodávalo této hudbě specifickou harmonii poněkud vzdálenou jednoduché rytmice a obyčejnému "hluku". Ale to se týkalo i textů. Rozhodně nebyly "minimalistické", naopak T. Hakola, který je píše, jim dodává sílu básnických textů. T. Hakola je také spisovatelem, hercem a producentem. Mezi jeho "děti" patří například v současné době nejslavnější francouzské rockové skupiny *Noir Desir* nebo *Les Hurleus*. T. Hakola působí na hudební scéně od 70. let, jeho sólové nahrávky čítají čtyři, další pak 7 alb.

Ruční papír v galerii Ve Dvoře:

V pátek 26. března byla v galerii Ve Dvoře (gotické dvojče) slavnostně otevřena *Dílna ručního papíru* se sídlem ve Velké Dominikánské ulici č. 33, což je občanské sdružení. Nová dílna by měla být přístupná všem zájemcům, kteří by se chtěli podívat jak se takový ruční papír vyrábí. Kromě vlastní výroby papíru by se dílna měla stát součástí prohlídkové trasy města či pomáhat školám ve výuce. Předsedou občanského sdružení je Irena Štyrandová.

DUBEN 2004:

2. ročník loutkového festivalu:

2. ročník loutkového festivalu v litoměřickém Domě kultury zahájil v pátek 23. dubna dopoledne místostarosta Města Petr Hermann a jeden z hlavních organizátorů festivalu, amatérský loutkoherec Svatopluk Horváth. A to vše za plného obsazení sálu dětmi. První ze souborů se představil divadelní spolek *Lampion Kladno*, který zahrál pohádku *Poklad baby Mračnice*. Festival skončil v neděli 25. dubna pohádkou *O červené Karkulce*, kterou se představili loutkoherci z Rakovníka. Všichni účastníci - loutkoherci dostali na památku keramického kašpárka s logem festivalu.

KVĚTEN 2004:

Jubileum pěveckého sdružení Máj:

Před 45 lety vznikl na tehdejší Střední pedagogické škole v Litoměřicích studijní obor pro mateřské školy. Tehdy byl zároveň založen pěvecký sbor *MÁJ*. Jeho zakladatelem byl profesor Slavoj Princ, který jej vedl 15 let. V jeho práci již 30 let pokračuje prof. Dr. Vladimír Frühauf ve spolupráci s prof. Marií Doubkovou. Dnes je sbor mezinárodně uznávaný a vystupuje v Belgii, Německu, Švýcarsku a dalších zemích. Za těch 45 let sborem prošlo 1.200 dívek. Pěvecké sdružení 45. výročí svého vzniku oslavilo v pátek 14. května v katedrále sv. Štěpána (za spolupráce sboru Cantica Bohemica a varhanice prof. Jitky Slavíkové z teplické konzervatoře) a koncertem v sobotu 15. května ve Velkém sále Domu kultury v Litoměřicích.

Výstava v muzeu "Když se ozve hoří!"

V úterý 11.5. se v Oblastním muzeu Litoměřice konala vernisáž výstavy *Když se ozve hoří!* Pořadatelem bylo *Sdružení pro obnovu a zachování historických hasičských tradic* ve spolupráci se *Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska* a *Centrem hasičského hnutí v Přibyslavi* pod záštitou *Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska*. Výstava prezentovala přehledný vývoj hasičského hnutí od starého Říma až po současnost, dobové fotografie a dokumenty ze života hasičů, modely hasičské techniky ve všech velikostech a provedeních, předměty dokumentující vývoj hasičského nářadí a techniky. Výstava se konala u příležitosti 140. výročí založení prvního českého dobrovolného hasičského sboru ve Velvarech r.1864 a *Hasičských slavností v Litoměřicích*, které proběhnou v r.2004. Výstava měla premiéru v muzeu v Prachaticích, potom se přesunula do *Hasičského muzea v Nebílovech* (Plzeň), následovalo *Moravské zemské muzeum* v Brně, *Východočeské muzeum* v Pardubicích, Oblastní muzeum v Litoměřicích, *Muzeum* v Děčíně a derniéra se bude konat v *Muzeu Policie ČR* v Praze. V Litoměřicích výstavu uvedla místo-předsedkyně Sdružení pro obnovu a zachování historických hasičských tradic A. Borlová z Děčína.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, středa 12. května 2004.

Muzeum zdobí modely hasičských vozů

Michaela Lukschová

Litoměřice - Putovní výstava s názvem "Když se ozve HOŘÍ" je od včerejšího odpoledne k vidění v litoměřickém muzeu. Lákadlem jsou hlavně modely hasičských historických vozů.

Akci organizuje Sdružení pro obnovu a zachování historických hasičských tradic. Podle slov jeho místopředsedkyně Aleny Borlové je výstava uspořádána k 140. výročí založení prvního českého dobrovolného hasičského sboru a Hasičských slavností v Litoměřicích, které se uskuteční v červnu. "*K uspořádání výstavy ale přispělo i Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a Centrum hasičského hnutí v Přibyslavi,*" upozornila Borlová.

Výstava má připomínat silnou tradici hasičství nejen v celé republice, ale i litoměřickém regionu. Tuto skutečnost připomínají informační panely, které jsou součástí výstavy. Větším lákadlem hlavně pro děti je ale výstava modelů hasičských vozů. K vidění jsou historické stroje v různých velikostech a různého původu.

Jak ještě uvedla Alena Borlová, výstava proběhla již ve více městech a všude se těšila velkému ohlasu a minimálně dvěma tisícům návštěvníků. "*Zajímavostí je, že všechny modely patří jednomu soukromému sběrateli, který nakupuje zhruba 100 modelů ročně. Pokud nejsou zrovna na výstavě, má je všechny doma*", popsala původ

předmětů, které jsou od včerejšího zahájení výstavy k vidění, Borlová. Cílem sdružení, která se na uspořádání výstavy podílejí, je podle slov jejich zástupců získávat mladé lidi do svých řad, aby v povědomí lidí nezanikla historie hasičství. Podle Borlové tomu pomáhá například právě ukázka hasičských "autíček", které zaujmou především malé chlapce.

Článek je doprovázen fotografií s popiskem: *Na výstavu přijeli také hasiči z Centra hasičského hnutí v Příbyslavi, kteří akci spolupořádají. Foto: Karel Pech.*

Divadlo K. H. Máchy 18. května 2004:

Text pozvánky:

Město Litoměřice si Vás dovoluje pozvat na vernisáž obrazů Vojtěcha Šmída - dar od pana Františka Zedka Městu Litoměřice, předání obrazu - portrét Aurélie Gutfreundové - Kratochvílové - dar od paní Ireny Gutfreundové Městu Litoměřice

viola d'Amoure, původně hudební nástroj paní Aurelie Gutfreundové, zazní v programu koncertu souboru MICHAL HROMEK CONSORT v obsazení: Michal Hromek - kytara, Jakub Klár - flétna, zobcová flétna, René Vácha - viola, housle, viola d'Amoure, Daniel Mikolášek - bicí, vibrafon, zobcová flétna

Roxana Novicki - Gutfreundová z Floridy - zpěv za doprovodu Jiřího Pakandla, posluchače HAMU.

Životopis Vojtěcha Šmída (1906 - 1996):

Narozen v roce 1906 v Rakovníku, zemřel 1996 v Praze. Vystudoval gymnázium v Rakovníku, potom stavební inženýrství na Vysokém učení technickém v Praze. O malování se ale zajímal už na střední škole a jeho profesor mu dokonce doporučoval jít na Akademii výtvarných umění v Praze. Malování se mu tak stalo hobby a stal se dobrým amatérským malířem. Zkoušel různé techniky, známy jsou některé jeho pastely, ale nakonec mu učaroval akvarel. Hlavními motivy jeho obrazů se stala krajina.

Životopis dárce obrazů Františka Zedka:

František Zedek se narodil roku 1921 v Čekyni, dlouho však bydlel v Praze a po srpnu 1968 zůstal ve Švýcarsku, kde tehdy pobýval na dovolené. Mnoho let pracoval jako knihkupec, ale kromě toho je i výtvarníkem - maloval, tvořil ze dřeva, sbíral minerály. Byl také velkým přítelem Vojtěcha Šmída a sběratelem jeho obrazů. Část z nich, především ty, které mají spojitost s litoměřickým regionem, daroval Městu Litoměřice.

ČERVEN 2004:

Severočeská galerie výtvarného umění:

V úterý 29. června v 17.30 hod. se v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice konala vernisáž výstavy sochařů Hany Purkrábkové a Karla Pauzera *Vybraná společnost/Trochu přírodopisu*. Úvodní slovo měla Milena Klasová. Po vernisáži následoval bluesový koncert Jamieho Marshala.

J. Kremanová a V. Hýbnerová ve galerii Ve Dvoře:

V pátek 25. června se v galerii Ve Dvoře (gotické dvojče) konala vernisáž

výstavy "Portréty" akademické malířky - restaurátorky (a účastnice prvních dvou ročníků festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice) Jany Kremanové a její dcery, herečky a fotografky Vandy Hýbnerové (a také dcery mima Borise Hýbnera).
Úvodní slovo pronesl akademický malíř Jan Paul.

Úvodní slovo Jana Paula výstavy "Portréty" Jany Kremanové a Vandy Hýbnerové v galerii Ve Dvoře, Litoměřice, 25. 6. 2004 - 23. 7. 2004:

Vážení přátelé,

dějiny naší civilizace jsou dějinami portrétu, od nepaměti se lidé snažili zachytit tváře, aby uchovali majestát mocných a vlivných po věky příští a vzpomínky tisíců bezejmenných, jež obvykle začasťe vyprcháávají s příštími generacemi. Portrét byl, je a bude umělecká disciplína, proměnlivá formou, metodami, způsobem vyjádření i myšlením lidí. Portrét se proměňoval s dobou i s našimi představami o smysluplnosti života.

Co to je portrét? Co je to, co nutí umělce vyjádřit cosi hlubokého z nitra člověka, co ho provokuje a dráždí, co ho zneklidňuje a nutí do role, v níž se vždycky stává outsiderem? Snaha zachytit tvář je totiž veskrze zoufalá a marná, v žádném okamžiku nemáme dostatek možností a schopností vypovědět všechno to o člověku, co k němu cítíme, co ho ustrojuje, co ho utváří a definuje, vždy budeme stát ve své snaze opodál opuštění a sklíčení, jak se nám práce nedaří. Toužíme zastavit čas, zachytit jej v jednom okamžiku skrze tvář, proniknout osudem, urvat si pro sebe a vydat ostatním kousek tajemství, jež je skryto v duši člověka a jedno zda štětcem, tužkou a nebo fotografií, vždy budeme jen na začátku cesty, vždy se dotkneme jen mála z toho, čím vlastně je lidská bytost.

34 hodin jsem před více než týdnem pozoroval a také kreslil tvář své umírající matky, tvář fyziognomicky se proměňující blížícím se koncem. Pozoroval jsem milovanou tvář, tvář z které jiní mají strach, tvář smrti, tvář konečnosti, která jediná dává našemu životu smysl. Snažil jsem si vybavovat vzpomínky na tvář šťastnou, na tvář plnou života, jak jsem ji znal po celá dlouhá léta, avšak v každý okamžik ležel vedle mne týž člověk, v každý okamžik byla její tvář pohledem do důvěrné lidské duše. Poslední co viděla, byla moje tvář a s posledním výdechem si ji odnesla na věčnost stejně tak, jako já tu její. Uvědomil jsem si svoji bezmoc, neboť všechno to, o co jde, leží mimo obraznost tohoto světa.

Umělec je proto blázen, který stále dokola slézá stejnou horu, aby nikdy nedosáhl vrcholu, na který bezmocně hledí. Umělec může být a má-li to štěstí, také je, pozorovatelem. Zachycuje a zaznamenává své mínění, svoji cestu k námětu, svoji cestu k portrétovanému. Dvě autorky, Jana Kremanová a Vanda Hýbnerová se zde, na této výstavě, o to pokusily. Děkuji Vám za pozornost.

Jan PAUL 25.6.2004

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka

Sobota 26. června 2004, roč. XII./149, s. 17.

Galerie představuje portréty

Litoměřice - Veselý člověk nevybízí k tomu, abych ho malovala, říká o svých portrétech akademická malířka Jana Kremanová, která od včerejška vystavuje spolu se svou dcerou Vandou Hýbnerovou v litoměřické galerii Ve Dvoře.

Jana Kremanová, bývalá manželka mima Borise Hýbnera, vystudovala Akademii

výtvarných umění v Praze a poté postgraduálně studovala restaurátorské umění, rovněž na AVU v Praze. Zpočátku malovala své přátele, kteří ji svým životem výrazně oslovili a jejichž životní příběh ji zaujal nebo dojal. Postupně se ale soustředila na portrétování klaunů. *"Lidé pro mě začali být jakýmisi šílenci - klauny, a člověk jako takový pro mě začal mizet. Utrpení jsem měla dost, klauni mají alespoň masku. Navíc jsem sama s klaunem žila"*, popsala vnitřní impulsy pro svou tvorbu malířka.

Spolu s ní vystavuje v galerii Ve Dvoře i její dcera, herečka Vanda Hýbnerová - manželka herce Saši Rašilova. Právě dobře známé divadelní prostředí jí umožňuje hlouběji proniknout do světa herců pražských divadel, jejichž fotografické portréty vystavuje. Snímky Vandy Hýbnerové nejsou novinářskými momentkami, ale spíše výtvarně pojatou psychologickou sondou. Ve své fotografické tvorbě cíleně upřednostňuje klasické ruční zpracování svých fotografií.

"Líbí se mi, že moje fotky žijí svým vlastním životem. Vzpomínám, že jsem měla výstavu, kde jsem při vyvolání snímků docílila nádherné ultramarínové modře. Když jsem fotografie po měsíci sundávala, byly úplně zelené. Ale bylo to také krásné," svěřila se fotografka.

Výstava s názvem Portréty je v galerii Ve Dvoře k vidění od pondělí do pátku, 9-12 a 15-17 hodin. Potrvá do 23. července. (kun)

Článek je doprovázen fotografií s popiskem: *Vanda Hýbnerová spolu se Sašou Rašilovem vybírají snímky pro výstavu Ve Dvoře. Foto A. Kunderát*

Páteční české noviny

Č. 27, roč. 7, 9. července 2002, s. 6.

Litoměřice - Jana Kremanová a Vanda Hýbnerová jsou dvě pražské autorky, které se svými díly představují na nové výstavě v galerii Ve Dvoře v Litoměřicích. Ta nese název Portréty a jsou v nich zobrazeny známé i neznámé osobnosti a lidé z blízkého okolí obou žen.

Kreslené a malované práce pocházejí z rukou Ak. malířky Jany Kremanové a fotografie zhotovila její dcera Vanda Hýbnerová, která se zabývá divadelní fotografií. Podle svých slov je portrét naopak pro matku spíše okrajovou věcí. *"Po výtvarné nebo malířské stránce si nedělám v oblasti portrétů nijaké ambice. Přesto je pro mne portrét důležitý v tom smyslu, že se týká lidí, kteří mne v životě nějak oslovili nebo jím prošli a něco tam znamenali,"* řekla Jana Kremanová, jejíž většina prací je také z divadelního prostředí. Na výstavě jsou obrazy staršího data a z posledních let převládá tematika klaunů.

Vanda Hýbnerová připravila také takovou retrospektivní výstavu. *"Práce mi udělala v posledních týdnech velkou radost, kdy jsem našla a oprášila staré negativy. Znovu jsem je nazvětšovala a vznikla z toho bizarní kolekce lidí, kteří spolu zdánlivě vůbec nesouvisí. Ale pro mne je to nějaký běh času, který jsem s nimi strávila. Já jsem ten uzel, který je spojuje"*, podělila se o své pocity Vanda.

Článek je doprovázen fotografií s popiskem: *Kresby a malby doplňují fotografie.*

Poznámka: Redakce popletla titulek, který zní: Diakonii zdobí Keramyka. (sic!) Proto jsem titulek v záhlaví článku neuvedl.

Na výstavě byla také redaktorka Českého rozhlasu Ústí nad Labem - Sever. Kromě rozhovorů s J. Kremanovou a V. Hýbnerovou natočila také rozhovor s přítomným Sašou Rašilovem o jeho vztahu k severním Čechám.

Ateliér č. 18/2004
Litoměřice, Galerie Ve Dvoře, 25. 6. - 23. 7.
Mezi tušeným a viděným
Jan Paul

Komentář kronikáře: *Článek je v podstatě úvodním slovem Jana Paula doprovázený reprodukcemi s popisky: Jana Kremanová, Smrt si jde pro básníka (Portrét Petra Kabeše), 1979, olej, plátno, 100 x 81 cm. Foto archiv autorky - Ivan Lutterer; Vanda Hýbnerová, Portrét herečky Jany Altmanové, 2004, černobílá fotografie. Foto archiv autorky.*

O galerii Ve Dvoře, Jezuitská 12/4, Litoměřice:

Galerie byla založena v červnu roku 1997. Sídlí v pozdně gotickém měšťanském domě, postaveném v první třetině 16. století s centrální roubenou místností a dle stavební dispozice se tento dům nazývá "Gotické dvojče". V komorním prostředí galerie proběhlo již více než padesát autorských výstav.

Galerie při svém vzniku vsadila na otevřenost tématického záběru i na různorodost prezentovaných technik (malba, kresba, grafika, plastika, sklo, keramika, porcelán, fotografie i ručně vyráběný papír). Vystavující jsou většinou naši i zahraniční profesionálové (J. Kremanová, J. Třeštík, S. Billeter, J. Valečka a další). Ve výstavním programu mají své místo i žáci litoměřické Základní umělecké školy a studenti vysokých výtvarných škol. Každoročně v listopadu pořádá galerie ve spolupráci s Městem Litoměřice a odbornými kurátory výstavy festival Máchovy Litoměřice (loni 2. ročník bienále grafiky a fotografie). Galerie již několik let spolupracuje jako partner Občanského sdružení *Kulturní centrum Řehlovice* na česko-německém výtvarném symposiu, které probíhá v červenci v Řehlovicích a pokračuje výstavami v Litoměřicích a Drážďanech. Jsme otevřeným prostorem pro další občanská sdružení a partnery z řad zájemců o výtvarné umění. Naším návštěvníkům nabízíme setkání a besedy s výtvarníky nejen při vernisážích.

Za Občanské sdružení Galerie Ve Dvoře Irena Skopalová (galeristka)

ČERVENEC 2004:

XIII. festival "Mitte Europa" (13.6. - 1. 8. 2004

Nová sousedství - dialog kultur

Svět není nic než orchestr a my jsme jeho nástroji.

August von Kotzebue, Fanchon

Myšlenku Kotzebueova citátu bychom rádi poněkud obměnili. Nástroji jsou evropské členské země se svými národními individualitami a z harmonické souhry těchto jednotlivých hlasů vzniká symfonický orchestr Evropské unie. Každý nový členský stát se stává nástrojem, který svou barvou a tónem obohacuje dosavadní společenství a přispívá do společné diskuse.

Dialog kultur a umělecká spolupráce mezi starými a novými zeměmi Evropské unie jsou hlavním tématem našeho letošního programu. Již v roce 2003 jsme představili vynikající sólisty a soubory z nových členských zemí - České republiky, Estonska, Litvy, Maďarska, Polska a Slovenska. Během letošního kulturního léta budeme pokračovat v tomto dialogu s novými sousedy a přivítáme umělce ze Slovinska, třech pobaltských zemí - Estonska, Lotyšska a Litvy, jakož i z ostrovních

zemí Kypru a Malty, čímž završíme kulturní kontakt se všemi novými členskými zeměmi Evropské unie.

Při mnoha koncertech dojde k bezprostřední spolupráci mezi hudebníky různých národů. Letošních sedm slavnostních týdnů tak například zahájí umělci z České republiky pod vedením francouzského dirigenta Michela Swierczewskiho. Vynikající litevské kvarteto M. K. Čikurlionise bude hrát s německým virtuózním kytaristou Andreasem Grünem. Ve smyčcovém kvartetu Quatuor Joachim společně vystoupí hudebníci z Polska a Francie, umělci ze tří pobaltských zemí jsou pod vedením slavného houslisty Gidona Kremera členy známého komorního orchestru Kremerata Baltica.

Tento rok nás čekají i velké inovace, které nám do budoucna otevírají nové možnosti spolupráce jak mezi národy tak na uměleckém poli. V rámci kulturního projektu "Nová sousedství" dojde poprvé k propojení třech česko - bavorsko - saských pohraničních regionů: Euroregionů Labe/Elbe, Krušnohoří/Erzgebirge a Euregia Egrensis. Dále budeme nově spolupracovat s renomovanými českými a německými kulturními institucemi, jako jsou Festival Sandsten & Musik v Saském Švýcarsku, Festival Ludwiga van Beethovena v Teplicích, drážďanský Elbhangfest, Mezinárodní hudební festival Pontes a v neposlední řadě Šlesvicko - Holštýnský hudební festival.

Srdečně Vás zveme k účasti na tomto dialogu kultur.

Vaše

Ivana Thomaschke-Vondráková

Přepsáno z průvodní brožury.

Festival se koná na 64 místech, 1. července 2004 v Litoměřicích, tradičně v bývalém jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie, spolupořadatelem je Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice.

Program: Henry Purcell - The Fairy Queen (Královna víl), Yorkshire baroque soloists

Dirigent: Peter Seymour

Půvabná skladba "The Fairy Queen" (Královna víl) od barokního mistra Henryho Purcella se inspiroje slavnou Shakespearovou komedií "Sen noci svatojánské". Sbor, sólisté a hudební nástroje vykouzlili slavnostní, smyslný a pohádkový svět. Hudební motivy této půvabné scénické hudby jsou tak oblíbené, že řada z nich již zlidověla. V litoměřickém barokním kostele, jež působí svým velkolepým vnitřním uspořádáním, večer umocnil.

SRPEN 2004:

O ochotnickém divadle v Lidové škole umění Litoměřice:

V Základní umělecké škole Litoměřice v současné době působí dva ochotnické soubory. *MLADIDIVADLO*, v němž působí především děti do 15 let a soubor *LI-DI* ve kterém působí hlavně mládež nad 15 let. *MLADIDIVADLO* letos nastudovalo pohádkovou inscenaci *O neposedném Raráškovi*, kterou hrálo především v litoměřických mateřských školách. Soubor *LI-DI* nastudoval v režii Martiny Novákové frašku Václava Klimenta Klicpery *Veselohra na mostě*. Premiérové představení se konalo v Městském divadle K. H. Máchy na jaře letošního roku. *LI-DI* stále udržuje kontakty se souborem *J. Voskovce* ze Sázavy. Každoročně se soubory vzájemně navštěvují a odehrají každý tu svou nastudovanou hru. Sázavský soubor *J.*

Voskovce (název podle slavné dvojice V+W) letos nastudoval pohádku *Zimní královna*.

ZÁŘÍ 2004:

Výstava Ladislava Pulkrábka v muzeu:

*Narozen 4. června 1914 v Lelekovicích u Brna (dnes již téměř součást Brna)
Od mládí vyráběl a maloval loutková divadla
Vyučil se strojařem a soustružníkem kovů v Královopolské továrně
Umělecké vzdělání získal na Večerní malířské a kreslířské škole uměleckých
řemesel u prof. Hofírka
V Litoměřicích žije od roku 1958*

Pod záštitou Města Litoměřice se v prostorách muzea konala od 14. září do 21. listopadu výstava "Obrazy z Litoměřicka" nestora litoměřických amatérských malířů Ladislava Pulkrábka k jeho neuvěřitelným *devadesátým* narozeninám, kterých se 14. června dožil v plné svěžesti a zdraví. L. Pulkrábek se osobně zúčastnil vernisáže (vystavoval na 30 obrazů v technice olejových barev na plátně nebo na překližce s náměty litoměřických zákoutí a krajiny Litoměřicka). Výstavu uvedla ředitelka muzea Eva Štíbrová, potom promluvil za Město Litoměřice starosta Ladislav Chlupáč a k vlastnímu dílu pohovořil pracovník muzea a kronikář města Oldřich Doskočil. Z představitelů města byli dále přítomni místostarosta Jiří Landa a tajemník Radek Löwy.

Z promluvy O. Doskočila:

Ladislav Pulkrábek - malíř Českého středohoří.

Před 90 lety se 4. června 1914 v Lelekovicích u Brna (na začátku Českomoravské vrchoviny) Ladislav Pulkrábek narodil. Celkem jich bylo čtyři sourozenci, z toho tři děvčata.

Malování se věnoval od mládí, ale také vyráběl loutková divadla. Sám si zhotovoval kulisy a pro děti na chalupě hrával pohádky. Proto se chtěl stát malířem.

Ale jako mnoho talentovaných mladých lidí z chudých poměrů na vesnici, kdy mu ještě onemocněl otec, nebylo na studia peněz. Vyučil se tedy strojařem a soustružníkem kovů v Královopolské.

Ale touha malovat mu nedala klidu. Navštěvoval večerní malířskou a kreslířskou školu uměleckých řemesel u profesora Hofírka. Právě tady získal základní poznatky o tom, jak se má malovat obraz v ateliéru a v přírodě. Každou sobotu a neděli odjížděl malovat na Vysočinu, kde se seznámil s několika malíři. Ladislavem Kotasem, Jamborem, panem Hájkem a dalšími.

První společné výstavy se svými přáteli měl již ve třicátých letech minulého století v Besedním domě v Brně.

Pro Ladislava Pulkrábka bylo výtvarné umění, vedle jeho povolání, hlavním zájmem, zálibou, láskou, která jej doprovázela a doprovází po celý život.

Láska k paletě, štětcí a barvě jej vedla k celoživotnímu vzdělávání v teorii malířství a k estetickému vnímání reality. Jeho obrazy jsou věnovány i našemu městu Litoměřice, kde žije od roku 1958 a které má rád.

Výběr z těchto děl si dnes můžete prohlédnout na této výstavě.

Přitahují ho nejen malebná zákoutí starých uliček městské památkové rezervace,

ale vždy jej inspirovala i současnost. Na výstavě je ona dobová současnost, která je pro naše dny už také historií, zastoupena časem výstavby sídlišť "Cihelna" a "Severozápad". Tady ho zaujalo noční osvětlení města čímž se dostal k novému typu barevné malby, v níž se nebývale uplatňuje poetický účinek obrazu.

Hlavním tématem Pulkrábkových obrazů je ovšem příroda. Na výstavu byly vybrány motivy z bezprostředního okolí Litoměřic, ale i malířsky objevné pohledy z Českého středohoří. Například od Babin, na jihozápad přes Hradiště k Házmburku, na sever k dominantám Děčínska, Bukové hoře a děčínskému Sněžníku.

Velmi působivé jsou Pulkrábkovy motivy podzimní a předjarní přírody jež mu dovolují udržovat kolorit lokálních barev. Do této skupiny patří například "Podzim v Rýdeči" oceněný na celostátní výstavě v Šumperku.

Během své dlouholeté činnosti vystavoval Ladislav Pulkrábek v mnoha známých výstavních sálích v republice. Z těch našich jmenujme alespoň jeho samostatnou výstavu v Severočeské galerii výtvarného umění v Litoměřicích v roce 1984.

S úspěchem reprezentoval, tehdy ještě Československo, na Mezinárodní výstavě v Drážďanech v roce 1982.

Ale také se nevyhýbal vesnickým výstavním sálům. Přišel jsem na to zcela náhodou. To když jsem si vypisoval informace pro svoji knihu o aglomeraci Děčany na Třebívlicku. V kronice obce Solany, která do této aglomerace patří, jsem s údivem zjistil, že se zde v sedmdesátých letech minulého století konaly pravidelné výstavy amatérských malířů. Z nich jmenujme solanského Oldřicha Löbla. To proto, že to byl zřejmě on, kdo potom L. Pulkrábka přivedl do Solan, aby zde vystavoval a dokonce tu měl jednu zcela samostatnou výstavu. A vznikla tady parta amatérských malířů, kterou L. Pulkrábek, na svých cestách do přírody, značně ovlivnil.

Pochopitelně, v mé knize, která bude v Solanech představena 10. prosince tohoto roku, je v příslušné kapitole věnována mistru Pulkrábkově nezanedbatelná zmínka.

A byl to právě text této knihy, který se stal východím pro samostatnou studii mého kolegy Martina Kolaříka věnované Oldřichu Löblovi, kde se vlivem L. Pulkrábka na jeho tvorbu věnuje podrobněji.

My dříve narození si Ladislava Pulkrábka můžeme pamatovat jak na své malé motorce značky "Pionýr", s batohem a plátnem na zádech, jede, jak sám říkával, "do svého ateliéru z nejmilejších" - do přírody.

V současné době, vzhledem ke svému věku, již nejezdí na motorce. Ale chodí pěšky, po městě i nejbližším okolí Litoměřic.

Do dalších let přejeme malíři pevné zdraví, jeho neutuchající optimismus nechť nás dál rozechřívá. A těšme se za deset let, kdy se tady sejdeme k mistrovým 100. narozeninám.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 16. září 2004, roč. XII/217, s. 20.

Jubileum oslavil malíř výstavou

Patrik Pátek

Litoměřice - Zhruba osm desítek návštěvníků se v úterý večer zúčastnilo v Oblastním muzeu v Litoměřicích vernisáže malíře Ladislava Pulkrábka. Při příležitosti malířových právě oslavených devadesáti let mu představitelé města uspořádali výstavu. Vernisáže se zúčastnil sám malíř, a to ve velice dobré formě.

Při slavnostním zahájení představil Pulkrábka litoměřický historik Oldřich

Doskočil, který celou výstavu inicioval. "Se jménem Ladislav Pulkrábek se člověk setká v místě, kde by to nejméně očekával. Těší mě, že se cizinci na různých seminářích ke mě hlásí, ale ne kvůli mě a mým referátům, ale kvůli mistrovi," poznamenal historik Oldřich Doskočil.

Pulkrábek je totiž jméno známé i v mnoha státech Evropy. Díla se objevují v Německu, Francii či Švýcarsku. Přestože se malíř narodil na Českomoravské vrchovině, tak výstava v litoměřickém muzeu se přímo dotýká Litoměřicka, kde malíř už řadu let bydlí.

Hlavním tématem Pulkrábkových obrazů je příroda. Expozici tvoří nejen motivy z bezprostředního okolí Litoměřic, ale také i malířské objevné pohledy z Českého středohoří. Vystaveny jsou scenérie viděné od Babin na krajinu přes Hradiště k Házmburku, k dominantám Děčína, Bukové hoře či Sněžníku.

Některé návštěvníky zaujala malba nazvaná Středohoří od Kamýku. *"Je skutečně nádherná. Malíř přesně vystihuje atmosféru, jaká je v tomto místě právě při západu slunce. Moc mne okouzila,"* poznamenala návštěvnice Alena Morkesová.

Právě k tomuto obrazu má malíř osobně nejbližší. *"Když se mě kdokoli zeptá, odkud je nejkrásnější západ slunce, odpovím, že od Kamýku. Rád jsem k němu jezdil malovat,"* sdělil devadesátiletý malíř Ladislav Pulkrábek, který je známý tím, že malovat jezdil na své motorce značky Pionýr. Věk mu už takovou aktivitu nedovoluje, a proto ho mohou obyvatelé běžně potkávat při procházkách po městě či jeho okolí.

Článek je doplněn fotografií s popisem: *Při úterní slavnostní vernisáži si devadesátiletý malíř Ladislav Pulkrábek povídal i se starostou města Litoměřice Ladislavem Chlupáčem. Výstava je konaná právě k malířovu jubileu. Foto: Patrik Pátek*

Malíři bývali chudí, vysvětluje Pulkrábek, proč zůstal amatérem
Patrik Pátek

Litoměřice - Malíř Ladislav Pulkrábek se osobně zúčastnil slavnostního zahájení výstavy, kterou představitelé města Litoměřice uspořádali u příležitosti jeho devadesátých narozenin. Návštěvníci se tak setkali se stále vitálním umělcem, který nadále touží malovat a vytvářet taková díla, jaká jsou k vidění právě v litoměřickém muzeu.

Kdy jste poprvé vzal štětec do ruky a uvědomil si, že malování je pro vás víc než jen vyplnění volného času?

Když mi bylo čtrnáct let, začal jsem malovat kulisy pro divadlo. Ty musí být také úměrné k přednesu, který příběh doprovází. Tenkrát jsem už velmi pěkně začal malovat lesy, cesty a hory, což si loutkohra vyžadovala. Nejdříve jsem začínal pracovat s vodovkami, jelikož ty byly velice laciné a měli jsme je ve škole. V pozdějších letech jsem absolvoval různá malířská sympozia, na kterých jsem získal zkušenosti, a tak přišly na řadu i skutečné barvy pro malíře.

Jste neprofesionální výtvarník. Čím to, že jste se nikdy nevydal na dráhu profesionála, tedy že se vám malířství nestalo obživou.

Nechtěl jsem. Několikrát mi to ale bylo nabízeno. Jenže už tenkrát za mých mladých časů jsem věděl, že malíři byli chudobní. Otec mě proto na malířinu nepustil. Kamarád mu totiž vyprávěl, že malování doprovází bída a většina umělců jen chodí se zabalenými plátny, které později nabízí sedlákům. Otec mě proto dal do Královopolské strojírny.

Profesí jste tedy strojař?

Pracoval jsem jako soustružník. Ti udělají kus stroje a součástky potom musí dávat dohromady. Podle potřeby mohou také jezdit do zahraničí a tenkrát byla možnost zamířit do Iránu, Iráku a podobných států. Královopolská strojírna byla totiž vyhlášena mezi cukrovary a dobrá pro naftařské stroje.

S krajinou jste začínal a zůstal jste jí věrný dodnes. Co vás na ní tak upoutalo?

V krajině je kus života. Vidíte v ní stromy, jak krásně kvetou. Krásná je oblast Litoměřicka pod kopcem Radobýl.

Kouzelné prostředí je také na jaře pod Lovošem, když kvetou broskve nebo meruňky. Každý by se tam měl jít podívat a poznat, jak je příroda živá. Proto jsem si ji zamiloval. Příroda je můj ateliér a také celý můj život. Vždy jsem říkal, že do ateliéru jezdím na motorce.

Pocházíte od Brna. Co vás přivedlo do Litoměřic?

Byl jsem původně vojenský meteorolog. Řekl jsem si proto, že by na severu Čech mohlo být lepší prostředí než u Brna. A bylo. Litoměřice nejsou obyčejné město, ale královské a moc jsem si ho zamiloval. Když se podíváte na mé obrazy, tak zjistíte, že takto krajina kolem Litoměřic skutečně vypadá.

Malujete stále ještě v přírodě?

Teď už v přírodě nemaluji. Mám zakázáno jezdit na motorce, tak pracuji už jen doma. Venku si dělám pouze náčrty, a podle nich si doplňuji celou krajinu kolem Litoměřic, protože ji znám jako své boty.

Je možné spočítat obrazy, které jste namaloval?

Namaloval jsem jich hodně. Mnoho maleb jsem i věnoval do Francie, Švýcarska, Německa. Mají je snad prostě všude.

Kdo přišel s návrhem uspořádat výstavu k vašim narozeninám?

Byl jsem osloven litoměřickým historikem Oldřichem Doskočilem, který mi výstavu doporučil. Podílelo se na ní také město, pro které jsem hodně udělal. Nejsem sice stavař, ale umínil jsem si, že u parku postavím dětské hřiště a také se tak stalo. Vybudovali jsme ale také přírodní kino na ostrově. Jsem proto velmi rád, že se tam znovu začalo promítat. Mou práci dnes využívají jak děti, tak rodiče a to mě těší.

Rozhovor na téže stránce jako předcházející článek je doprovázen fotografií L. Pulkrábka s popiskem: *Hlavním tématem obrazů Ladislava Pulkrábka je příroda. Malíř se zaměřuje zejména na okolí Litoměřicka. Foto: Patrik Pátek*

Páteční české noviny - týdeník litoměřického regionu

Číslo 37, ročník 7, 17. září 2004, s. 1.

Obrazy krajiny Českého středohoří a Litoměřic k vidění v muzeu

Litoměřice - Jejich autorem je Ladislav Pulkrábek, který se narodil 4. června před 90 lety v Lelekovicích u Brna, jako bratr tří sester. Již od mládí se věnoval malování, ale zabýval se také výrobou divadel včetně kulis. Jelikož pochází z chudé rodiny, nemohl vystudovat malířství, stal se tedy strojařem a soustružníkem. Avšak malovat nikdy nepřestal. Pravidelně navštěvoval večerní malířskou a kreslířskou školu uměleckých řemesel. Zde, u profesora Hofírka získal základní poznatky o tom, jak se maluje obraz v ateliéru a v přírodě. Na Vysočině, kde o víkendech maloval se seznámil s malíři Ladislavem Kotasem, Hájkem a s dalšími, například s Jamborem. Se svými přáteli pořádal první společné výstavy už ve třicátých letech minulého století v Besedním domě v Brně. Láska k paletě, štětcí a barvě jej přivedla k celoživotnímu vzdělávání v teorii malířství a k estetickému vnímání reality. Jeho obrazy jsou věnovány i našemu městu Litoměřice, kde žije, a které má rád. A právě výběru z

těchto děl je věnována i současná výstava v litoměřickém vlastivědném muzeu. Výstava byla zahájena 14. září slovy starosty Litoměřic Mgr. Ladislava Chlupáče. Kurátor výstavy, Mgr. Oldřich Doskočil, poté vyprávěl o životě a díle Ladislava Pulkrábka. Vernisáže se zúčastnilo mnoho Pulkrábkových přátel a známých, ale také ostatních osob, které se zajímají o umělcovo dílo. Jeho obrazy si můžete ve vlastivědném muzeu prohlédnout až do 21. listopadu 2004.

Pulkrábka přitahují nejen malebná zákoutí starých uliček městské památkové rezervace, ale nechává se inspirovat také současností. Je zde zachycena například výstavba litoměřických sídlišť "Cihelna" a "Severozápad" a právě zde ho upoutalo noční osvětlení Litoměřic, čímž se dostal k novému druhu barevné malby, v níž se uplatňuje poetický účinek obrazu. Největší inspirací je pro Ladislava Pulkrábka ovšem příroda. Na výstavě se objevily motivy z blízkého okolí Litoměřic a pohledy Českého středohoří.

Krásné jsou i také Pulkrábkovy motivy podzimní a předjarní přírody při jejichž malbě je mu dovoleno udržovat kolorit lokálních barev. Právě obraz "podzim v Rýdeči" byl oceněn na celostátní výstavě v Šumperku. Úspěch zaznamenal také na Mezinárodní výstavě v Drážďanech v roce 1982. Vystavoval po celé naší republice v mnoha velkých výstavních síních, nicméně se ani "neštítel" vesnických výstavních síní. S přihlédnutím na svůj věk již pan Ladislav Pulkrábek nejezdí na svém pionýru po okolí, nýbrž lze ho spatřit při procházkách po městě a v jeho přilehlém okolí.

K článku je připojena fotografie bez popisku zachycující zleva starostu Ladislava Chlupáče, kurátora výstavy Oldřicha Doskočila, ředitelku muzea Evu Štíbrovou a s kyticí v ruce Ladislava Pulkrábka.

Představení publikace *Album starých pohlednic - České středohoří v muzeu:*

Ve čtvrtek 16. září 2004 se v Oblastním muzeu Litoměřice konalo v 16.00 hod. přivítání knihy *Album starých pohlednic - České středohoří* vydané libereckým nakladatelstvím RK s datací 2004 (Nakladatelství RK, Sokolovské náměstí 15, 460 01 Liberec). Přítomni byli oba autoři publikace Roman Karpaš a Pavel Koukal. Základ starých pohlednic tvoří sbírka Oblastního muzea Litoměřice a Severočeského muzea Liberec a pak několika soukromých sběratelů. Promluvil i starosta L. Chlupáč, O. Doskočil pak prohlásil, že sice není spoluautorem knihy, ale přesto získal ke knize zvláštní vztah. Sice proto, že když byly pohlednice vráceny do muzea byl to právě on, kdo je znovu zařazoval do krabic. Práce mu zabrala půl dne. Takže právě na tohle si vzpomene vždy, když knihu vezme do ruky.

Poznámka kronikáře: Vydavatel a spoluautor publikace Roman Karpaš (nar. 30. 10. 1951 v Liberci) byl účastníkem 2. ročníku festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice v roce 2003. Druhý spoluautor Pavel Koukal je pracovníkem Památkového ústavu v Ústí nad Labem a rediguje vlastivědnou přílohu (jedna stránka) v sobotním vydání Severočeského deníku (v Litoměřicích mutace Deník Litoměřicka).

ŘÍJEN 2004:

Společné čtení v Městské knihovně:

V České republice probíhal na počátku října *Týden knihoven*. V pondělí 4. října se v té Městské litoměřické Karla Hynka Máchy od 15.00 hodin konalo *Společné čtení pověstí z kraje Daliborova*. Čtení pověstí bylo spojené s besedou kronikáře města Litoměřic Oldřichem Doskočilem z litoměřického muzea. Přítomen byl také místostarosta Petr Hermann. V závěru proběhlo vyhlášení regionální ankety *Moje kniha* a vylosovaní výherci obdrželi knihu.

Ilustrace C. Boudy v SGVU Litoměřice:

Výstavu pod názvem *Cyril Bouda - ilustrace* v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice zahájila na vernisáži ve čtvrtek 14. října 2004 v 17.30 hodin Eva Bužgová. Následně v krátkém programu zazněly komorní skladby pro flétnu. Výstava byla otevřena do 21. listopadu 2004.

LISTOPAD 2004:

Přednáška o E. J. Hanussenovi v Knihovně K. H. Máchy:

V Městské knihovně K. H. Máchy se ve středu 3. listopadu uskutečnila přednáška pod názvem *Slavný česko - německý mág, jasnovidce a variétní umělec Erik Jan Hanussen* Čechošvýcara a žurnalisty ing. Josefa Kapouna, který se po svém odchodu do důchodu vrátil do Čech a nyní žije v Litoměřicích. Erik J. Hanussen, vlastním jménem Hermann Steinschneides, vynikal v letech 1914 až 1933 v Československu, Evropě, USA a na Středním východě až dodnes ne zcela vysvětlitelnými schopnostmi a vlastnostmi. V letech 1929 byl za velké pozornosti evropských médií souzen a osvobozen v Litoměřicích. V březnu 1933 byl u Berlína záhadně zavražděn. Atmosféru a kolorit Litoměřic na zlomu 30. let 20. století glosoval historik litoměřického muzea Oldřich Doskočil, který tu sehrával v dialogu s přednášejícím mírného skeptika.

Přednáška v SGVU Litoměřice:

Klub přátel galerie při Severočeské galerii výtvarného umění v Litoměřicích uspořádal ve čtvrtek 11. listopadu 2004 v 16.30 hodin přednášku *Poznámky k dějinám mariánské úcty v severních Čechách*. Přednášel páter Jan Nepomuk Jiříšně.

Výstava fotografií v Diakonii ČCE o Českém středohoří:

Slavnostní vernisáž výstavy fotografií Šárky Šafránkové s hudebním doprovodem Jaromíra Křivohlavého *České středohoří, krajina (ne)známá* se konala v Diakonii Českobratrské církve evangelické (Rooseveltova 9, Litoměřice) v pátek 12. listopadu 2004. Výstava trvala do 15. prosince.

Spolupráce s Topolčiankami na Slovensku se rozšiřuje:

Před více jak 40 lety začala spolupráce mezi základní školou Na valech v Litoměřicích a základní školou v Topolčiankách. Přátelské styky se stále udržují. Letos se tato spolupráce rozšiřuje v kulturní oblasti i na radnice. Jeden rok by se tak měla uskutečnit výstava litoměřických umělců v Topolčiankách, další rok topolčianských v Litoměřicích. Prezenci zahájili litoměřičtí v Topolčiankách a to výstavou výtvarníka Jaroslava Hovadíka (více o něm katalog z 2. ročníku festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice) a amatérského fotografa, místostarosty Města Litoměřice Petra Hermanna, do doby, než se stal místostarostou, ředitele základní školy Na valech.

Divadelní den Litoměřice - Sázava:

Divadelní den *Litoměřice - Sázava* v sobotu 27. listopadu (letos to byl jubilejní 5. ročník) přinesl divákům v divadle K. H. Máchy dvě představení. Nejprve (odpoledne) na jevišti vystoupil hostující sázavský ochotnický soubor s představením *Sněhová královna*. Večer již patřil litoměřickému hostitelskému ochotnickému souboru *Li-Di*, který se představil fraškou *Veselohra na mostě*. Jenže představitelka Popelky Barbora Pošíková onemocněla v den představení a tak její roli alternovala režisérka souboru Martina Nováková. Festival "dvou souborů" se koná střídavě v Litoměřicích a v Sázavě. Příští rok tedy bude jeho dějištěm Sázava nad Sázavou.

Organizačním vedoucím souboru *Li-Di*, působícím při Lidové škole umění, je Ida Venzhöferová.

II. ročník výstavy "Jsme různí, ale patříme k sobě" v muzeu:

Poslední listopadový den, v úterý 30., se v Oblastním muzeu konala vernisáž II. ročníku výstavy *Jsme různí, ale patříme k sobě*, což je vánoční prodejní výstava výrobků mentálně postižených chovanců Domova sociální péče ve Skalici. Výtěžek je věnován na podporu ústavu. Úvodní slovo měla ředitelka muzea E. Štíbrová, pak zahrála a zazpívala hudební skupina *Vega* složená z chovanců ústavu. Přítomen byl místostarosta Litoměřic P. Hermann.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 2. prosince 2004, roč. XII./280, s. 16.

Klienti ústavu se vrátili
Patrik Pátek

Litoměřice - Po loňské úspěšné výstavě vánočních dekorací v litoměřickém Oblastním muzeu se klienti Domova sociální péče ve Skalici opět se svými výrobky vracejí. Od úterního večera si tak každý z návštěvníků může v muzeu prohlédnout, a dokonce i domů pořídit většinu vystavovaných ručních děl, které vytvořili právě klienti skalického ústavu.

"V loňském roce byla výstava skutečně úspěšná a zboží šlo velice rychle na odbyt. Právě z tohoto důvodu jsme se rozhodli pro opakování expozice," vysvětlila ředitelka

Oblastního muzea v Litoměřicích Eva Štíbrová.

Během předvánočního období v loňském kalendářním roce se klientům skalického domova sociální péče podařilo prodat téměř všechny vystavované předměty: *"I tentokrát mohou návštěvníci vidět vyšívané ubrusy a dečky. Tím, že jsme letos dostali vypalovací pec, která nám velice usnadňuje práci, je letošní výstava více bohatší o keramiku a jsou zde i košíky. Přestože je každý výrobek skutečným originálem, je možné ho běžně využívat a nemít ho pouze vystavený v domácnosti,"* upozornil ředitel skalického domova sociální péče Ivan Bílek.

Přestože se v muzeu nacházejí vyšívané ubrusy a dečky, které mají uznání i před skutečnými odborníky, tak největší zajímavostí je, že tak precizně dokáží tvořit zejména muži. *"Klienti vyrábí nejen předměty s vánoční tematikou, ale také další díla pro běžné použití v rámci pracovní terapie. Mnozí jsou opravdu velice šikovní,"* pochválil své svěřence ředitel Bílek.

Výstava století v SGVU Litoměřice:

Dílo Františka Kupky (1871 - 1957) pod názvem *Kupka Kupků* bylo vystaveno v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice od 10. prosince 2004 do 6. března 2005. Výstava se konala pod záštitou hejtmana Ústeckého kraje Jiřího Šulce a byla připravena za finanční pomoci Ministerstva kultury České republiky, Ústeckého kraje a nadace PRO HELVETIA. Výstava má katalog, ale bohužel ne tak reprezentativní jako tomu bývalo v minulosti.

6) Litoměřice a Filipíny

V letošním roce k žádné akci nedošlo.

7) Korespondence

LEDEN 2004:

Dopis prof. ak. soch. K. Gebauerovi:

Profesor
akademický sochař

Kurt Gebauer
vedoucí ateliéru Sochařství I.
Vysoká škola

uměleckoprůmyslová v Praze

náměstí Jana Palacha 80
116 93 Praha 1

V Litoměřicích, 16. ledna 2004

Dobrý den, Kurte!

Vracím se k našemu uspěchanému rozhovoru na chodbě VŠUP ve středu 14. ledna. Domnívám se, že budu mít větší naději na úspěch, když mé prosby budeš mít před očima na papíře:

1) V červnu se v Ústí nad Labem koná seminář s pracovním názvem *Trpaslíci a severní Čechy*. Jde o specifický německý fenomén sahající hluboko do minulosti i do duší tehdejší populace. Sám chci vystoupit s referátem, prozatím s pracovním názvem *Trpaslíci v litoměřickém malířství* (jde o tři profesionální malíře z let 1860 až 1955, z toho 2 Němci a 1 Čech). Text bude pochopitelně doprovázen reprodukcemi jejich děl (černobíle). V závěru chci naznačit, že *trpaslíci ještě v českém výtvarném umění nevymřeli*. Zdenka Krejčová k mé prosbě přistoupila tak, že pro tuto práci dokonce kreslí cosi původního. Pak jsem si ještě vzpomněl na Tebe. Takže bych potřeboval fotografii (stačí černobílá) nějakého pidimužíka s patřičným označením rozměrů, materiálu a roku stvoření.

2) V Mnichově a Lipsku vychází už po několik let největší encyklopedie výtvarného umění na světě - *Algemeines Künstlerlexikon* - vydavatelem je K. G. Saur Verlag GmbH (A Gale Group / Thomson Learning Company) a to v několika řadách. Pro řadu střední Evropa dělám od písmene E některá hesla umělců ze severních Čech. U žijících umělců je podmínka, aby byli starší 40ti let. Ale bylo mi písemně naznačeno, že v mém případě by mohla být udělena i výjimka. Trochu jsem se pobavil. Osobně jsem se se žádným z redaktorů nesetkal. Nevědí ani, kolik mi je let. Tak jsem z toho vydedukoval, že jsou zřejmě s mými hesly spokojeni a chtěli mi tak dodat chuť do další práce. Takže kdybych měl nějakou tu milenkou, sochařku nebo malířku, mladší 40ti let, tak bych ji tam mohl dostat. Bohužel, žádnou takovou milenkou z řad výtvarných umělkyně, ale až od písmene E, kdy na encyklopedii spolupracuji, nemám. Navíc i kdyby taková existovala, měla by v nejbližších letech šanci pouze, kdyby její příjmení začínalo na G, H, CH. Každý rok je jeden svazek od jednoho písmena. Kdyby její jméno začínalo na Z, tak to už by z ní byla pěkná bába i kdyby jí letos bylo 25 let. To jen tak pro pobavení.

K věci: V průběhu letošního roku budu zpracovávat písmeno G. Mám tu pět malířů z 19. století. Ale je to také první písmeno, kdy mohu do encyklopedie dostat nějakého svého známého protože znám Gebauera. Pak přijde na řadu písmeno H a tam znám Frantu Hodonského atd. Kremanová s Krejčovou si ještě musejí počkat. A třeba takový Šmaha má prostě smůlu.

Pro lepší představu o hesle přikládám jedno takové v češtině. To se potom překládá do němčiny.

Kdyby tě někdo později oslovil, že chce udělat tvoje heslo, tak se ho zeptej, zda to není pro tuto encyklopedii. Ať to zbytečně nedělají dva lidi. Přijmout může redakce jenom heslo od jednoho autora. Mezi kunsthistoriky se encyklopedii říká *SAUER*.

3) Všechno, včetně předání fotografie a dopilování hesla můžeme také udělat na škole s případnou tečkou u Rudolfa. Když budeš chtít, tak najdi nějaký vhodný termín a já přijedu.

Zdraví

Olda Doskočil

Tel. do práce 416731339, večer do bytu 416734931, mobil nemám.

Dopis faráři CČH v Solanech I. Šimůnkovi:

Československé husitské

V Litoměřicích 20. ledna 2004

Dobrý den v prvním měsíci Nového roku,
dodatečně přeji hodně zdraví a úspěchů v osobním životě a hlavně výdrž v současné krizi s tím správným instinktem k pravdě.

Zasílám hotovou kapitolu své knihy dotýkající se sboru v Solanech. Proším o přečtení, opravy, doplňky atd. a navrácení nejpozději do konce února. V březnu jde kniha do tisku. Ještě dostanete korektury, 2x - jednou holý text, podruhé již text zalomený s obrázky a popisky k nim. V kapitole prozatím neuvádím týdeník Nový čs. zápas, do června v korekturách je čas. Chci počkat zda týdeník přežije.

Sešel jsem se na počátku prosince s D. Tonzarem, nebylo problémů, lidsky jsme si porozuměli a nad festivalem se sejdeme. Také jsem mu nechal katalogy a články pro ČZ o Solanech s tím, že ještě není Vámi schválen. Později mi telefonicky sdělil, že ho předal pí. Bastlové. Odvezl jsem si nulté číslo Husity a Nového čs. zápasu. Obě periodika jsem si objednal. Husita č. 1 mi přišel, Nový čs. zápas chodí také (3 čísla).

Když budete na Litoměřicku, dejte vědět, rád se s Vámi sejdou.

Zdraví

Ivo Šimůnek
farář Církve

Radonice nad Ohří č. 119
440 01 Louny

Oldřich Doskočil
Muzeum Litoměřice

Dopis O. Doskočila ak. sochaři prof. K. Gebauerovi:

sochařství I.

uměleckoprůmyslová v Praze

80

V Litoměřicích 30. ledna 2004

Kurte,
v příloze zasílám esej, kterou chci přednést na kolokviu v Ústí nad Labem se závěrem, že trpaslíci ještě nevymřeli. Proto potřebuju fotografii nějakého toho tvého trpajzlíka. Z textu porozumíš, co chtěl poeta světu na severu, ale možná i jinde, říci.

Ozvi se, zajdeme k Rudolfovi na to pivo a proberem i heslo pro Sauera. Když vezmeš i nějakou tu studentku sochařiny, bude dobře. Doufám, že jsi obdržel můj dopis.

Zdraví

Akademický sochař
prof. Kurt Gebauer
vedoucí ateliéru

VŠ

nám. Jana Palacha

116 93 Praha 1

Olda Doskočil

P. S. Neříká Ti něco jméno studentky Drahomíra Porubčanová, bydlištěm Brno? Poznal jsem ji v Poněšicích loni v létě. Trochu jsme Tě zdrbli, ale také nastínili možnost výstavy jejího ročníku i s jejím profesorem v Litoměřicích. Teď je ale na stáži v Paříži.

Dopis O. Doskočila akademické malířce Z. Krejčové:

Akademická malířka
Zdenka Krejčová
Slavíčková 1
160 00 Praha 6 -

Bubeneč

V Litoměřicích 30. ledna 2004

Ahoj Zdenko,

v příloze zasílám studii k trpaslíkům bez závěru o Tobě a Gebauerovi. To pro představu. Ilustraci bych potřeboval tak do konce března. S Kurtem G. jsem mluvil, fotografii svého díla nějakého trpaslíka dodá. V průběhu února se s ním sejdu u Rudolfa, musíme ještě probrat slovníkové heslo Gebauer, které dělám pro encyklopedii Sauer vycházející v Lipsku a Mnichově (písmeno K bude až za několik let, ale snad se toho dožijeme, abych se tam zapsal Krejčovou, Kremanovou a dalšími přáteli malíři a sochaři od K.). O setkání u Rudolfa Ti dám vědět, třeba by jsi mohla přijít také. Jak sis přála, pozdravoval jsem Kurta od Tebe.

Zdraví Olda a doufám, že se uvidíme dřív než v Poněšicích.

Dopis faráře CČH v Solanech Ivo Šimůnka O. Doskočilovi:

2. 2. 2004

Vážený bratře, vracím text ve kterém jsem provedl jen nepatrné změny.

Děkuji Vám za veškerou práci i úsilí spojené s vydáním nové publikace. Je dobré, že v ní bude zmínka o církvi, v níž mnozí našli duchovní domov po I. sv. válce.

Kdyby několik jedinců bylo vyburcováno z letargie, přečtením této knížčky, budu rád.

O církvi se léta zapovídalo moc mluvit a když tak, jen v tom negativním smyslu slova. Lidé zvlažněli a pohrdli dědictvím otců. Co přijde po postmoderně? Nebude to touha po plnějším životě? Touha lidí všestranně přesycených a přesto nesmírně chudých? Snad i tento Váš svazek bude ukazatelem. Při čtení těchto řádek již nebudu administrátorem v Solanech. Od 1. 2. působím v královehradecké diecézi, náb. obci v České Lípě. Bydlet budu stále v Radonicích, takže veškerou korespondenci můžete posílat na starou adresu.

Co se týče současnosti v naší CČH, je skutečně nepřehledná a Vaše přání k instinktu k pravdě "sedí". Jsem z toho nesmírně smutný.

Patřím k rodině jejíž předkové tuto církev s Boží pomocí zakládali.

Povede-li tato krize k upřímnému pokání, dojdeme k očištění a novému vykročení. V opačném případě..., ale to Vám psát nemusím. Jste dostatečně seznámen s dějinami církvi, i té naší mladé, teprve čtyřiaosmdesátileté.

Na dálku Vám tisknu ruku a zůstávám s upřímným pozdravem a s veškerou úctou

Ivo Šimůnek

P.S. 1) Dcera Anička právě vypisuje přihlášku ke studiu na S.Š. Dopadne-li dobře na P.Š. v Litoměřicích, budu tam i co by rodič nasměrován a muzeum není těžké nalézt.

2) Články o Solanech spolu s fotografiemi jsem včas poslal (v říjnu 03) do redakce Č.Z. Bohužel v tom "kvasu" nevyšly. Zatím jsem je, i na dvě urgence, nedostal zpět, což mne dost mrzí.

Dopis ing. J. Jaroslava Panáčka O. Doskočilovi:

Vážený pan
PhDr. Oldřich

Doskočil

OVM Litoměřice

Vážený pane doktore,
nedávno jsem si u Vás v muzeu kupoval sv. 4 edice Malíři Litoměřicka a při té příležitosti jsem měl tu čest s Vámi mluvit. Zabývám se již delší dobu historickými vedutami České Lípy, z níž dvě vykazují jistou souvislost s C. W. Medauem.

První z nich, kolorovaná litografie, zobrazuje Českou Lípu v pohledu od jihovýchodu a je označena vlevo dole: Nach der Natur gezeichnet u. lithographiert v. F. Chalupa. Tiskař a vydavatel není uveden, rok vydání rovněž, ale podle souvislostí náleží snad do doby okolo roku 1850. Autor je, zdá se, jasný. Jde o jednoho z litografů Medauovy officíny, ale nevím, zda v uvedené době ještě s Medauem spolupracoval. Litografie je uložena v SOKA Česká Lípa.

Druhá litografie zobrazuje Českou Lípu v pohledu ze stejného místa, z kopce Hůrka nad Svárovem. Je označena vlevo dole: Nach d. Natur gez. v. Weiss. Uprostřed: Lith. Anst. v. C. W. Medau i. Leitmeritz. Vpravo: Verlag C. W. Medau in Leitmeritz. Pochází snad z roku 1851. Jediný Weiss, který přichází v úvahu, je malíř a kreslíř Anton Weiss (1801 - 1851), který svá poslední léta žil a zemřel v České Lípě. O jeho kontaktech s C. W. Medauem nemám zpráv. Litografie je uložena v SOKA Česká Lípa a další exempláře v OVM Česká Lípa.

Pokud byste snad měl nějaké další informace k výše uvedenému, rád je uvítám.

Na oplátku Vám mohu sdělit jednu informaci. Ve sv. 4 Malíři Litoměřicka v článku J. Smetany o Karlu Brantlovi na s. 57 se mluví o nelokalizovaném vyobrazení Divokého údolí (Wildthal) z Heberových hradů. Vzhledem k mému zájmu o hrady na Českolipsku (viz. kniha Hrady okresu Česká Lípa s F. Gabrielem) Vám mohu sdělit bezpečně, že Wildthal je jiné jméno pro tzv. Eremitage Pinskay (v polesí Zbinsko podle zaniklé vsi Zbiny) cca 2 km jižně od Svěbořic u Mimoně. Litografie zobrazuje právě místnosti zaniklé poustevny ve skále, nad nimiž na ostrožně leží relikty zaniklého opevněného sídla. Kamenorytina je reprodukována na s. 132 naší knihy o hradech Českolipska.

Na závěr bych měl ještě jednu poznámku. Ve sv. 4 hovoříte na několika místech o tom, že existují tři vydání 1. dílu Heberových hradů (dva z roku 1844, třetí 1859). Ale ve výtisku Hebera, který máme v knihovně českolipského muzea, jsou dvě titulní stránky. Nejprve titulní strana prvního sešitu prvního svazku, označená Prag 1843, potom titulní strana celého prvního svazku, označená Prag 1844. Na s. 3 je zde dedikace hraběti Chotkovi. Zdá se tedy, že první vydání vycházelo již od roku 1843 do roku 1844. Také ve všech pracích o Heberovi (Bukačová - Miler 1985) nebo o hradech (Durdík, Encyklopedie hradů, aj.) se první díl cituje s vročením 1843.

S potěšením uvítám Vaši odpověď na nadhozené otázky.

Se srdečním pozdravem

Ing. Jaroslav Panáček
Jižní 1842
470 01 Česká Lípa
tel. 487 887 243

Odpověď O. Doskočila Ing. J. Panáčkovi:

Titl.
Ing. Jaroslav Panáček
Jižní 1842
470 01 Česká Lípa

V Litoměřicích 16. února 2004

Vážený pane inženýre,
děkuji za informaci k Divokému údolí (Wildthal) a za důvěru, kterou vkládáte do
mých chatrných vědomostí. Ale k věci:

F. Chalupa se u Medaua vyučil, krátce potom se stal faktorem. Neznám přesný rok jeho odchodu do Prahy, ale to není vzhledem k Vašemu dotazu podstatné. Důležité je, že s Medauem spolupracoval jako externista prakticky až do jeho smrti. Například v roce 1849 vydal Medau se značením Chalupa rytou litografií, karikaturu "Svoboda jako mořský had" s legendou "Velký mořský had, jak se mnohým zjevil v roce 1848". A to už jsme blízko roku 1850. Problém je v tom, že Chalupa přispíval jako kreslíř do mnoha časopisů a sám vydával časopis Ruch. Navíc značení uvádí, že autorem předlohy (kreslil) i litografem (převedl na kámen) byl sám Chalupa. Potom už stačilo dostat se k nějakému lisu a vytisknout příslušný počet výtisků. Kolem roku 1850 byly sice už papírově vydány různé sankce, ale postupné utužování začalo až po roce 1850 a klec neprodyšně spadla až v roce 1855. Může tedy jít o zcela soukromý tisk, který si mohl Chalupa ze známosti vytisknout kdekoliv, tedy i u Medaua. To jsou ale spekulace a dostat se ke skutečné pravdě je velice obtížné, pomohla by nějaká náhoda. Třeba listováním v časopisech se kterými Chalupa spolupracoval, ale těch bylo velmi mnoho. Odpovídám tedy neuspokojivě. Pokud bych někde tuto práci reprodukoval, držel bych se holých faktů - tiskař neoznačen. Medau měl určitou specifickou úpravu svých tisků, potřeboval bych proto vidět originál. Ale ani toto určení by nebylo stoprocentní. Například v letech 1848 až 1855 působil u Medaua kreslíř Gustav Schräpler. V duchu typografické úpravy Medauových tisků vychází u žateckého Petra z Schönfeldu litografie litoměřického hřbitova podle předlohy G. Schräplera. Proč v Žatci kolem roku 1850 vychází litoměřický hřbitov podle předlohy jednoho z kmenových kreslířů litoměřického Medaua a to ještě v podobné úpravě jak to dělal Medau? Kdyby zde nebyl označen tiskař, určitě bych tisk připsal Medauově dílně. A byl by to omyl!

Druhá litografie je podle značení jednoznačná. Tisk vydal i vytiskl Medauův ústav. Škoda, že zde není označen rytec. O autorovi předlohy jsem nikdy neslyšel, po nahlédnutí do Tomana opravdu přichází v úvahu pouze Anton Weiss (1801 - 1851). Se stoprocentní jistotou mohu prohlásit, že pokud je to opravdu on, potom nepatřil ke kmenovým pracovníkům, ale ani k externím spolupracovníkům. Šlo zřejmě o náhodnou jednorázovou spolupráci, s čímž jsem se u Medaua již setkal několikrát. Na tom by nezměnila nic ani skutečnost, kdyby se někde našla další litografie s jiným motivem značená Weiss a vydaná Medauem.

Veškerá literatura opravdu uvádí, že Heberova encyklopedie vycházela v letech 1843 - 1844. Věc je ale složitější. Vyšel jsem z tisků v naší knihovně. Zde opravdu máme tato tři vydání (1844 2x, 1859 1x a to jen I. díl). Nikde v literatuře není o

vydání I. dílu z roku 1859 žádná zmínka, ani při mém poptávání se jsem žádný další exemplář neobjevil. V roce 1859 Medau už dávno ukončil své pražské aktivity, měl značné ekonomické potíže a vydání I. dílu v roce 1859 s místem vydání Leitmeritz bylo zřejmě pokusem naplnit prázdnou pokladnu kdysi úspěšným titulem. Zda došlo k vydání dalších dílů mi není známo. Přikláním se k názoru, že se tak již nestalo.

Pátral jsem také po I. dílu s vročením 1843. Marně. Pouze v Národním muzeu, oddělení starších českých dějin, mají I. díl s titulní stranou 1. sešitu prvního svazku značenou Prag 1843, poté následuje titulní strana celého prvního svazku, značená Prag 1844. Svazek v knihovně českolipského muzea je tedy druhým exemplářem s dvěma titulními listy o kterém vím.

S PhDr. V. Přenosilovou jsme tenkrát dospěli k závěru, že v roce 1843 něco vyjít muselo. Už proto, že Heberova předmluva v I. díle má dataci březen 1843. A že v rukou máme výtisk, kdy při ručním vázání (při skládání listů) došlo k přehmatu a vazač prostě do svazku zařadil oba listy omylem. Tento omyl se mohl stát u několika exemplářů.

Vše se vysvětlilo v Náchodě v roce 1999 na kolokviu o Heberovi. Tam se objevil jeden útlý 1. sešit (ne kniha 1. dílu!) s vročením 1843 a s Heberovou předmluvou k I. dílu s datací březen 1843, ve kterém Medau avizuje vydávání dalších sešitů (ne dílů knih!).

Závěr: Medau začal skutečně Hebera vydávat v roce 1843, ale v jednotlivých sešitech, ne jako knihu I. dílu encyklopedie. Tato forma byla levnější a vydavatel si tak chtěl ověřit zájem na trhu. Když se přesvědčil, že zájem je, vydal v roce 1844 I. díl a to jako knihu, tedy I. díl encyklopedie jako takové. Ten titulní list s datací 1843 mohl být určen pro čtenáře, kteří by si později jednotlivé sešity chtěli nechat svázat. Otázkou zůstává, kolik těchto sešitů opravdu vyšlo a zda jejich součet, v případě ručního svázání, by dal dohromady I. díl (knihy) encyklopedie.

Tato forma vydávání byla v 19. století běžná. Například Bernau vydal svůj I. díl o hradech v roce 1881. To také uvádí literatura. Jenže už rok předtím vyšlo několik samostatných sešitů, ale ne v takovém počtu, aby se z nich po svázání dal sestavit 1. díl tak, jak vyšel o rok později.

Z toho vyvozují: Je nutné sjednotit datace vydávání encyklopedií o hradech v 19. století. U Hebera navrhuji uvádět, že *encyklopedie vycházela v letech 1844 - 1849, ale už v roce 1843 vydal Medau několik Heberových sešitů*. Něco jiného je encyklopedie (tedy řada knih) a něco jiného jsou sešity, jež jsou sondou před vydáním vlastní encyklopedie. Pokud toto nebudeme rozlišovat, pak by mělo být u Bernaua uváděno, že jeho práce nevyšla až v roce 1881, ale v několika sešitech už dříve. V tom se pak dá těžko orientovat. Když se to nepíše u Bernaua, proč by tomu tak mělo být u Hebera?

Jediný důvod návratu k původní dataci H. e. by bylo dohledání I. dílu s jasnou datací roku 1843. A o takovém prozatím nevím.

P.S. 1) Ještě taková myšlenka: Ony dva exempláře (v NM a muzeu v ČL) s dvojitým titulním listem by mohly být soukromě svázané sešity, jež vycházely v letech 1843 až 1844. Jenže nevím, jestli by někdo dokázal rozpoznat, zda jde o tituly svázané v Medauově dílně či u nějakého knihvazače v místě. Ale to je jen tak na okraj.

P.S. 2) Bukačová - Miler uvádějí, že I. díl vyšel v nákladu 2 tisíc výtisků, což je na svoji dobu supernáklad. Z jednoho kamene se dalo udělat 1 tisíc kvalitních tisků. Jestliže máme v lit. muzeu 2 vydání prvního dílu s vročením 1844, pak to zatraceně sedí. První vydání tisíc litografií, pak nový kámen a dalších 1 tisíc výtisků = 2 tisíce výtisků. Kdyby tento počet vyšel už v roce 1843 (to znamená, že by musel opět vyjít

na 2x), kam se ty výtisky poděly a proč všude kde jsem pátral (např. Most, Teplice atd.) je v roce 1844 a jsou známé 2 exempláře s dvojitým titulním listem - ten v Č. L. a v NMP. Jestliže je 2 tisíce výtisků supernáklad, pochybuji, že by o rok později Medau prodal další 2 tisíce výtisků.

P.S. 3) K dataci 1843 také svádí H. předmluva k hradům na Moravě s datací 30. srpna 1848. Jenže je nutné ji správně přečíst: ... *Už před pěti lety, když 1. sešit mých Českých hradů spatřil světlo světa...* Heber zde nemluví o žádném 1. dílu, ale o 1. sešitu!

Se srdečným pozdravem a s trochou víry,
že mé odpovědi byly alespoň trochu
uspokojivé

Oldřich Doskočil

Dopis O. Doskočila ing. G. Böhmovi do Hildenu:

Böhm

Titl.
Dipl. ing. Günther

Schalbruch 115
Hilden
D-40721

Litoměřice 15. března 2004

Vážený pane ing. Böhme,
děkuji za všechny informace o Klar - Clar. Knihu o A. Klarovi z roku 1835 z Medauova vydavatelství se mi sice přes známé podařilo v Mnichově dohledat, ale její okopírování je tak drahé (v přepočtu na naši měnu), že si to nemohou dovolit soukromě, ale nemůže si to dovolit ani naše instituce. Proto Vás velice prosím o okopírování té Vaší. Pokud je zkroucená tak, že lze text přečíst, potom je vše v pořádku, o estetiku mi nejde. Pouze titulní stranu bych rád, je-li to možné, poněkud "vyžehlenější", rád bych ji ve své knize reprodukoval.

Děkuji za ochotu a jsem s pozdravem

Oldřich

Doskočil

Oblastní

muzeum Litoměřice

Dlouhá 171
412 01

Litoměřice

Dopis O. Doskočila prof. ak. sochařovi K. Gebauerovi:

sochařství I.

uměleckoprůmyslová v Praze

Prof. Kurt Gebauer
vedoucí ateliéru

VŠ

nám. Jana Palacha 80
116 93 Praha 1

Kurte,
v příloze zasílám heslo pro Allgemeines Künstlerlexikon (K. G. Saur Verlag GmbH), prosím oprav, doplň atd.

- 1) Hrádek nad Moravicí je doufám na Moravě.
- 2) Potřebuji doplnit období po roce 2000
- 3) Potřebuji několik zásadních článků z odborného tisku (je-li toho moc stačí výběr), např. z Ateliéru a pod., včetně tisku zahraničního. Uvádí se takto: Autor, název článku, kde (in), název periodika, data, na závěr strany (VOPIČKA, A., O K. Gebauerovi, in: Ateliér, č. 20, 20. dubna 2001, s. 2 - 3).
- 4) Doplnit v kterých galeriích a pod. jsou Tvá díla (instituce + název díla + technika)
- 5) V hranatých závorkách je logo - např. [dům] = logu dům atd. Dům vyjadřuje zastoupení ve sbírkách, kniha literaturu o autorovi atd.

Olda Doskočil

P.S. Do Prahy přijedu 31. března (středa), prosím potvrď, zda se ti to hodí. Do školy bych přišel třeba v 10.00, pak bychom zašli k Rudolfovi.
Tel. do muzea 416731339

Dopis A. Knechtel O. Doskočilovi:

muzeum

171

Litoměřice

Adalbert Stifter Verein e. V.
Hochstraße 8
81 669 München

Hern
Oldřich Doskočil
Okresní vlastivědné

Mírové náměstí

CZ-412 01

Milý Oldo,

dlouho jsme o sobě neslyšeli. Z mé části je to kvůli přípravám konference v Horní Plané: vůbec jsem dopředu netušila, kolik toho bude práce...

Dnes Ti ale chci konečně posílat "Denkwürdigkeiten aus dem Leben Alois Klar's", který u mne leží už od vánoc - raději s tím už nebudu počkat, kdo ví...

Co se týká konference v Horní Plané od 14. do 16. května: počítám nadále s tím, že tam předneseš referát o situaci litoměřického hřbitova v současnosti a klidně také o jeho dějinách. Jak jsem ti řekla, je přesný téma konference o hrobech bývalého německého obyvatelstva v dnešní české republice. Opakuji, že to není z nacionalistických důvodů, ale protože tyto hroby se staly díky odsunu zvláštní skupinou hrobů, které jsou ohroženi zániku - ne z špatné vůle dnešních úřadů, ale protože všechny hroby po jisté době musejí zanikat, když ti, kteří se o ně starají, nebo by mohli starat, už nejsou. Stálo by jistě ale zato, se snažit, některé z nich zachránit. To se týká určitě 1.) umělecky vzácné hroby 2.) hroby významných osobností. Jak ale sám víš, tyto osoby v dnešní době nejsou vždy známy - lom v dějinách byl tak velký, že paměť lidí byla také vymazána... Zachování starých hrobů i z tohoto důvodu by bylo dobré, prostě, až se paměť společnosti vzpomene trochu víc...

Jako 3. bod se mi zdá, že by se mohli zachovat i pár "normální" hroby, prostě jako památka, nebo stopa, nebo svědky dějin - jako vysvětlení k tomu příkládám papír česko - německé koordinační rady.

Kromě toho přikládám provizorní program konference (můj překlad, jsou tam tedy chyby...).

Finanční prostředky jsou zajištěny. Adalbert Stifter Verein referentům uhradí cestu, ubytování a stravu. Honorář za referát činí 125 Eur. I tlumočení je zajištěno, budou nám k dispozici paní Heißigová a paní Sitařová.

Milý Oldo, budu ráda, když nám o svých zkušenostech a znalostech v tom oboru budeš přednášet. Vím, že o tom hodně víš! Zavolám tě asi ve středu, abychom o tom mluvili ještě osobně.

Zatím srdečně zdravím

Tvá Anna Knechtel

Dopis A. Knechtel O. Doskočilovi:

Doskočil

vlastivědné muzeum

171

Litoměřice

Adalbert Stifter Verein e. V.
Hochstraße 8
81 669 München

Milý Oldo,

v příloze posílám honorární smlouvu ohledně konference v Horní Plané. Mám opravdu velkou radost, že jsi ochoten k ní přispět tvým referátem! Musím tě ale oproti svému tvrzení v telefonu poprosit, abys mi jednu z těch podepsaných smluv doručil zpátky - musíme mít pořádek...

Dále posílám pozvánku do Horní Plané a ještě údaje o Otty Schneider. Text zní česky:

...Studovala v Mnichově na umělecké akademii, v Paříži a v Drážďanech, od roku 1904 malířkou a grafičkou na volné noze v Praze. Zde založila roku 1905 školu pro studium malby a grafiky. Po vyhánění/odsunu žije v Gelnhausenu u Frankfurtu nad Mohanem. Malířka žánrů a krajin, ilustrátorka, vytvořila v meziválečné době masku od Friedricha Nietzscheho, která se v Německu velice dobře prodávala. V Praze a v Litoměřicích se její díla mnohokrát vystavovala. Členka klubu německých umělkyně.

Jsem velmi ráda, že ti tím mohu trochu pomoci!

Měj se fajn! Těším se na setkání!

S přátelským pozdravem

Tvá Anna Knechtel

Dopis Otakara Starého z Ústí n. L. - Střekova muzeu:

Ústí 10. 2. 04

Vážení divadelní přátelé!

Abych se úvodem představil: jsem bývalý ochotník, člen MALÉHO DIVADLA SETUZY na Střekově, kde jsem působil a prožil 50 let a to až do okamžiku jeho zrušení z příkazu bývalého vedení podniku, kteří jako důvod uváděli, že nepatří do

výroby a proto ruší prostory divadla a tím i činnost tohoto souboru. V té době jako vedoucí souboru jsem měl tu smutnou úlohu soubor rozpustit a jeho činnost ukončit.

Ale to jen na úvod.

Posílám Vám foto Ochotnického kroužku Těl. jed. SOKOL v Litoměřicích z r. 1912, kde hrála divadlo má maminka, když jí bylo 20 let.

Ten snímek jsem kdysi našel v pozůstalosti a desítky let jsem jej schovával jako památku po mamince a tím jsem si také v duchu říkal, že alespoň vím po kom jsem zdědil ono komediantství. Léta utíkají a mě je 83 roků a tak jsem se rozhodl poslat tento snímek tam, kam asi patří i když nevím, zda někde nemáte tento snímek.

Ale ať je to tak či onak, snad tato fotografie bude pro Vás alespoň zajímavá.

Jinak Vám přeju hodně zdaru v této krásné činnosti, kterou jsem sám prožil a na kterou rád vzpomínám a co je nejkrásnější, že se alespoň (sice v malém počtu) scházíme a vzpomínáme.

S pozdravem

Otakar Starý
Nová 535
Ústí n. L. -

Střekov

Odpověď O. Doskočila panu O. Starému:

Titl.
Pan
Otakar Starý
Nová 535
400 01 Ústí n. L. -

Střekov

28. dubna 2004

Vážený pane Starý,

naše paní ředitelka mi podstoupila Váš dopis a fotografii ochotnického spolku Těl. Jed. Sokol Litoměřice z roku 1912. Zabývám se totiž ochotnickým divadlem v Litoměřicích a v regionu severních Čech, v roce 2002 mi vyšla kniha *Z dějin litoměřického divadla a divadelnictví* s bohatým obrazovým doprovodem vydanou Městem Litoměřice. O Sokolu jsem tam bohužel musel napsal jenom jednu větu: *Před první světovou válkou se ochotnickému divadlu hojně věnoval Sokol. Známe plakát Sokol Litoměřický pořádá v neděli dne 18. března 1906 v sále J. Šumana divadelní představení Maryša. Hrálo se v hospodě U Šumánů za mostem... (s. 31 - 32)*. Bohužel jsem tyto skromné znalosti nemohl doplnit žádným obrazovým materiálem.

O to větší radost mám z Vašeho daru našemu muzeu. Kdybych měl fotografii dříve, určitě by se objevila v mé knize. Ale i tak člověk neví, kdy se může hodit k nějaké dílčí studii. Ještě jednou děkujeme za tento poklad.

Mám také prosbu: Pro náš archiv (i svůj osobní) sbírám veškeré texty (pamětníků, z tisku apod.) k ochotnickému divadlu z celé republiky. Prosím proto, uveďte mi ještě celé jméno Vaší maminky, aby tak alespoň pro budoucno jedna ochotnická herečka vystoupila na fotografii z anonymity. Ale také: Můžete mi sepsat vzpomínky

a) na co si vzpomenete z vyprávění Vaší maminky o divadle a Sokole vůbec. Zajímá mě jakákoliv maličkost.

b) Ale také by mě zajímaly vzpomínky na MALÉ DIVADLO SETUZY, celé jeho dějiny, zánik, jména herců, délku trvání atd.

Popřípadě, když píšete, že se stále scházíte se svými kolegy - ochotníky a vzpomínáte, ať, mají-li chuť, píší také.

Děkuji za pomoc a spolupráci. A ještě jednou děkuji jménem muzea za fotografii.

Oldřich Doskočil
OVM Litoměřice

Dopis F. Nixdorfa O. Doskočilovi:

Antje Nixdorf . Haupstraße 36 . 42555 Velbert-Langenberg
unter der muren
Antiquariat
Der Bücherstadt
14. Jun. 2004

Oldřich Doskočil

Oblastní museum
z. Hd. Herrn

Mírové nám. 1
412 01 Litoměřice
Tschechien

Věc: Umělcův životopis

Vážený pane Doskočile,
při přípravě naší výstavy "Des Knaben Wunderhorn" [Chlapcův kouzelný roh], dřevořezy, koláže a umělecké práce ze soukromé sbírky Erwina Görlacha jsme zjistili, že až podnes v Německu uveřejněná životopisná data umělcova nejsou po jeho přestěhování do západního Německa v r. 1956 zcela ukončena. Prostřednictvím pí. Dr. Schallerové ze Sauerova nakladatelství v Lipsku jsme se dozvěděli, že Vaše museum vlastní rozsáhlou umělcovu sbírku. Byli bychom velmi potěšeni, kdybychom spolu s Vámi mohli zkompletovat uměleckou biografii Erwina Görlacha.

Jako přílohu připojujeme úvodní slovo k výstavě a plakát a doufáme, že Vám uděláme malou radost jím samým zveřejněnou knihou "Des Knaben Wunderhorn".

Se srdečnými pozdravy

Fred Nixdorf, v. r.

Hauptstraße 36 . 42 555 Velbert-Langenberg . tel. 02052/8397-62 . Fax
02052/8397-63, Stadtparkasse Velbert Kto 24 29 82 BLZ 334 500 00

Odpověď O. Doskočila F. Nixdorfovi:

Vážený pan
Fred Nixdorf
Haupstraße 36
42555 Velbert-

Langenberg
30. června 2004

Vážený pane Nixdorfe,
vřelě díky za knížku E. Görlacha "Des Knaben Wunderhorn", která mi udělala radost. Naše muzeum vlastní 31 dřevořezů, pro názornou představu jsem okopíroval 4

v rozměru 1:1, "Sudetenlandschaft", "Rulf" a "Saazer Landschaft - Žatecká krajina".

V paspartě pod sklem ve vysokém rámečku visí v pracovně naší paní ředitelky "Leitmeritzer Rathaus", proto ta špatná kvalita kopie. Na zadní straně je věnování starosty města JUDr. Franze Nagela tehdejšímu řediteli Stadtmuseum Heinrichu Ankertovi.

Přikládám také krátkou stať o E. G. z 5. svazku edice Malíři Litoměřicka (prozatím vyšlo 6. svazků, které píši a rediguji) s reprodukcí Labského údolí.

Ve Státním Okresním archivu Litoměřice se sídlem v Lovosicích je G. olej "Litoměřice od českolipské silnice (78 x 109,5 cm).

Rád přijímám nabídku zkompletovat monografii o E. G. s našimi sbírkami. Celý soubor je inventarizován pod jedním číslem 5/79.

E. G. se také zúčastnil výstavy liberecké pobočky Metznerbundu na hradě Frýdlant v roce 1934, katalog z výstavy je deponován v archivu Severočeské galerie výtvarného umění Litoměřice.

Celý soubor dřevorezů a olej časem nafotografujeme digitálně, nahrajeme na CD a zašleme. O další spolupráci příště.

Oldřich Doskočil

Dopis O. Doskočila Dr. B. Schubartové (Lipsko)

Künstlerlexikon

V Litoměřicích 10. srpna 2004

Vážená paní dr. Schubart,

1) zasílám heslo o prof. Kurtu Gebauerovi. Doufám, že je to už poslední od písmene "G".

2) Zasílám dodatek k heslu Erwin Görlach:

V Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice se ještě nachází 16 dřevorytů (většinou totožných s těmi, co jsou v našem museu). Ale jsou tu také:

a) Akvarel "Litoměřice" (Leitmeritz) - pohled na město od východu (35 x 46 cm), signováno

b) Olej, Vrby, vročení 1934, 42 x 49 cm, signováno

c) olej, České středohoří, vročení 1944, 90 x 100 cm, signováno

Zdraví

Oldřich Doskočil

Dopis O. Doskočila F. Nixdorfovi (Velbert-Langenberg)

Langenberg

V Litoměřicích 10. srpna 2004

Vážený pane Nixdorfe,

v příloze zasílám kazetu s reprodukcemi všech dřevorytů Erwina Görlacha ze

Fred Nixdorf
Hauptstraße 36
42 555 Velbert-

sbírkou našeho muzea + reprodukce oleje "Litoměřice od Českolipské ulice" deponovaný ve Státním Okresním archivu (SOkA) Litoměřice se sídlem v Lovosicích + kompletně přefotografovaný katalog z výstavy na hradě Frýdland v roce 1934, které se G. zúčastnil. Snad se Vám to podaří otevřít.

Zároveň upozorňuji, že Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice vlastní 16 dřevorytů, většinou totožných s těmi našimi a:

a) České středohoří, olej, plátno, v. 90 x š. 100 cm, signováno, vročení 1944, inv. č. 0-649

b) Vrby, olej, plátno, signováno, vročení 1934, inv. č. O-415

c) Litoměřice (pohled od východu), akvarel, papír, v. 35 x š. 46 cm, sign. tužkou, inv. č. R-1321.

Doporučuji napsat do galerie s nabídkou spolupráce a poprosit je o zaslání reprosnímků (Adresa: ředitel PhDr. Jan Štíbr, Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice, Michalská 7, 412 01 Litoměřice).

Doufám, že jste dostal předešlou obálku.

Zdraví

Oldřich Doskočil

Dopis Dr. Nalose H. Osvaldové:

V současné době je v tisku moje kniha o aglomeraci Děčany, Solany, Lukohořany a Semeč na Třebívlicku. Kniha obsahuje podkapitolu ze Solan o jednom židovském domku a jeho obyvatelích od 18. století, kdy Marie Terezie nařídila, že i Židé musejí mít příjmení. Ti si je tedy začali vymýšlet. Solany jsou německy Solan, a tak rodina v 18. století obrátila název SOLAN - NALOS a od té doby se tak rod jmenuje. Redaktorka mé knihy Helena Osvaldová se dostala do kontaktu s potomky tohoto rodu. Poskytla mi první písemný kontakt od Dr. Nalose z Ústí nad Labem. Dopis mi byl odfaxován s datací 31. srpna 2004:

Dr. Nalos 737 230 792

Dopis od Dr. Nalose:

Přečetl jsem si text zatím velmi rychle. Přepošlu ho panu Ervinovi Nalosovi do Seatlu, ten je vnukem Emila Nalose a synem Richarda. Ervin má dále tři syny naturalizované Američany. Ervin je z dvojčat a jeho sestra žije v Kanadě. Je operní a televizní hvězdou v důchodu. Děti nemá. Ervin má PhD ze Stanfordu a pracoval ve výzkumu u Boeingu. Ervín má za ženu velmi věřící protestantku a sám aktivně se účastní církevního života.

Z původních potomků žije ještě pan Jaroslav Kautský. Je profesorem matematiky v Adelaide v Austrálii. Jednou do roka jezdí pracovat na Akademii věd do Prahy.

S Ervínem a Jaroslavem jsem v kontaktu.

Moje rodina, respektive můj dědeček, se jmenoval Josef a bydlel v Děčanech, jeho otec byl pravděpodobně mladším bratrem Emila. Hrob má v Teplicích, zemřel 1936.

Můj otec přežil holocaust (Terezín, Osvětim, Schwartzheide). Jezdili jsme často do Solan za Otou. Byl to velmi inteligentní člověk. Manželku si přivezl do Solan z Vídně z vojny, byla to opravdová dáma. Jejich dcera získala v roce 1947 stipendium na farmacii ve Francii a po převratu tam zůstala. Vdala se ve Francii a zde byla před 7 lety.

Zemřela vloni v Paříži na dehydrataci během veder. Má dceru, která již nemluví česky a jmenuje se Maradin, je středoškolskou profesorkou, mají dva velmi nadané syny, jeden je dětským hercem a druhý pracuje ve výzkumu (blue energy).

Já mám dva syny, oba jsou lékaři, jeden pracuje v Sydney, druhý v Plzni. Na Vás bych měl několik proseb, zda-li jste našli nějakou stopu do Děčan? K textu bych měl jednu poznámku, vyměnil bych slova křestní list za rodný list.

Poznámka kronikáře: Po telefonickém rozhovoru s Dr. Nalosem v úterý 31. srpna večer doplňuji: MUDr. Daniel Nalos je primářem oddělení ARO ústecké nemocnice, jeho otec, s kterým jezdil do Solan za Otou Nalosem, se jmenoval Jiří. Dcera Oty Nalose, účetního JZD Solany a člena jeho představenstva, jež emigrovala po roce 1948 do Francie, se jmenovala Jana.

ZÁŘÍ 2004:

Dopis J. Kremanové O. Doskočilovi:

9. září 2004

Ahoj Oldřichu!

Posílám pozvánky na 15. 9. 2004 v 19.30 do Paměti.

Výstava dala docela práci, ale co nedá práci! Buď tak hodný - jednu dej pí.

Skopalové, druhou Martinovi fotografovi a na třetí třeba přijed' - jak budeš chtít a moci.

Mě se moc zdravotně teď nedaří, ale to je hold podzim!

Zdravím Tě a ozvi se

Jana

Přiložená pozvánka:

Studio *Paměť* (Společnost pro záchranu kulturních hodnot), Soukenická 29, Praha

1 Vás zve na výstavu *Hospody a tančírny z let šedesátých až osmdesátých k poctě Pavla Kouřila:*

Jana Kremanová - obrazy, kresby

Petr Šmaha - obrazy, kresby

Pavel Kouřil - fotografie, kresby, texty

a na setkání

Vzpomínka na fotografa Pavla Kouřila

15. září 2004 v 19.30 hodin.

Výstava probíhá od 6. září do 1. října 2004, otevřeno úterý - pátek 14.00 - 18.30 hod. a během večerních pořadů.

Za přispění Hlavního města Prahy, MČ Praha 1 a Nadace ČFU.

Poznámka kronikáře: Petr Šmaha a Jana Kremanová se zúčastnili prvních dvou ročníků festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice (2001, 2003), Petr Šmaha je laureátem 1. ročníku (2001) v kategorii grafika.

Dopis Ingrid Görlach - Janson O. Doskočilovi:

Ingrid Görlach - Janson
Wilbrennincklaan 9
6816 PX Arnhem -

NEDERLAND

Terl (+Fax) 026-

4456940

Vážený pane Doskočile!

Dovoluji si napřed se představit: jsem nejstarší dcera Erwina Görlacha... Pan

Nixdorf mi dal kopii Vašeho milého dopisu.

On je také toho názoru, že budete určitě potěšen několika mými řádky. Již 42 let žiji v Holandsku, byla jsem flétnistkou v symfonickém orchestru provincie Gelderland. Nyní jsem již v penzi a s manželem a se psem žiji v relativním klidu.

Byla jsem velmi šťastná, že jsem se mohla dozvědět z Vaší Zprávy, jak pečlivě a laskavě zacházíte s dílem mého otce.

Také jistě vím, že jste se také velmi zajímal o dalším osudu mého otce po skončení války.

O tom by bylo mnoho co vyprávět! Byl ještě jeden drásavý řez v jeho životě: jeho přestěhování do západního Německa.

Jeho zkušenosti - opět ve službě škole - a po jeho pensionování několik zim ve Španělsku.

Nevytvořil jen velmi mnoho dřevořezů, ale také překrásné akvarely, monotypie a barevné dřevořezy.

Jestliže to bude možné, tak snad eventuelně se svou mladší sestrou Helgou, která žije ve Francii, bych příštího roku přijela do Litoměřic. Potom bych naložila do auta co by jen bylo možné práce svého otce, abych je Vám mohla ukázat.

Velmi se těším na Vaši odpověď!

Pro dnešek končím s přátelskými pozdravy

Vaše Ingrid Görlach-Janson

Dopis A. a F. Nixdorfových z Velbert-Langenbergu:

Doskočila

Oblastní muzeum
k r. pana Oldřicha

Mírové náměstí 1
412 01 Litoměřice

Čechy 21. října 2004

Věc: Erwin Görlach

Vážený pane Doskočile

velice děkujeme za Vaše psaní. Byli jsme velmi potěšeni kopiemi a ve druhém dopise přiloženými CD s dřevořezou Erwina Görlacha.

Jako malé poděkování Vám posíláme silně zvětšený cyklus dřevořezů Erwina Görlacha z jeho výmarského období okolo r. 1950.

Otázky týkající se jeho biografie Vám může pomoci zodpovědět a i pomůže jeho nejstarší dcera. Její adresa zní:

Ingrid Görlach - Janson
Wilbrennick - NEDERLAND
Tel. 003 126 445 6940

Těšíme se, že zůstaneme s Vámi ve spojení a posíláme srdečné pozdravy do Litoměřic

Antje a Fred Nixdorf-ovi

Dopis B. Schubarthové O. Doskočilovi:

Lipsko, 25. 10. 2004

Vážený pane Doskočile!

Děkuji mnohokrát za text ke K. Gebauerovi. Podle počítače je článek sice zadán nějakému jinému autorovi a já se nemohu rozpomenout, zda jsem toho K. G. skutečně objednala u Vás. Protože je však na "G" ještě dost času, naleznu nějaké řešení. Právě jsme ukončili svazky 42 a 43 (poslední jméno je Francone) a pracujeme na "restech" "F" a na začátku "Ga" textů. Proto také nemám čas zpracovat Vaše články "Gruss-" a "Günther" a ještě ani Görlacha.

K poslednímu jsme mezitím dostali spoustu německého materiálu (+1974) a jedna kolegyně z Staatliche Kunstsammlung v Drážďanech nabídla napsat takřkajíc německou část článku, protože připravuje výstavu Görlachovy pozůstalosti a může materiál intenzivně studovat. Myslím, že byste proti spoluautorství nic nenamítal; paní Dr. Berndtová je s tím srozuměna. Jako termín odevzdání jsem jí dala jaro 2006, nemá tedy předem žádný význam, kdybych článek zpracovávala. Chci Vás proto poprosit o porozumění....

Pro honorování (jako další J. Fučík v květnu 2005) ostatně potřebuji nové údaje, totiž IBAN - Internationale Kontonummer = internacionální číslo konta) a BIC - Bankidentifizierungscode = kód bankovní identifikace. To všechno platí od Vašeho vstupu do EU pro mimostátní platby a ulehčuje je. Tyto údaje mi prosím sdělte, můžete to udělat i e-mailem.

S přátelskými pozdravy

Brigith Schubarth

Dopis O. Doskočila B. Schubartové:

Künstlerlexikon

V Litoměřicích 5. listopadu 2004

Věc: oprava

Při podrobném zkoumání dvou obrazů Johanna Grusse seniora (1790 - 1855) v Národní galerii v Praze bylo zjištěno, že autorem nemůže být on, ale Julius Teodor Gruss (1825 - 1865). Jeden z těchto obrazů má signaturu "J. Gruss (Grats)", ale v roce 1861, a to J. G. starší už nežil. Prosím proto oba obrazy odejmout z hesla Johanna G. st. a vsunout je do hesla Julia T. G. V hesle J. G. staršího je o nich zmínka 2x:

1) V uměleckém životopise: Gruss ve stylu A. B. Piepenhagena maluje ve 30. letech(dva na stejné téma kol. 1850, olej, Labská krajina u Dubic a Dolních Zálezel (Dubitz und Salesel), Národní galerie Praha;....)....

2) oddíl Sbírký:Národní galerie Praha, 2 obrazy na téma Labská krajina u Dubic a Dolních Zálezel...

Oficiální evidence obrazů v Národní galerii Praha:

1) Gruss Julius (Grats) Labe, neznačeno, 1861, olej, plátno, 52 x 71 cm, inventární číslo O-4478, umístění VP1;

2) Gruss Julius (Grats), Polabská krajina mezi Lovosicemi a Ústím, značeno vlevo dole: Julius Grats 1861, olej, plátno 56 x 83 cm, inventární číslo O-7193, umístění VP2.

Zdraví

P.S. Označení "u Dubic a Dolních Zálezel (Dubitz und Salesel) je moje bližší topografické označení. Julius T. Gruss se v pozdějších letech podepisoval někdy Grats, zřejmě aby se odlišil od svého otce.

Dodatek:

V den, kdy jsem napsal tento dopis, přišel ten Váš s datací 25. 10. 2004.

O tom, že udělám K. Gebauera jsem se zmiňoval v několika dopisech, odvolával jsem se na náš vztah od mládí. Vzhledem k tomu, že jste nikdy na tuto nabídku nijak nereagovala, bral jsem to jako souhlas. K. G. jsem se také ptal, zda ho někdo neoslovil, odpověděl, že nikdo. Takových přátel z mládí mám víc (Jana Kremanová, Zdenka Krejčová, František Hodonský atd.), někteří bohužel předčasně zemřeli (Jaroslav Šváb). Všichni vědí o mé spolupráci s Vámi a čekají, až dojde na příslušné písmeno. Proto přikládám katalog s festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice z 2. ročníku (1. ročník je rozebrán, připravují 3. ročník), zašlu také katalogy monotematické, které jsem dělal. Domnívám se, že pro Vaši orientaci to bude přínosné. Ale stalo se a já nejsem ješitný na autorství, vždy mi jde o to, aby se na někoho nezapomnělo.

Proto také nejenže nic nenamítám, ale mám upřímnou radost, že se v Drážďanech někdo zabývá Görlachem a dodělá německou část hesla. On je to vůbec problém u výtvarníků, kteří po roce 1945 přesídlili z Čech, zjistit jejich další osudy. Mnohé je proto nutné zpracovávat týmově. Osobně jsem vždy pro tým!

Napsal mi pan Nixdorf z Velbert-Langenbergu, zaslal jsem mu na CD digitálně nafotografované všechny Görlachy v našem muzeu a upozornil ho na ty v galerii. Zaslal mi řadu materiálů a tiskovin ke G. Napsala mi také dcera G. paní Ingrid Görlach - Janson z Holandska, takže mnohé se dalo do pohybu. Bez spolupráce s Vámi bych nikdy tyto lidi nepoznal. Takže děkuji.

Písmeno "G" jsme dělali s MUDr. L. Valtou v předstihu kvůli jiným záležitostem, které nás čekají. Nyní jsem dopsal jednu knihu a píše další. L. Valta mi velice mnoho překládá. A na to jsme potřebovali soustředění a klid. Doufám, že po letech, až se budou dělat další písmena, budeme ještě živí a zdraví.

Přikládám výpočet IBANu. Důležitá je adresa vepsaná "Komerční banka, a. s. , Mírové náměstí 167, 412 01 Litoměřice", nikoliv adresa pražská dole!!!

S přátelským pozdravem

O. Doskočil

8) Různé

LEDEN 2004:

Smutný primát města v přírůstku dětí:

Město Litoměřice zaujímá na Litoměřicku smutný primát. Pokles dětí je ve městě tak výrazný, že se zastupitelé rozhodli s účinností od příštího školního roku vyřadit ze sítě škol základní školu v ulici Máchovy schody (Máchova škola, lidově Máchovka). V rámci Litoměřicka je to v letošním roce jediná zrušená základní škola. Svou pozici na Litoměřicku si zřejmě, i když není jasné na jak dlouho, udrží všechny malotřídní školy. Zatímco v loňském roce přišlo v Litoměřicích k zápisu 289 dětí, přičemž do prvních tříd jich opravdu nastoupilo 248, v letošním roce se dá očekávat další výraznější úbytek. Podle zápisu v matrikách odpovídá svým věkem pro zápis do školy jen 215 dětí. V loňském roce přišlo nejvíce dětí k zápisu na školu Boženy Němcové se zaměřením na hudební výchovu a na základní školu U stadiónu s rozšířenou výukou jazyků.

Sportovní šerm:

Mezinárodní turnaj v šermu kadetů v německém Görlitz 3. a 4. ledna 2004 započítaný do seriálu Českého poháru byl pro nepříznivý termín (hned po svátcích) slaběji obsazený. Přesto dobré umístění a zisk bodů přispělo k posunu průběžného pořadí žebříčku České republiky některých litoměřických závodníků. Zejména finálová účast Michala Klingera a z části i umístění Jana Skopala a Dušana Ospalíka potvrzuje vyrovnanost výkonnosti celé skupiny talentovaných chlapců litoměřického oddílu a to i po přechodu do vyšší kategorie. Zklamáním bylo pro Michala Čupra vypadnutí již v základních skupinách.

XIII. International Jugend Turnier Görlitz - SRN:

Finále:

- 1) Hartmann Martin ČR Uherské Hradiště
- 2) Oehmichen Tom SRN FC Drážďany
- 3) Gurecky Jiří ČR Sokol Písek
- 4) Krupar Petr ČR Lokomotiva Karlovy Vary
- 5) Knoll Sören SRN FC Halle
- 6) Bockisch Christoph SRN FC Halle
- 7) Snopek Miroslav ČR Uherské Hradiště
- 8) Klinger Michal ČR Slavoj Litoměřice

Semifinále:

- 9) Skopal Jan ČR Slavoj Litoměřice
- 10) Leske Marcel SRN FG Greppin
- 11) Pocta Zdeněk ČR Sokol Písek
- 12) Ospalík Dušan ČR Slavoj Litoměřice
- 13) Kraut Tomáš ČR Sokol Praha
- 14) Havel Marian ČR Humanita Praha

- 15) Posta Marek ČR Sokol Praha
16) Klener Tomáš ČR Slavoj Litoměřice

Ze Slavoj Litoměřice se v turnaji ještě umístil na 24. místě Michal Čupr.

Oddíl sportovního šermu Slavoj Litoměřice uspořádal 10. ledna 2004 tradiční novoroční setkání členů oddílu včetně hostů a rodičů mládeže. Zábavnou formou se soutěžilo v šermu smíšených družstev a v sálovém fotbale. Rodiče mladých členů oddílu si tak měli možnost vyzkoušet sport, který jejich děti provozují, pobavit se a dozvědět se něco z historie a činnosti oddílu. Po soutěži předseda oddílu zhodnotil uplynulou sezónu a připomněl výsledky některých členů z nichž Dušan Ospalík, Tomáš Klener a družstvo kordistů žáků byli nominováni do ankety sportovce okresu Litoměřice.

ÚNOR 2004:

Seriál Mistrovství republiky v šermu kordem žáků a kadetů:

Kord žáci:

Soutěž v kordu žáků o víkendu 7. a 8. února v Písku již se zúčastnilo 38 závodníků byla vyrovnaná. Z prvních 10 soutěžících z pořadí žebříčku České republiky se utkali ti nejlepší ve finále o celkové pořadí turnaje. Tentokrát s jasnou převahou zvítězil pětibojař Lukáš Brzák z Lokomotivy Plzeň. S ním se neúspěšně utkal i litoměřický Milan Čupr o postup do "čtyřky", a tak při dobrém nasazení ze skupiny byl klasifikován na pěkném 5. místě. Ostatní zástupci litoměřického oddílu zatím jen sbírají zkušenosti.

Kord kadeti:

V kadetské kategorii, do které nastoupilo 46 závodníků, jsou v žebříčku ČR na prvních třech místech stále ti nejlepší. Ve stejném pořadí si rozdělili medaile i tentokrát, kdy s jasnou opět zvítězil M. Hartmann z SG Olomouc. Litoměřičtí kadeti těsnou porážkou do finálové "osmičky" nepostoupily (Ospalík 13:15 s Kůstkou, Klener 14:15 s Krupařem). Příjemně překvapil svým výkonem V. Molitor. Michal Čupr po vyčerpávajících zápasech v kategorii žáků již neměl evidentně dost sil uspět i v druhé soutěži (nesmyslně pořádané dvě kategorie v jeden den!).

5. jarmark se vydařil:

Dům kultury opanovaly v pátek 20. února nevládní neziskové organizace. 5. ročník *Jarmarku* byl tradičně vyvrcholením kampaně *30 dní pro neziskový sektor*. Na úvod shodně starosta města L. Chlupáč i senátor Z. Bárta prohlásili, že neziskové organizace jsou důležitým prvkem při utváření a rozvoji občanské společnosti. Ve foyeru Domu kultury se představilo 25 neziskových organizací. Byly mezi nimi charitní a sociální organizace, ale i sdružení zaměřené na volnočasové aktivity mládeže - sport, hudbu, výtvarné umění apod. Některé tu byly i poprvé, třeba Camphill České Kopisty, který se věnuje postiženým.

Sportovní šermíři v Olomouci:

Další soutěž seriálu Mistrovství ČR v kordu žáků se konala v Olomouci 29. února za účasti 37 borců. Své kvality opět potvrdil litoměřický Michal Čupr. Po

sebevědomém výkonu v předkolech postoupil až do finále a následným výkonem v eliminačních zápasech změnil pořadí v žebříčku seriálu ve svůj prospěch když postupně porazil své největší konkurenty a bojoval o první místo. Opět bezkonkurenční Lukáš Brzák z Loko Plzeň byl však nad jeho síly. Tentokrát s ním však svedl podstatně vyrovnanější zápas po kterém všichni přítomní odměnili oba soupeře zasloužilým potleskem.

Výsledky soutěže:

1. Lukáš Brzák - Loko Plzeň
2. Michal Čupr - Slavoj Litoměřice
3. Čestmír Cimler - Humanita Praha
4. Václav Samsa - USK Praha
5. Martin Zyka - Loko Karlovy Vary
6. Jan Malina - BSK Bratislava
7. Richard Pokorný - Humanita Praha
8. Miroslav Chmelík - Loko Karlovy Vary

Novým biskupem litoměřické diecéze vysvěcen Mons. Pavel Posád:

Na dva tisíce lidí z řad veřejnosti i duchovních přišlo v sobotu 28. února do katedrály sv. Štěpána prvomučedníka, aby se zúčastnilo svěcení Mons. Pavla Posáda na biskupa litoměřické diecéze. Mezi hosty byl český primas kardinál Miloslav Vlk, zástupci všech diecézí a řeholních řádů v České republice i zahraniční hosté. Celý obřad trval téměř tři hodiny a hlavními světiteli byli český primas kardinál Miloslav Vlk, moravský metropolita a olomoucký arcibiskup Jan Graubner a dosavadní litoměřický biskup Josef Koukl. Pavel Posád se tak stal 19. sídelním biskupem Litoměřické diecéze. Mgr. Pavel Posád pochází z Budkova u Třebíče. Gymnázium studoval v Moravských Budějovicích a Cyrilometodějskou fakultu v Praze se sídlem v Litoměřicích, na kněze byl vysvěcen v roce 1977. Sloužil především na farnostech na jižní Moravě. Po pádu totality se stal farářem u sv. Tomáše v Brně a byl jmenován spirituálem Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci. Kromě výchovy bohoslovců se věnoval trvalé formaci kněží a jáhnů brněnské diecéze. Byl členem kněžské rady a členem komise České biskupské konference pro kněžstvo. Bývalý litoměřický biskup Josef Koukl se nyní stal biskupem emeritním, litoměřickým biskupem byl téměř 15 let.

BŘEZEN 2004:

První letošní uzávěrka mostu:

První víkendová uzávěrka litoměřického mostu v souvislosti s jeho opravou proběhla 20. a 21. března. Druhá pak hned o týden později 27. a 28. března, kdy se měnila mostní ložiska.

Seriál Mistrovství ČR v Uherském Hradišti v šermu:

Na další mistrovské soutěži kadetů (podle žebříčku ČR v kordu v kategorii kadetů) v kordu startovali 4 nejlepší kordisté z oddílu šermu Slavoj Litoměřice v

březnu v Uherském Hradišti. Přijelo sice "jen" 30 borců, ale z těch špičkových oddílů a na předních místech v žebříčku. Tomáš Klinger byl po úspěšném předkole nasazen s č. 1, Michal Čupr s č. 8 a Michal Klingr s č. 9. Číslo Dušana Ospalíka se ke mě jaksi nedoneslo. Eliminačními zápasy a do šestnáctky prošli všichni čtyři. Až zde o postup do finále prohrál Tomáš Klener 11:15 s M. Havlem z USK Praha, Michal Čupr podle pravidla "může vyhrát jen jeden" prohrál se svým oddílovým kolegou Michalem Klingrem. Ten narazil ve finále na přemohitele T. Klenera ze Slavoj Litoměřice, M. Havla z USK Praha, a také těsně neuspěl. Stále hledá svoji formu Dušan Ospalík (stříbrný na loňském Mistrovství ČR v žácích). V celkovém pořadí žebříčku se tak nic podstatného nezměnilo, jen Michal Klingr svým finálovým výsledkem postoupil na 14. místo. Celkové vybrané výsledky: z 30 účastníků pořadí v žebříčku po soutěži z 56:

- 1) Hartmann, M. - Uherské Hradiště - (v žebříčku 1. místo)
- 2) Kraut, T. - Sokol Dejvice - (v žebříčku 4. místo)
- 3) Havel, M. - USK Praha 7 - (v žebříčku 7. místo)
- 4) Snopek, M. - Uherské Hradiště - (v žebříčku 5. místo)
- 5) Koplík, J. - Dukla Olomouc - (v žebříčku 12. místo)
- 6) Klingr, M. - Slavoj Litoměřice - (v žebříčku 14. místo)
- 7) Krupař, P. - Loko Karlovy Vary - (v žebříčku 2. místo)
- 8) Lněnička, P. - Sokol Brno - (v žebříčku 20. místo)
- 9) Klener, T. - Slavoj Litoměřice - (v žebříčku 11. místo)
- 12) Čupr, M. - Slavoj Litoměřice - (v žebříčku 10. místo)
- 18) Ospalík, D. - Slavoj Litoměřice - (v žebříčku 9. místo)

Konalo se 1. setkání předválečných obyvatel Litoměřic:

Ve čtvrtek 25. března ve 14.00 hodin odpoledne se v restauraci Babylón v Domě kultury konalo 1. setkání předválečných obyvatel (starousedlíků, ale i rodáků) Litoměřic. K historii města promluvil O. Doskočil z litoměřického muzea, organizátorka setkání Růžena Šubrtová mj. zavzpomínala na dobu, kdy po celém litoměřickém náměstí voněla pražená káva od Holzmannů, chodilo se do cukrárny k Samlerům, pro maso k Vomáčkům a Větrovským, pro koláčky a pečivo k Šubrtům a kdy každý podzim viseli u pana Pinkse bažanti a zajáci. Také připomněla slavnostní akademii po rekonstrukci Hrádku Jednotou Sokola, kde mnozí dnešní pamětníci cvičili jako mrňaví "sokolíci". Potom si přes sto účastníků vzájemně ukazovalo staré fotografie a vzájemně se ptali, kdo je kdo. Celá událost byla čistě soukromou záležitostí bez dotací a podpory. Pozvaný starosta Města se omluvil pro zaneprázdněnost, za něho nepřišel nikdo.

Vyšetřování bezdomovců zdravotníky:

Ve čtvrtek 18. března se na litoměřickém Mírovém náměstí objevil vojenský autobus vybavený rentgenologickou ambulancí zapůjčený od ministerstva obrany, kterou obsluhoval rentgenový laborant Petr Hendl z nemocnice Na Bulovce. Vyšetření prováděly také zaměstnankyně *Krajské hygienické stanice* z Ústí nad Labem Jaroslava Kellarová a Hana Krpálková. Celý projekt se konal ve spolupráci občanského sdružení *Naděje Praha, Národní jednotkou dohledu nad TBC* a litoměřickou pobočkou *Naděje*, zastoupenou jejím vedoucím Alešem Slavíčkem. Vyšetřeno bylo 37 bezdomovců, ale přes tento značný počet to určitě nebyli všichni. Jednou z motivací proč přijít na vyšetření, byla stokorunová poukázka na nákup potravin.

Občerstvení připravili zaměstnanci azylového domu *Naděje* Litoměřice.

DUBEN 2004:

První mongolská restaurace a čajovna:

V Litoměřicích byla v Palachově ulici otevřena pro širší veřejnost 5. dubna první mongolská restaurace s názvem *Chinggis*. Jejím majitelem a vedoucím je Jiří Hanzl, který se svou stavební firmou vyvíjí aktivity v Mongolsku. Z tradiční mongolské kuchyně se tu bude nabízet například búdzy, banš nebo chušúr, což jsou taštičky a pirožky plněné mletým masem a upravené různými způsoby. S restaurací je propojena také čajovna s nabídkou pravých mongolských a jiných čajů. Pokrmy připravují mongolští kuchaři a obsluha je v mongolských krojích. Atmosféru navazuje i originální architektonické řešení prostoru a výzdoba s mongolskými motivy.

Sportovní šermíři na turnajích USK Praha a v Praze - Dejvicích:

Dvou sportovních akcí se zúčastnily šermířské naděje severočeských oddílů. Na turnaji USK Praha se dařilo litoměřickému Michalu Čuprovi, který stál dvakrát na stupních vítězů. V Praze - Dejvicích se dařilo litoměřickému Klingrovi a Štočkovi z Liberce, kteří se dokázali probojovat do finálové osmičky.

Cena Sokola Dejvice: Kord mužů: 1. Zelenka (Písek), 2. Dostál (Humanita Praha), 3. Genzer a Kohlík (oba Ekonom Praha) ... 6. Štoček (Liberec), 7. Klingr (Litoměřice), 9. Vondřich, 16. Ducháček (oba Liberec), 28. Ospalík, 36. Špatenka (oba Litoměřice).

Turnaj USK Praha: Fleret žáků: 1. Schliebener (USK Praha), 2. Londin (Banská Bystrica), 3. Čupr (Litoměřice) a Hružza (Liberec) ... 13. Konzal, 14. Novák (oba Most), 15. Holeček, 20. Schoř (oba Liberec), 21. Jetsch, 23. Lískovec (oba Most), 24. Porubiak, 25. Hýř, 26. Hovorka (všichni Litoměřice).

Fleret mladších žáků: 1. Králík (STU Bratislava), 2. Čupr (Litoměřice), 3. Pokorný (Humanita Praha) a Šabart (USK Praha) ... 17. Porubiak (Litoměřice), 24. Forst (Liberec), 25. Lískovec (Most), 26. Hovorka (Litoměřice), 27. Vocel, 32. Klemm (oba Liberec).

19. ročník Tržnice Zahrady Čech:

Od 8. dubna do 12. dubna se konal 19. ročník *Tržnice Zahrady Čech*. Na zhruba 4 tisíc čtverečních metrech se představilo na 300 prodejců zahrádkářských potřeb - od sazenic až po výpěstky, ale i doplňky jako skleníky, zahradní mechanizace, hobby nářadí, krby, udírny apod. Novinkou byla výstava psích plemen, ale také dva pštrosové, jejichž majitelé prodávali pštroší vejce, klobásy a maso. Součástí byly také služby pro zahrádkáře. Výstavu jsem navštívil v pátek 11. dubna. Byl jsem překvapen množstvím lidí, velkým výběrem sortimentu a pro člověka jako já nedostupnými cenami. Ze zajímavostí jsem si koupil koňské čabajky (2 ks 50,-Kč), tři pštroší klobásy (90,-Kč) a objednal šestikotcovou králikárnu, která i s dovozem a vybavením stála téměř 8 tisíc Kč. Z novin jsem se pak dozvěděl, že na výstavu zavítalo 42 tisíc platících návštěvníků, což bylo více než vloni. Vstupné zůstalo stejné, 40,-Kč, důchodci 30,-Kč, děti, studenti a vojsko základní služby (letos naposled, protože vojenská základní služba už nebude) 20,-Kč.

2. ročník Vinařských Litoměřic:

Asi 3 tisíce lidí zavítalo v pátek a v sobotu (16. a 17. dubna) do litoměřického Domu kultury na 2. ročník *Vinařských Litoměřic*. Prezentovalo se na 70 vystavovatelů, na aukci se vybralo 18 tisíc Kč na ortopedii v litoměřické nemocnici, přišlo 3x více lidí než vloni. Z roudnických vín pocházela nejvíce ceněná vína z *Lobkowiczského vinařství*, mezi moravskými zazářila vína z *Vinařství Stanislava Popice*.

KVĚTEN 2004:

Oslavy vstupu do Evropské unie a 1. Máje:

Vstup do *Evropské unie* byl oslavován i v Litoměřicích. V pátek večer 30. dubna ohňostrojem na Mírovém náměstí. Lidé se potulovali po ulicích a popíjeli hlavně šampaňské. Mnoho jich ale nebylo. Na náměstí promluvil starosta Města Ladislav Chlupáč. Jako představitel ODS byl zdrženlivý. Na druhý den byl 1. máj. V Litoměřicích ho tradičně slavili jen komunisté v Jiráskových sadech. Sešlo se jich méně než v minulých letech, jen několik desítek lidí starších ročníků. Hlavní projev měl místopředseda KSČM a poslanec parlamentu JUDr. Vojtěch Filip.

Zatmění Měsíce:

V noci ze 4. na 5. května bylo úplné zatmění Měsíce. Z Litoměřických amatérských astronomů se z úkazu těšili František Pražák, Miroslav Zimmer a pan Tošner. Úplné zatmění začalo ve 22 hodin a 53 minut, Měsíc se začal odhalovat ve 23 hodin a 33 minut, vše skončilo ve 23 hodin a 52 minut. Druhé letošní úplné zatmění Měsíce nastane 28. října.

Stavební výstava "Můj dům, můj hrad":

Ve čtvrtek 29. dubna se otevřely brány oblíbené výstavy již 12. ročníku *Můj dům, můj hrad*. Pořadatelem byla *Výstava s. r. o. Litoměřice*. Svě produkty zde nabízely rozličné stavební firmy nabízející různé stavební technologie a materiály, střešní krytiny, izolace atd. Letos se prezentovalo 223 vystavovatelů. Návštěvnost oproti loňsku byla ale nižší. Výstava skončila 3. května.

Husité dobývali Litoměřice:

Městská kulturní zařízení zorganizovala v sobotu 22. května v prostoru mezi Domem kultury a kostelem sv. Vojtěcha bitvu o dobývání husitů města Litoměřic. Původně mělo přijet asi 100 účinkujících, v pátek 21. května ve 20.00 měl být historický průvod. Jenže počasí se vzbourilo, teploměr ukazoval jen asi 4 nad nulou, přšelo a tak účinkující přijeli až v sobotu. Ale nebylo jich 100, těžko odhadnout kolik, ale mohla jich být tak třetina z tohoto počtu. Ale i tak to byla zejména pro děti zdařilá akce. Doprovázena byla stánky které bývají při vinobraních apod.

Léta Páně 1421, 25. května, svedli obránci Litoměřic s husitskými vojsky bitvu o

město. Symbolická rekonstrukce bitvy 22. května se konala na stejném místě jako téměř před 600 lety. Husité město nedobili, nakonec zvítězilo jednání a město se na dlouhá staletí stalo městem husitským.

Hlavním pořadatelem byla skupina historického šermu *Livonci* ve spolupráci s Městskými kulturními zařízeními Litoměřice, skupina historického šermu *Avalon*, *Internet Club Centrum* na náměstí, *Deník Litoměřicka*, Český rozhlas *Sever Ústí n. L.*, 5 kanál, Týdeník *Nový Proud ZAVA*, *TOI TOI sanitární systémy s. r. o.*, *Ekos Hrnčář*. Finančním garantem bylo *Město Litoměřice*.

Oprava hlavní budovy muzea na náměstí:

V květnu se hlavní budova Oblastního muzea na Mírovém náměstí pokryla lešením. Hlavním dodavatelem je firma *DUOSTAV*, subdodavatelem akademický sochař - restaurátor z Litoměřic Libor Pisklák, kamenické práce provádí Z. Skrbek.

U protinožců vydobly zlato:

Je jich osm, jsou z různých míst Litoměřicka, cvičí spolu aerobik a říkají si *Crazy Funk Sensation*. V květnu se zúčastnili mistrovství světa v Austrálii, kde v kategorii juniorek ve *funky-hiphopu* získali titul mistrů světa. Sestava: Libuše Uhlíková z Úštěka (12 let), Denisa Brdlíková z Tlučně (13 let) Martina Karásková z Habřiny (10 let) a Litoměřičanky Adéla Váňová (13 let), Anna Štemberová (13 let), Kristýna Patyková (11 let), Adéla Marková (12 let) a Marta Vančurová (14 let). Po návratu jim v Ústí n. L. pogrataloval i hejtman Ústeckého kraje Jiří Šulc. Trenérkou týmu je Lenka Janečková, druhým trenérem Petr Ježek

ČERVEN 2004:

Hasičské slavnosti v Litoměřicích:

Ve dnech 4. a 5. června na výstavišti *Zahrada Čech* se konal *III. Celorepublikový sraz dobrovolného hasičstva s výstavou historické hasičské techniky*. Sraz proběhl pod záštitou ministra vnitra České republiky pana Stanislava Grosse, starosty SHČMS pana Karla Richtera, starosty Města Litoměřice pana Ladislava Chlupáče a *Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska*. Pořádající organizací bylo *Sdružení pro obnovu a zachování historických hasičských tradic* ve spolupráci s *Agenturou Sluníčko, s. r. o.* a Městem Litoměřice. Hasičské slavnosti 2004 v Litoměřicích byly vyvrcholením celoročních oslav 140. výročí založení prvního českého dobrovolného hasičského sboru ve Velvarech roku 1864. Na výstavě v areálu *Zahrada Čech* byla k vidění historická hasičská technika, ruční a parní stříkačky, automobily a současná nejmodernější hasičská technika. Výstavu doplňovaly artefakty soukromých sběratelů - přilby, uniformy, tiskoviny, modely. Slavnostní nástup a průvod hasičů se konal v sobotu 5. června v 10.00 hodin. Součástí oslav byla i výstava v Oblastním muzeu Litoměřice *Když se ozve hoří!*. K tomu více oddíl *Kultura* (květen).

Poznámka kronikáře: *Byl jsem se podívat v dopoledních hodinách v sobotu 4. června na Mírovém náměstí. Překvapilo mě množství historické techniky, nejstarší vůz, co jsem se tak poptával, byla Praga z roku 1918. Ale co šokovalo. Těch ručních nebo parních stříkaček za koně z 19. století! A všechny taženy párem koní. Trochu*

překvapilo, kde se tolik koní vůbec vzalo. Podle mého odhadu těch stříkaček mohlo být tak 30. Nejprve byl slavnostní nástup hasičů, následovala přehlídka historické techniky - ta odjela na výstaviště Zahrada Čech, potom šel průvod jednotlivých hasičských sborů. V čele a na závěr mažoretky s dechovými kapelami, ta první byla vojenská, ta druhá z Mariánských Lázní. Po skončení průvodu přišel pěkný slejvák. Ale jinak se po oba dny hasičům počasí vydařilo.

Sportovní šerm v Litoměřicích:

ŠERM - Slavoj Litoměřice

Sídlo: malá tělocvična gymnázia J. Jungmanna v Litoměřicích

Tréninky oddílu: vždy v úterý a v pátek od 16.00 do 19.00 hod.

Předseda oddílu: Jiří Suchý, Dykova 33, Litoměřice

Manažer oddílu: Václav Sadil, Tř. Osvobození 17

Činnost:

oddíl založen v roce 1960 - zaměření zejména na mládež

1985 - zaměření převážně na kord

-od roku 1976 pravidelné náборы = růst sportovní úrovně oddílu

-od roku 1985 - pořádání významných soutěží mládeže

-od roku 1993 - pořádání soutěží Mistrovství České republiky nebo
Československé federativní republiky

-zisk 8x zlato na těchto soutěžích

-zisk 6x stříbro

-zisk 9x bronz

-9 reprezentantů mládeže ČR nebo ČSFR

-11x pořadí žebříčku ČR (ČSFR) do 3. místa

- 2003 - Český pohár (4 členové oddílu do 8 místa)

- finále Mistrovství ČR 5 členů oddílu do 8. místa (2.3.5.6.7.), stříbro Dušan
Ospalík, bronz Tomáš Klener, družstvo stříbro

- 4 členové oddílu (žáci) zařazení do talentové mládeže ČR - sledování
svazem šermu

- Velký mezinárodní turnaj WITTI-Polsko - mladší žáci (115 účastníků) -
bronz Michal Čupr, starší žáci (91 účastníků) - bronz Tomáš Klener

**2004 - oddíl pověřen Českým šermířským svazem pořádat finále
Mistrovství ČR v kordu žactva**

Mistrovství České republiky v šermu žáků Litoměřice 2004:

1. kord žáci, žačky
2. jednotlivci a družstva
3. pořadatel - TJ Slavoj Litoměřice - oddíl šermu
4. ředitel soutěže - Jiří Suchý, Dykova 33, 412 01 Litoměřice
5. místo soutěže: hala Gymnázia J. Jungmanna Litoměřice - vstup z třídy
Osvobození
6. 12. června - od 10.00 hod. žáci
od 13.00 hod. žačky
13. června od 10.00 hod. družstva
7. přihlášky - doručit na adresu soutěže do 7. 6. 2004
8. ubytování
 - a) - zajistí oddíl v ubytovně Integrovaného učiliště Litoměřice, Dlouhá ul.
 - b) - některé ubytovací zařízení Mentaurov, některé ubytovny a kemp TJ

Slavoj Litoměřice

- generální sponzor: Všeobecná zdravotní pojišťovna - pobočka Litoměřice
- další sponzoři: MUDr. Marcela Böhmová
CS - BETON s. r. o. Velké Žernoseky
BOHEMIASPED s. r. o. Litoměřice
Procházka MASO-UZENINY spol. s. r. o. Roudnice n. L.
LAFARGE CEMENT a. s. Čížkovice
- Ceny od: PUMA (Prodejna Litoměřice Čes. armády 11)
KIA MOTORS (Realcentrum Ústí n. L.)
sklářská huť KLÁRA Polevsko
TJ Slavoj Litoměřice
TIMO s. r. o. Litoměřice

Poznámka. Možnost nákupu sportovní výbavy značky PUMA, zejména textilu a vybrané obuvi pro šerm.

Výsledky:

Po loňském úspěchu na Mistrovství republiky většina mladých litoměřických šermířů - žáků postoupila o kategorii výše - mezi kadety. Přesto ze zbývajících měli své žhavé želízko v ohni v podobě Michala Čupra. Ten měl oprávněné naděje na některý z cenných kovů, vždyť byl na třetím pořadí mistrovského žebříčku ve své kategorii a devátý v kadetech. Svě ambice do důsledku potvrdil když v celém turnaji prohrál jen dvakrát, nestačil jen na Ziku a Snopka a obhájil své místo ziskem bronzové medaile shodně z Finále Mistrovství republiky a celkového pořadí Mistrovství České republiky 2004. Z celkového zisku bodů soutěže Českého poháru dokonce obsadil druhé místo.

Družstva:

Dobře doplnili M. Čupra do družstva další talentované naděje oddílu Marek Hýř a Pavel Porubiak. Bojovný výkon družstva znamenal postup až k naději na zlato. S družstvem Loko Karlovy Vary svedli více než vyrovnaný zápas. Až v závěru otočil Zika poměr zásahů na rozdíl 40:34 a Michal Čupr již neměl sil tento rozdíl vyrovnat. Byl to tedy zisk stříbra.

Mistrovství republiky v kordu kadetů v Karlových Varech:

Po přestupu většiny chlapců litoměřického oddílu do kategorie kadetů neměli tito v jednotlivcích ambice na výrazné umístění v závěrečné mistrovské soutěži sezóny. Přesto se podařilo jednomu z nich probojovat až do finále - Tomáš Klener v rozhodujícím utkání eliminace porazil "nasazenou dvojku" Ondřeje Zavadila z SC Praha. O šanci bojovat o medaili ho připravil pozdější vítěz Miroslav Snopek z Uherského Hradiště, který jej ve vyrovnaném utkání porazil v poměru 15:11. Ostatní zástupci Slavoj Litoměřice byli v eliminaci postupně vyřazeni. V družstvech nastoupila za Slavoj dvě družstva. Bohužel startovala bez náhradníka (neúčast Jana Skopala). To se projevilo po zranění Michala Čupra, dnes již v kadetech opory družstva "A" (poraněné zápěstí z předešlé soutěže jednotlivců). Proto přenechal své

místo Michalu Klingrovi a nastoupil v družstvu "B". Přes své zranění se zde výrazně prosadil a podílel se na vyrovnaných soubojích s ostatními družstvy. "A" družstvo nakonec vybojovalo 5. místo když v závěru soutěže porazilo USK Praha.

ČERVENEC 2004

Kupole na věžičce Oblastního muzea (staré radnice):

Na litoměřickém náměstí je stále budova Oblastního muzea (stará radnice) na náměstí v obležení lešení. V červenci se lešení konečně vyšplhalo až k vrcholu věžičky. V pondělí 12. července byla kopule sejmuta, otevřena a v ní nalezeny dva tubusy uložené při poslední opravě věžičky v roce 1879. Tubusy obsahovaly dobové noviny (české i německé), listinu o ceně opravy budovy, ale i o tehdejších cenách běžných potravin atd. Osobně, z hlediska 19. století, pokládám za nejcennější lísteček se seznamem zakládajících členů české Měšťanské besedy v Litoměřicích v roce 1862 a fotografii jejího tehdejšího předsedy MUDr. Václava Svobody. Ale i první katalog tehdejšího Muzea průmyslového spolku s vročením 1877, což je datum, kdy bylo muzeum poprvé otevřeno pro veřejnost. Tehdy mělo sídlo na Mírovém náměstí č. 15 (dnes Městský úřad) a založeno bylo v roce 1874. Listiny pocházející pravděpodobně z 18. století byly zcela zničené.

Soupis archiválií vyňatých z bání kopule věžičky budovy čp.171/40 na Mírovém náměstí (Oblastní muzeum - stará radnice) v pondělí 12. července 2004:

Sborníky a katalogy německé:

1.

Communal - Ober - Realschule in Leitmeritz, Veröffentlicht am Schlusse des Studienjahres 1879, Leitmeritz (Verlag der Communal - Ober - Realschule) 1879.

Inhalt (obsah):

1. Die Chinesen auf den Philippinen, historische Skizze, von Blumentritt.
2. Schillers Maria Stuart und die aristotelische Lehre über die Tragedie.
3. Schulnachrichten, vom Direktor.

2.

Geschäfts - Bericht? [dále poškozeno] und RECHNUGS - ABSCHLUSS der Communal - Sparkasse Leitme [dále poškozeno] für das Jahr 1878 (Nachdruck oder bezügliche Journalartikel werden nicht honorist), im Selbstverlag der Sparkasse. Druck von dr. Karl Pickert in Leitmeritz, 1879.

3.

Jahres - Bericht des K. K. OBER-GYMNASIUMS ZU LEITMERITZ in Böhmen für das Schuljahr 1878.

Inhalt (obsah):

- I. Geschichte des Leitmeritzer Gymnasiums. II. (Von 1851 - 1876) vom Direktor.

II. Schulnachrichten vom Direktor.

Leitmeritz, verlag des K. K. Ober-Gymnasiums. 1878.

4.

Jahresbericht des K. k. Ober-Gymnasiums zu Leitmeritz in Böhmen für das Schuljahr 1877.

Inhalt:

I. Geschichte des Leitmeritzer Gymnasiums, I. (Bis 1850.) Vom Direktor.

II. Schulnachrichte. Vom Direktor.

Leitmeritz. Verlag des K. k. Ober-Gymnasiums. 1877.

5.

Zehnter Reschenschafts-Bericht des Leitmeritzer Anplanzugs - Verschönerungs - Vereins. Herr Ignatz Grüner, Statthaltereirei - Vicepräsident in Prag. Leitmeritz, Verlag des Vereines. 1879.

6.

Program der k. k. Lehrerbildungs = Anstalt in Leitmeritz 1876, Leitmeritz 1876.

7.

Katalog Ausstellung in Leitmeritz (12. August - 16. September 1877), Leitmeritz 1877. [Katalog k 1. výstavě v Muzeu průmyslového spolku v r. 1877]

Periodika (česká):

1.

Humoristické listy, roč. XXI., č. 39, v Praze dne 27. září 1879. (Na titulní stránce celostránkový portrét Dr. Emila Holuba v technice litografie).

2.

Národní listy, roč. XIX., číslo 225, v sobotu 20. září 1879. (majitel JUDr. Julius Grégr, odpovědný redaktor a vydavatel Josef Barák, tiskem knihtiskárny dra. Ed. Grégra v Praze, papír z česko-kamenické tov. Hynka Fuchse).

3.

Paleček, č. 38, roč. VII., (redaktor a vydavatel Rudolf Pokorný, týdeník vycházející každou sobotu, datace dne neuvedena)

Periodika (německá):

1.

Prager Zeitung, Ur. 95, Freitag 25. April 1879.

2.

Prager Zeitung, Ur. 98, 29. April 1879.

3.

Leitmeritzer Wochenblatt, Nr. 74, Samstag 20. September 1879, 24. Jahrgang.
(Majitelé Wirth a Anton)

Plakáty:

Útržek zcela poškozeného plakátu v jazyce německém.

Poznámka: *Tento soupis obsahuje pouze archiválie, jež nebudou vráceny do kopule. Ostatní, jako ceníky opravy, fotografie a pod. budou s novými dokumenty o naší době opět uloženy v kopuli.*

Podklady k návrhu textu pro dokument uložený do báně:

Oprava muzea, Mírové náměstí

Na jaře roku 2003 došlo k pádu kamenného prvku z římsy objektu muzea (stará radnice). Budova je ve vlastnictví Města Litoměřice a muzeum, jehož zřizovatelem je Krajský úřad, má budovu pronajatu.

Město Litoměřice provedlo záchranné opatření a stanovilo jako prioritu v rozpočtu roku 2004 opravu kamenných prvků budovy.

Oprava muzea byla zadána po výběrovém řízení firmě DUOSTAV, s. r. o., U studně 5, Litoměřice, jejímž jednateli jsou Zdeněk Štefan a Rostislav Bílek. Opravu kamenných prvků provádí Libor Pisklák, akademický sochař. Akce byla zahájena v měsíci květnu roku 2004 a ukončena má být v srpnu téhož roku. Celkové náklady na opravu byly stanoveny částkou

1 440 628,-Kč bez DPH (daň z přidané hodnoty)

1 714 347,-Kč včetně DPH - 19 procent

Po instalaci lešení a podrobné prohlídce všech kamenných prvků na budově a především na střeše byl uzavřen dodatek ke smlouvě a celková cena byla navýšena o 579 066,- Kč bez DPH

689 088,- Kč včetně DPH - 19 procent

Na rekonstrukci se finančně spolupodílelo Ministerstvo kultury částkou 720 314,- Kč z Programu regenerace městské památkové rezervace.

Stavební dozor nad celou opravou provádí stavební technik odboru školství, kultury, sportu a památkové péče Městského úřadu Litoměřice Jiří Halml.

Dne 12. 7. 2004 byla sejmuta a otevřena kopule, kde byly nalezeny na seznamu přiložené materiály. Materiály, které byly uloženy v tubusu byly ofotografovány a jsou vráceny zpět. Veškeré materiály pocházejí z roku 1879. Noviny z téhož roku byly uloženy do Státního archivu.

V Litoměřicích dne 19. 7. 2004

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, úterý 13. července, roč. XII./161, s. 13 a 15.

Kopule vydala svá tajemství

Patrik Pátek

Litoměřice - Fotografie, ročenky, noviny a pamětní zápisy z 19. století včera vydala zlacená kopule tyčící se na budově dnešního Oblastního muzea v Litoměřicích. Po obavách o její technický stav se představitelé města a historici s restaurátorem včera rozhodli kopuli z věže sejmout a nahlédnout do jejích útrob. Snaha sice nebyla marná, avšak žádné očekávané pamětní mince či výrazné pozůstatky z doby

středověku restaurátor neobjevil.

Restaurátor Alois Kučera včera za dohledu několika dalších netrpělivě se blýskajících očí vyjmul dva tubusy a další volně uložené listiny. *"To je odborně udělaná práce,"* broukal si Kučera při dobývání se do tuby s "pokladem". Nakonec světlo světa po sto dvaceti pěti letech spatřily fotografie tehdejšího biskupa Frinda a předsedy měšťanské besedy Václava Svobody.

Nechyběly pamětní zápisy pojednávající o opravě radnice roku 1879 a zároveň listina popisující události ve městě a jeho okolí. Přidána byla také úřední tiskovina líčící některé ceny na trhu ve zlatých a krejcarech. Mimo dalších archiválií obsahoval tubus ročenky litoměřického gymnázia, reálné školy a několik novinových plátků tehdejší doby. *"Nejhodnotnější jsou hlavně pamětní zápisy. Nalezli jsme sice ještě další listiny, jejichž stáří bych odhadoval na 18. století. Ty jsou však zcela zničené,"* podotkl archeolog Oldřich Kotyza.

Přestože dům muzea byl několikrát opravován a poslední větší rekonstrukce proběhla roku 1920, tak nejvyššího bodu, tedy kopule, se ruce dělníků naposledy dotkly v roce 1879. Právě z tohoto data jsou veškeré materiály, které byly v duté kopuli uloženy.

Část nálezů nyní poputuje do archivu a část bude spolu s novými odkazy pro budoucí generace znovu uložena do kopule, která nyní musí projít nezbytnými restaurátorskými opravami. *"Odhaduji, že ji na své místo vrátíme do tří týdnů. Vše je závislé na financích,"* poznamenal stavební technik litoměřického městského úřadu Jiří Halml.

Článek je doprovázen fotografií na s. 13 s popiskem: *Tubus s "pokladem" včera z kopule vyndal stavební technik Jiří Halml. Objevu přihlížel i Rostislav Bílek, ředitel firmy provádějící rekonstrukci muzea (vlevo). Foto Karel Pech.*

Konečná verze textu uloženého v tubusu do bání:

Všem, kdo čtou tyto řádky, pozdravení!

Stejně tak, jak je život těžký, trudným osudem procházejí i stavby, ve kterých lidé sídlí. Tato radnice, která snad ve Vaší době ještě stojí, byla zbudována po těžkém požáru města v letech 1537 - 1539 zednickým mistrem Pavlem a tesařem Jiřím. V ní umístěná zasedací místnost městské rady byla roku 1541 zkrášlena kazetovým stropem a dřevěným obložením se čtrnácti medailony, znázorňujícími představitele města a čtyři české krále; tak se dochovala i do našich dob. V ní pobýval v roce 1547 i král Ferdinand I. Habsburský, zde vyčkával na rozpad českého stavovského povstání a tu počal i soud, který tvrdě dopadl na česká města.

Budova přečkala bouřlivou třicetiletou válku, kdy městem protáhla snad všechna zneprátená vojska, která jej - až na radnici a několik budov - zle poničila. Radnici se vyhnula i překotná barokizace města i nastupující klasicismus. Bohužel tehdejší měšťané o ní moc nepečovali, a tak po částečné destrukci ji bylo nutno obnovit roku 1852. Tehdy ovšem již jako radnice nesloužila a byla využívána k různým účelům. Teprve počátkem 20. století získala důstojné využití, když v ní byla umístěna expozice městského muzea (Stadtmuseum).

Téměř tragický byl pro budovu rok 1916, kdy se následkem podmáčení pilířů zřítila střední část západní fronty. Při této katastrofě naštěstí nikdo nepřišel o život, za to část muzejních sbírek byla nenávratně zničena. Po roce 1918 uvažovali někteří "osvícení" městští zastupitelé o její demolici a nahrazení novostavbou, což se naštěstí na zásah památkáře a kunsthistorika Zdeňka Wirtha nestalo a budova prošla mohutnou rekonstrukcí, dokončenou v roce 1926. Nadále tu sídlilo městské muzeum s expozicí (dále i městský archiv), po roce 1945 okresní muzeum (s tímto názvem od

roku 1956); po roce 1989, kdy se tato instituce přemístila do nově zrekonstruované vedlejší budovy, slouží dodnes muzejním výstavním účelům (roku 2004, kdy došlo ke změně zřizovatele, se muzeum přejmenovalo na oblastní muzeum). Budova přežila dobu nacistické poroby i komunistické totality, musela na své fasádě strpět "zkrášlení" mnohými hesly i symboly a do nové doby přišla se značně omšelým kabátem. V 90. letech 20. století získala novou a důstojnou vápennou omítku, kterou vyhotovila stavební firma Jana Mrázka. Bohužel na celkovou rekonstrukci kamenných prvků nebyli finance, a tak se stalo, co se stát muselo.

Jaro roku 2003 bylo pro tuto budovu mementem mori. Na její čelní stěně směrem do náměstí došlo k pádu kamenného prvku z římsy. Naštěstí procházející člověk (návštěvník muzea) byl zasažen "jen" do ramene a trochu pohmožděn. Dodnes nás jímá hrůza, kdyby kamenný článek spadl tomuto člověku na hlavu.

Budova v té době byla ve vlastnictví Města Litoměřice, nájemcem (provozovatelem) muzeum Litoměřice. Věříme, že v době, kdy jste znovu opravovali věžičku, otevřeli tubus a právě čtete tuto listinu, se v prvním a druhém patře ještě stále nachází hlavní expozice litoměřického muzea.

Majitel objektu, Město Litoměřice, provedlo okamžitě záchranná opatření (přízemí budovy se téměř na rok skrylo za dřevěným bedněním). Jako prioritu v rozpočtu na rok 2004 stanovilo opravu kamenných prvků budovy.

Vítězem výběrového řízení na opravu budovy se stala firma DUOSTAV, s. r. o., U studně č. 5, Litoměřice. Jednateli firmy v té době byli Zdeněk Stefan a Rostislav Bílek. Opravu kamenných prvků provedl akademický sochař - restaurátor Libor Pisklák z Litoměřic.

Rekonstrukce byla zahájena v květnu roku 2004 a ukončena v srpnu téhož roku. Stavební dozor prováděl stavební technik odboru školství, kultury, sportu a památkové péče Městského úřadu Litoměřice Jiří Halml.

Celkové náklady na opravu byly předběžně vyčísleny částkou:

1.440 628,-Kč bez DPH (DPH=daň z přidané hodnoty)

1.714 347,-Kč včetně DPH - 19 procent

Po instalaci lešení a stavebním průzkumu všech stavebních prvků budovy (a především střechy) byl proveden dodatek ke smlouvě. Celková cena byla navýšena o 579 066,-Kč bez DPH

689 088,-Kč včetně DPH - 19 procent

Na rekonstrukci se finančně podílelo ministerstvo kultury částkou 720.314,-Kč z Programu regenerace městské památkové rezervace.

Kopule byla sejmuta a komisionálně otevřena 12. července 2004. Obsahovala vlivem klimatických podmínek rozpadlé dokumenty a kovový tubus, vložený do kopule v roce 1879. Archiválie v něm uložené pocházely většinou z tohoto roku (především noviny a časopisy) nebo z let krátce před tímto letopočtem (ročenky). Starší dokumenty (v kopuli mimo tubus), podle reliktního písma datované do 18. století, byly zcela zničeny a na stole se rozpadly. Obsahem kovové schránky byly archiválie a další předměty přiložené na seznamu. Dokumenty vrácené do nového tubusu byly ofotografovány a jinak zdokumentovány, do něj nevrácené materiály (dobové noviny, časopisy a ročenky) byly deponovány ve Státním okresním archivu Litoměřice se sídlem v Lovosicích.

A to vše se stalo za úřadování starosty Mgr. Ladislava Chlupáče, radních a zastupitelů města, kteří jsou jmenovitě uvedeni v seznamu v příloze. Na podkladě písemností dodaných vedoucí Odboru školství, kultury a sportu a památkové péče Městského úřadu Litoměřice paní Heleny Bitrichové, historických pramenů i vlastních zkušeností pro věčnou paměť sepsali historik nových dějin Mgr. Oldřich Doskočil a

archeolog i historik starších českých dějin PhDr. Oldřich Kotyza (oba z Oblastního muzea v Litoměřicích).

Buď zdrav, snad žiješ v lepších časech.

Psáno v Litoměřicích, dne ... památného roku 2004.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, sobota 31. července 2004, roč. XII/177, s. 15.

Tubus ukryje nová tajemství

Patrik Pátek

Litoměřice - Soubor odkazů pro další generace obsahuje tubus, který se vrací do kopule na střeše litoměřického muzea. Nahradí tak původní historické dokumenty, které byly při opravách vyjmuty.

Restaurátor Alois Kučera včera listiny a fotografie vložil do nového měděného pouzdra se štítkem, v němž je vytlačen rok poslední opravy muzea, čili 2004. Dnes v dopoledních hodinách již dělníci kopuli vrátí na své místo na budově muzea.

Tubus bude obsahovat mimo jiné články Deníku Litoměřicka, které se přímo týkají kopule, jejího sejmutí z muzea a odhalení archiválií. Jako odkaz pro další generace jsou do tubusu vloženy fotografie biskupa a současného starosty Ladislava Chlupáče. Přidán je také dopis popisující současnost v Litoměřicích a opravu muzea. *"Snímky a dokumenty jsme raději zalisovali do průhledné fólie. Měly by vydržet minimálně dalších sto let, tak chceme mít jistotu, že materiály budou čitelné,"* poznamenala pracovnice odboru školství, kultury a sportu Marie Dětinská.

Při současném sejmutí kopule vydala archiválie, ze kterých historici udělali kopie a originály přidají do nového tubusu. Přestože tentokrát nebyly nalezeny žádné mince, pracovníci odboru kultury chtějí udělat další generaci radost. *"Do kopule vložíme i soubor mincí od padesátihaléře až po padesátikorunu. Papírové peníze se nedávají, ale mince by tam patřit měly,"* dodala Dětinská.

Představitelé města se snažili kopuli zrestaurovat co nejdříve, aby zbytečně město nepřicházelo o finance za pronájem lešení. *"Hned v úterý bychom už měli začít sundávat lešení okolo věžičky. Celé by z budovy muzea mělo zmizet do konce srpna,"* podotkl stavební technik Jiří Halml.

Provoz letního kina na Střeleckém ostrově znovu zahájen:

Po deseti letech byl na Střeleckém ostrově znovu zahájen provoz letního kina a to v úterý 20. července jugoslávským filmem *Černá kočka, bílý kocour*, romantické komedie režiséra Emira Kusturici. Přestože se těsně před zahájením nad Litoměřicemi stahovala deštivá mračna, přišlo více než 100 diváků, přesně 111 (platících). V průběhu promítání sice pršelo a blýskalo se, ale diváci se vešli pod zastřešenou část. Iniciátorem znovuzprovoznění kina bylo občanské sdružení *Kinoklub Ostrov*, jehož předsedou je Tomáš Vlasák. Pořadatelé udělali kompletně novou elektroinstalaci, opravili plátno, natřeli lavičky a pořídili mnoho dalších nezbytností. Večerem prováděl Jaroslav Pišinger, který promítá v bohušovickém kině.

SRPEN 2004:

Zkušební provoz lékárny v Městské nemocnici zahájen:

V Městské nemocnici v Litoměřicích zahájila od 2. srpna zkušební provoz dlouho očekávaná lékárna. Otevírací doba lékárny je prozatím jen do 12. 00 hodin dopoledne a sice pro nedostatek pracovníků. V nemocniční lékárně je k dostání stejný sortiment

jako ve všech jiných lékárnách ve městě.

ZÁŘÍ 2004:

Město koupilo část bývalého pivovaru:

Z bývalého *Korunního pivovaru* prozatím Město Litoměřice zakoupilo bývalou lahvárnu, sousední dvůr a pozemek přilehlý k hradbám. Kupní cena byla 14 miliónů korun. V prostoru vzniknou nová parkovací místa.

Vinobraní:

Letošnímu vinobraní nepřálo počasí. Bylo přímo dušičkové. Bylo to vidět na účasti. Přišlo 14 tisíc platících, což je o 9 tisíc méně než loni. Vliv mohlo mít i velké navýšení vstupného. Náklady na letošní vinobraní představovaly 2 a půl miliónu Kč.-. Investovaná částka by se Městským kulturním zařízením, jež vinobraní organizovala, vrátila v případě návštěvy 19 tisíc lidí. Takže schodek je o těch 5 tisíc návštěvníků, což, pokud jsem dobře počítal, půl miliónu Kč.

Program uváděl Jakub Železný a Šárka Kubelková

Mírové náměstí - hlavní pódium:

13.00.....J. Černý
14.00.....Průvod Karla IV.
15.10.....Hradišť'an s J. Pavlicou
16.30.....V. Bílá a Kale
17.50.....The Backwards
19.10.....Arakain
20.30.....Rockenroll M. Woodmena
22.00.....Ohňostroj
22.40.....W. Matuška
24.00.....H. Vondráčková
01.10Těžkej Pokondr

Dominikánské náměstí:

15.00.....The Veterans Jazz Band
16.45.....The Riverside blues band
18.35.....SWQ Bohemia
20.05.....J. Stivín a Jazz Quartet
21.30.....M. Svoboda
23.15.....The Veterans Jazz Band a SWQ Bohemia - Jam session

Parkány José Rizala - Jezuitské schody 15.00 - 02 hodin:

Houba, Ayeto, Věcičky, Byze, Upelestifus, Ignorance, Magma Hotel, Existence, UDG, LUS 3, Projekt Elektra.

Parkány u Galerie Ve dvoře - Jarmareční slavnosti 13.00 - 02 hodin: Ukázky řemesel, hry, zpěv, divadlo.

Mírové náměstí - historické sklepení 15.00 - 17.00 hodin:
Historické sklepení, soutěže, hry pro děti

Atrium Domu kultury: Rytířské turnaje 16.00 - 20.00 hodin

Tyršovo náměstí: kolotoče, pouťové atrakce pro děti

Stánky s vínem, burčákem, občerstvením, dárkovými předměty.

Vstupné: 100,-Kč dospělí, 20,- Kč děti do 150 centimetrů.

LISTOPAD 2004:

Volby do krajského zastupitelstva v Litoměřicích:

Celkové výsledky jsou uvedeny v rubrice *Z české republiky* a *Z Litoměřicka* - měsíc listopad. Zde jen dílčí statistické údaje o volbách v Litoměřicích: Krajské zastupitelstvo v Litoměřicích přišlo volit jen 29,79 procenta oprávněných voličů. Zvítězila ODS s 3 780 hlasy, druhá KSČM dostala 2301 hlasů a třetí ČSSD 1227 hlasů.

Skok muže z okna v ulici Revoluční:

Nepříjemné ráno zažili v úterý 9. listopadu obyvatelé výškového obytného domu v Revoluční ulici. Žena, která šla venčit svého psa před domem, objevila nehybně ležící tělo. Zavolala záchranku, ale lékař už jenom mohl konstatovat smrt. Šetření pak prokázala, že muž zemřel po pádu z výšky (skokem z okna) s úmyslem dobrovolně ukončit svůj život.

Zastoupení litoměřického biskupa:

Nový biskup litoměřické diecéze Pavel Posád (51 let) byl sice loni v prosinci jmenován, ale pro těžké psychické deprese nemůže svůj úřad vykonávat. Kvůli jeho přetrvávající indispozici byl v těchto dnech jmenován do Litoměřic mimořádný správce. Stal se jím královehradecký diecézní biskup Dominik Duka. P. Posád přijal po jmenování biskupské svěcení letos v únoru, ale krátce na to se psychicky zhroutil. Proto Svätý stolec rozhodl o jmenování apoštolského administrátora nebo-li mimořádného správce této severočeské diecéze. Toto ustanovení je podle kanonického práva provizorní.

9) Co kronikář osobně viděl a zažil:

KVĚTEN 2004:

Na semináři "Svědkové dějin" v Horní Plané u Mariánských Lázní:

Spolek Adalberta Stiftera mne pozval na konferenci *Svědkové dějin s podtitulem Hroby a hřbitovy někdejšího německého obyvatelstva v České republice a možnosti jejich zachování* (Centrum Adalberta Stiftera, Horní Planá) konané ve dnech od pátku 14. května do neděle 16. května 2004. Původní záměr byl uspořádat seminář v Mnichově. Ale po mém naléhání bylo rozhodnuto uskutečnit setkání v České republice. Nejprve to měly být Litoměřice, ale i to jsem odmítl, protože bych musel vše organizovat. A tak nakonec byla vybrána Horní Planá u Mariánských Lázní a to proto, že tam působí *Centrum Adalberta Stiftera*, 382 26 Horní Planá, Jiráskova 168. Seminář pořádaný Spolkem A. Stiftera (Adalbert Stifter Verein Mnichov) byl konán ve spolupráci s Regionálním muzeem v Českém Krumlově, Centrem Adalberta Stiftera v Horní Plané, organizací Sozialwerk der Ackermann-Gemeinde v Mnichově. Projekt podporovali *Česko - německý fond budoucnosti, Praha*, Haus des deutschen Ostens, Mnichov a Sudetendeutsche Stiftung Mnichov.

Program:

Pátek 14. května 2004:

- 19.30 - Uvítání účastníků pořadatelem konference a starostou Jiřím Hůlkou
 - uvedení do problematiky (Anna Knechtel, M. A.)
 - pro zájemce: film *Spalovač mrtvol* (na motivy Ladislava Fukse, v hlavní roli Rudolf Hrušínský)

Sobota 15. května:

- 9.00 - Vztah současné české společnosti k fenoménu smrti a umírání - vliv tohoto postoje na pohřbívání a hřbitovy (N.N.)
- 9.45 - Staré náhrobky v Čechách a možnosti jejich zachování - úkoly památkové péče (Roman Prahla a Jindřich Záhorka, Státní ústav památkové péče, Praha)
- 11.00 - Umělecky hodnotné náhrobky a hroby významných osobností v Trutnově (Jenny Schon, Berlín)
- 11.45 - Umělecky hodnotné náhrobky a hroby významných osobností v Litoměřicích (Oldřich Doskočil, Vlastivědné muzeum v Litoměřicích)
- 14.45 - Procházka po hřbitově v Horní Plané s výkladem
- 16.30 - O zacházení se zesnulými a místy posledního odpočinku - z církevního hlediska (Páter Daniel Hermann, mluvčí České biskupské konference, Praha)
- 17.15 - Fascinace opuštěnými místy - náhrobní nápisy jako básně (Mgr. Radek Fridrich, UJEP, Ústí nad Labem)
- 20.00 - O posledních věcech (dokumentární film Lídy Rakušanové, 2002).

Neděle 16. května 2002:

- 09.30 - Snahy o zachování starých hrobů počátkem 90. let
- 10.15 - Hroby jako svědkové dějin - o workcampech na hřbitovech (Zuzana

Králová, Brno) a Hennes Klötzl (Junge Aktion, Mnichov)
11.00 - závěrečná diskuse

Moderace: Dr. Peter Becher, předseda Spolku A. Siftera.

Záměr organizátorů: Spolek A. Siftera uspořádal v roce 1996 výstavu fotografií s názvem *Židovské hřbitovy v Čechách a na Moravě*. Tehdy vznikla myšlenka zabývat se i "německými" hřbitovy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, která nás v tomto roce inspirovala k řadě projektů. Během studia této problematiky se záhy ukázalo, že pojem "německé hřbitovy" není správný, protože se nejedná o etnicky definované hřbitovy, ale o hřbitovy obyvatelstva, které do roku 1945 žilo v pohraničních oblastech na území dnešní České republiky a bylo z velké části německé. Neměl by tedy být vytvořen nějaký zvláštní statut těchto hřbitovů na rozdíl od hřbitovů "českých". Mnohé starší hroby, popř. zesnulé, kteří zde byli pohřbeni, nelze ani jednoznačně definovat přívlasky jako český, židovský nebo německý. Naše úcta náleží všem zemřelým, pro které byla tato země kdysi domovem. Dosud existuje mnoho částečně zachovalých hřbitovů, které dokládají přítomnost Němců v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Tato konference se má zabývat otázkou zacházení s těmito místy a jejich údržbou. Pozornost by měla být věnována jak hrobům zasloužilých osobností nebo umělecky hodnotným náhrobkům, tak i hrobům zcela obyčejných lidí.

Dopis A. Knechtel O. Doskočilovi po semináři:

muzeum

Herrn
Mgr. Oldřich Doskočil
Oblastní vlastivědné

Mírové náměstí 2171
CZ-412 01

Litoměřice 7. juni 2004

Lieber Olda,

chtěla bych ještě jednou poděkovat za tvou účast na konferenci o Hřbitovech bývalého německého obyvatelstva v českých zemích a především za tvůj velice zajímavý referát o hroby a osobnosti na Litoměřickém hřbitově. Bylo to jak pro účastníky tak pro mne jako organizátorku konference velké štěstí, že jsi se podílel na programu!!!

Zasílám ti fotky na památku.

Pracuji na překladech referátů a jde to pomalu, protože mám už dost další práce, například s organizací naší ceny česko-německého porozumění, tentokrát v Bambergu, a s výstavou o hřbitovech. Ale kdyby došlo k publikaci referátů z konference, dala bych ti vědět.

Minulý týden jsem referovala na Sudetoněmeckých dnech v Norimberku o "Německých" hřbitovech v České republice, přišlo na 30 lidí. Znovu a znovu slyším od lidí, že mají vypracovány seznamy hřbitovů. Nemohu jinak než přemýšlet, jak by se tyto informace daly dát dohromady.

Doufám, že se mi/nám podaří podniknout ještě další konferenci - ale to chce čas.

Počkejme, jestli se uvidíme v létě...

Přeji hodně úspěchu a radosti v práci, milý Oldo!
Srdečně

Anna Knechtel

ČERVENEC 2004:

Diskusní článek psaný pro lidové noviny v roce 2001 (Dodatek:)

V srpnu roku 2001 vycházela v deníku Lidové noviny diskuse o instalaci pomníku *Obětem komunismu* na pražském Petříně. Diskuse to byla natolik hloupá a povrchní ze své podstaty, že mne vyprovokovala do ní vstoupit. Zasláný diskusní příspěvek ovšem nevyšel a redakce se ani nemínila obtěžovat s jeho navrácením. Článek najde čtenář v této kronice z roku 2001 v oddíle č. 9 *Co kronikář osobně viděl a slyšel*.

Tehdy jsem několik kopií rozdál přátelům především z řad umělců v Praze. Po roce se článek objevil v internetovém časopise *Britské listy* s datem 15. 7. 2002 a s komentářem akademického malíře Jana Paula. Tento komentář z internetu se mi dostal do rukou až nyní. Zde je:

Monitor Jana Paula: Názor Oldřicha Doskočila na umístění Zoubkova pomníku Lidové noviny nepřipustily.

Jan Paul

Dodatečně přinášíme čtenářům BL velmi zajímavý a v podstatě ojedinělý názor Oldřicha Doskočila z Okresního vlastivědného muzea v Litoměřicích, který zaslal Lidovým novinám v červenci 2001, k diskusi (zde, zde, zde, zde, zde a zde) ohledně umístění pomníku Obětem komunismu. Myšlenkově přehledný a především odlišný postoj k důležité otázce však redakce LN neotiskla, což není jistě žádným překvapením. Tyto noviny se již tradičně brání presentovat podstatně jiný pohled, což je samozřejmě vždy ke škodě názorové pluralitě se profilující společnosti. Redakční scénář je vždy stejný: jakoby vyvolat polemickou diskusi, která ovšem v povrchnosti vyšumí do ztracena. Zde je článek Oldřicha Doskočila.

10) Přílohy

Nejstarší občanka:

Dne 21. dubna 2004 se dožila 102 let nejstarší občanka Města Litoměřic Věra Radčenková.

Životopis (umělecký) PhDr. Ludvíka Kundery: **(Čestný občan Města Litoměřic)**

Spisovatel, básník, překladatel, germanista, bohemista, výtvarník, vysokoškolský pedagog, autor řady divadelních her, publicista

Narozen: 22. března 1920 v Brně

Studia:

- reálná gymnázia v Praze a později v Litoměřicích, kde v roce 1938 maturoval
- Na podzim 1938 na filosofické fakultě Karlovy univerzity (obor germanistika - Bohemistika), po dvou semestrech přešel do Brna
- Studia dokončuje až po válce.

Život:

- Na podzim 1939, po uzavření českých vysokých škol, byl rok a čtvrt učněm v drogerii, pak krátce kresličem, konečně korespondentem a mzdovým účetním v továrně na nábytek v Rousínově u Vyškova.
- Počátkem roku 1943 totálně nasazen ve vojenském velkoskladu ve Špandově u Berlína. Tam onemocněl v létě záškrtem s komplikacemi, to mu umožnilo návrat.
- Po roce 1990 přednáší na třech vysokých školách v Brně a Olomouci.

- Od konce roku 1943 do května 1945 žil v Brně v jakési poloilegalitě.
- Od roku 1976 žije v Kunštátě na Moravě.
- Od roku 1994 vycházejí jeho sebrané spisy.
- Od roku 2000 Čestným občanem Města Litoměřic.

Dílo:

- Je spoluzakladatelem postsurrealistické Skupiny Ra
- Byl redaktorem časopisů Blok, Rovnost, Host do domu, Meandr, od roku 1968 po dva roky hlavním dramaturgem brněnské Mahenovy činohry.
- Editor a spolueditor řady děl F. Halase, autorem několika desítek Halasovských studií, článků a vzpomínkových statí, sestavil několik Halasovských výborů (zvláště Sbohem múzy, Hlad a Kunštátské akordy) a podílel se i na překladech Halasovy poezie do němčiny. Vrcholem jeho Halasovského bádání je monografie "František Halas" jež vyšla jako X. svazek Kunderových sebraných spisů (Brno, 1999).
- Kromě činnosti básnické, publicistické a překladatelské je i autorem monografických prací o Bertoldu Brechtovi, o několika výtvarnících a o expresionismu a dadaismu.
- Od roku 1945 má jeho poezie "meandrovitý" (nahoru - dolů - nahoru - dolů) tvar, a to jak v dobově podmíněném rozpoložení mysli (od iluzí k zoufání, od nadějí k pádům, od chval k ironii a pamfletu), tak ve formálním rejstříku (od postsurrealistické uvolněnosti k rýmovanému songu, od básně-záznamu k ódickému typu, od poetické prózy k satirickým útvarům). Politické pozadí víceméně prosakuje: 1945, 1948, temná 50. léta, tání 60.let, srpen 1968...
- Z dramatické tvorby v první polovině 60. let je třeba připomenout divadelní hru Totální kuropění, která se tématicky (totální nasazení české mládeže ve válečném Berlíně) i tvarově (uvolněné poetické divadlo s velkým podílem hudby) dosti vymykala zvyklostem českého dramatu. Odrazovým můstkem k druhé hře Nežert je dílko německého prokletého dramatika Grabbeho (Žert, ironie, satira a hlubší význam). Inscenace byla roku 1962 čtyři dny před premiérou zakázána. Hra Korzár je rozsochatě básnický hold Jiřímu Mahenovi, nikoli přísně životopisné drama. Rozhlasová prvotina Zvědavost (přeložená do devíti jazyků, několikrát otištěná a později přepracovaná do divadelní podoby) stojí na počátku systematictějšího hledání tvarových možností rozhlasové hry. Výtežky této pokusnické práce se slévají v "básni pro dva hlasy", ve hře Dva ve vánici, kam se symbolicky promítla doba: počátek sovětské okupace. Koncem 60. let se již vyhranila divadelní podoba Kunderova dlouholetého záměru: Labyrint světa a lusthauz srdce. Hra vychází velmi volně z Komenského, uvedena však byla teprve roku 1983. Divadelní texty 60. let vznikaly za dramaturgické spolupráce s Bořivojem Srbou, iniciátorem rozhlasových textů byl Karel Tachovský.
- V letech 1967 - 1989 psal hojně texty určené pro divadelní, rozhlasové či televizní provedení anebo napsané "jen tak", z rozmaru chvíle. Společné je jim soustředění na jednu osobnost - ať už královskou (Karel IV., Přemysl Otakar I., Královna Dagmar) nebo uměleckou (Büchner, Máchá, Janáček, Gellner, Těsnohlídek) či politickozločineckou (Fouché,

Himmler, Goebbels, Hitler-Mussolini); stroze životopisnému žánru se však tyto texty vyhýbají, nechťejí se formou opakovat, zmáhají svá témata nejrozličnějšími způsoby: monologem, analýzou "bílých míst" v biografii titulních postav, cestou poezie, "nehrou" faktů, ale i komentářem k baletu, operním libretem, pololoutkovou hrou, poetickou hříčkou. Značná úloha připadá verši: pravidelně písňovému, volnému (takzvaně gestickému), blankversu (i v parodickém posunu), jarmarečnímu, ba i hexamtru... Na měnlivém dobovém pozadí od gotiky po pětáctýřicátý rok 20. století se promítají osudy postav výjimečně talentovaných i výjimečně zvrhlých, osudy prokletých básníků i postav na tom či onom "výsluní". Vše se slévá v divý a vratký koloběh života a životů, času a časů.

Felix Holzmann:

V roce 2002, kdy zemřel Felix Holzmann jsem přebíral informace pouze z novin, které rovněž nebyli přesné. Zjistit, jak to bylo doopravdy, bylo téměř nemožné. Až teprve nyní upřesňuji:

Felix Holzmann se narodil 8. července 1921 v Teplicích v Čechách. V roce 1924 se rodina přestěhovala do Litoměřic, kde na severní straně náměstí poblíž ulice Lidická koupila dům ve kterém je dnes mototechna. F. Holzmann zemřel 13. září 2002 v Chemnitz v 6.00 hodin ráno. Pohřben je v Litoměřicích.

Trh práce ve městě Litoměřice v roce 2004:

V jednotlivých měsících byla situace na trhu práce ve městě následující:

<u>Měsíc:</u>	<u>UOZ</u>	<u>MNZ</u>	<u>VPM</u>
Leden	1563	11,58	67
Únor	1534	11,36	102
Březen	1478	10,95	83
Duben	1361	10,08	74
Květen	1290	9,55	78
Červen	1270	9,41	109

Červenec	1348	9,98	143
Srpen	1337	9,90	146
Září	1298	9,61	54
Říjen	1254	9,29	78
Listopad	1263	9,35	92
Prosinec	1355	10,04	105

Vysvětlivky:

UOZ = počet evidovaných obyvatel města Úřadem práce

MNZ = míra nezaměstnanosti

VPM = volná pracovní místa hlášená Úřadu práce

V rámci APZ použil Úřad práce následující finanční prostředky pro občany Litoměřic:

<u>Nástroj</u>	<u>Počet UOZ</u>	<u>finanční</u>
<u>prostředky</u>		
Veřejně prospěšné práce	154	9.381.576 Kč
Samostatně výdělečná činnost	11	612.000 Kč
Absolventi-praxe	46	1.039.346 Kč
Zdravotně postižení	41	1.530.000 Kč
Společensky účelná pracovní místa	23	507.439 Kč
Absolventi v ROPO	26	1.111.699 Kč
<u>Rekvalifikace</u>	<u>186</u>	<u>1.355.401 Kč</u>
Celkem	487	15.537.461 Kč

PŘÍLOHA KE KRONICE MĚSTA 2004

Požární stanice Na Valech 1962 - 1980

70. léta

Historie první požární stanice profesionálních hasičů v Litoměřicích se začala psát v roce 1962, kdy byl Okresním úřadem v Litoměřicích od 1. února ustaven

smíšený požární sbor. Jeho příslušníci začali vykonávat službu v požární stanici Na Valech (v místě dnešního kulturního domu), společně s dobrovolnými hasiči, kteří zde působili. Do té doby byla stanice v majetku městského úřadu a pracoval tam jeden člověk tzv. údržbář. Od města pak převzala objekt Inspekce požární ochrany při okresním národním výboře, která spravovala celý okres Litoměřice.

V počátcích soužili na směně 2 hasiči z povolání, k nimž se na výjezdy svolávali dobrovolní hasiči. Profesionálních hasičů bylo tedy celkem 6 na třech směnách. Podmínkou přijetí mezi profesionální hasiče bylo tehdy členství v dobrovolných sborech, zkušenosti a řidičský průkaz. Postupem doby docházelo k navýšení stavu příslušníků, takže na směně byli tři, pak čtyři příslušníci. Dobrovolní hasiči se pak v roce 1968 přestěhovali do jiných prostor ve městě.

První vybavení požární technikou tvořil kropící automobil AKV 8, automobilová cisternová stříkačka ASC 16, pak AKV nahradila stříkačka Praga V3S a byl k dispozici nákladní robur na převoz materiálu. V té době se začínalo používat i jednotné označení požárních vozidel s červenou barvou (dříve byla zelená v rámci civilní ochrany).

Prostory stanice, nacházející se ve starém objektu, byly stísněné. Dole byla strážnice, kuchyňka, jídelna a spojovací ústředna dohromady a nahoře šatna a současně místnost na spaní s 8 postelemi. Komfortem bylo ústřední topení s kotlem, který si hasiči obsluhovali. Sociální zařízení sestávalo z jedné sprchy a jednoho záchodu. V garážích bylo 6 stání pro velké vozy a jedno pro osobní. Sklad na materiál a nářadí, stojící těsně vedle, byl polorozbořený.

Pracovní uniformy byly téměř na úrovni nynějších, ovšem méně kvalitní. Zimní stejnokroje tvořily tzv. „kopřiváky“. V té době slavnostní uniformy neexistovaly a na přehlídky se nosily kopřiváky. Jako vycházkové se pak objevily „štruksovky“.

Hasiči byli již od počátku plně vytíženi zásahy, kdy zejména v letním období vyjížděli k 13 až 15 požárům denně. Okres byl protkán železničními tratěmi z nichž nejvíce požárů vznikalo mezi Litoměřicemi a Ploskovicemi a v lesích nad Litoměřicemi. V té době se jezdilo pouze k požárům a kromě povodní k žádným jiným událostem. Jedním z největších požárů byl požár sila NPK v SCHZ (dnes Lovochemie) Lovosice v roce 1969.

Na utužování fyzické kondice nebyl tenkrát čas. Na směně sloužili dva, pak tři chlapi, kteří museli dělat všechno. Mzda tenkrát činila 1200 korun, po roce 1968 byla na nátlak stávkového výboru zvýšena až na 2 200 korun. Zázemí pro práci hasičů na výjezdy zajišťovala Inspekce PO, jejíž pracovníci měli na starosti zásobování materiálem všech stanic hasičů v okrese

Profesionální hasiči v pozdějších dobách, kdy se jejich řady rozšířily, jezdili i na soužě v požárním útoku. Soutěže se však tehdy pořádaly jako slavnosti a celookresní přebor neexistoval. Ceny byly věcné, z toho, co kdo ze sedláků dal a z peněz se koupily lahve vína, dorty, dárkové koše atd. Se soutěžemi se začalo až později, kdy se pravidla ujednotila.

80. léta

V roce 1973 bylo na směně již osm hasičů a v pohotovosti byly tři výjezdy

s technikou 1. výj. cisterna – Trambus RTH, 2. výj. cisternové automobily Tatra 138, pak 148 a 3. výj. kropící auto AKV. Velitelská vozidla značek Volha, Žiguli, Žuk a jiné. Z techniky to byl dále automobilový žebřík s dosahem 30 metrů. V té době fungovala v požární stanici také ústředna s jedním telefonem, předchůdkyně dnešního operačního střediska.

Hasiči měli letní silang obleky a stále tzv. „štruksový oblek“, jehož doplňkem byla kravata s níž hasiči jezdili i k požárům. Ve výbavě byla i ocelová helma, kožený opasek s lanem, boty kanady a pulitry.

Při nástupu museli uchazeči absolvovat hasičský odvod se zdravotními prohlídkami, nástupní plat byl kolem 1300 korun. Příslušníci hasičského sboru absolvovali pravidelné výcviky v oblasti teorie i praxe hašení. Již v té době absolvovali výcvik v zakouřeném prostředí s dýchacími přístroji a účast na soutěžích v požárním sportu byla povinná. Hodně hasičů bylo aktivními sportovci. Například Josef Málek se stal od roku 1973 15x mistrem republiky ve stolním tenise. Doba 80. let s sebou nesla také množství politických školení a výcviku v civilní ochraně.

Stejně jako v počátcích, bylo nejvíce požárů, k nimž vyjízděli hasiči i 12 až 14 krát za den, požárů trávy a lesa a dále od vlakových souprav, protože se v té době ještě nepoužívaly lapače jisker. Množství požárů bylo také v zemědělských objektech – kravíny, seníky, stohy slámy. V zimě vyjízděli k tradičním požárům vzniklým od komínů.

V této době byli z požárního útvaru vyčleněni někteří pracovníci, kteří byli přiřazeni na detašovaná pracoviště útvaru, které vznikala v letech 1973 až 1975 v Lovosicích, Štětí, Ústěku a v Roudnici nad Labem. Tímto opatřením došlo ke zkrácení doby jízdy k požáru a tím účinnějšímu zásahu a snížení škod způsobených požáry. Od této doby činí průměrná doba výjezdu k požáru 8 – 10 minut.

Požární stanice v Želeticích 1980 – 2002

Druhým působištěm profesionálních hasičů se v roce 1980 stal areál ubytoven a zařízení staveniště polské firmy Naviga, která prováděla výstavbu překladiště uhlí v Lovosicích Prosmykách. Důvodem pro přestěhování byl jak nevyhovující stav stanice s malými prostory tak asanace historického jádra města a městských hradeb. Vzhledem k tomu, že se v té době nenašel vhodnější objekt ani finanční prostředky na výstavbu nové stanice, bylo rozhodnuto o „dočasném“ umístění jednotky zde v Mlékojedské ulici v Želeticích. Vyhlídka na výstavbu nové stanice, jejíž projekt byl v roce 1967 zpracován, byly ztraceny nezájmem tehdejšího politického vedení.

Hasiči v nových prostorách vykonávali svou práci v 5 přízemních objektech, které byly vybudovány jako montované dočasné stavby s životností 10 let. Některé z nich byly uzpůsobeny dle potřeb pro provoz hasičské techniky. Byla například dostavěna garáž pro vysokozdviznou plošinu, objekt pro náhradní elektrický zdroj, vybavena autodílna a truhlárna. V průběhu doby došlo i k rekonstrukci topení a zateplení některých budov. V objektu byly prostory pro materiálně technické zázemí pro další pobočné stanice a prostory pro výcvik příslušníků.

Od roku 1984 do roku 2000 se postupně obměnil také celý vozový park a to jak v zásahových, tak v osobních automobilech. Nového vybavení se dostalo i myčce, kompresorově a dalším dílnám.

Po roce 1989 postupně vzrostla prestiž hasičů ve společnosti a požární ochrana získávala na váženosti. Zejména v sociální oblasti se zlepšily platové podmínky a sociální zabezpečení hasičů. Po nabytí platnosti nového služebního zákona v roce 2001 se hasiči dostali do stejného režimu jako policie.

V roce 1992 bylo vybudováno operační středisko, které se postupně vybavovalo technologií, kterou používají hasiči téměř do nynějška. Celý systém výjezdu jednotky byl propojen přes počítač a zautomatizovaný.

V objektu však chyběly prostory pro činnost havarijní komise, která zasedala v budově Okresního úřadu Na Valech.

Stáří a konstrukce objektů postupem doby obnášely velké náklady na energie, údržbu i instalaci nových technologií. Vážným problémem bylo i umístění v těsné blízkosti řeky Labe, cca 500 m za soutokem s Ohří. I když zde byly vybudovány protipovodňové valy, při zvýšení hladiny řeky docházelo k průsakům, zaplavování topných šachet a vyvěrání vody z kanalizačních vpustí. 1988 bylo v celém areálu 5 cm vody. Nevyhovující bylo i umístění stanice, kdy všechny výjezdy do města směřovaly přes Tyršův most, kde docházelo k zácpám, zejména v dopravních špičkách a při nejrůznějších akcích a výstavách Zahrady Čech.

Mezníkem v působení hasičů v Želeticích byly povodně v srpnu 2002, kdy velká voda totálně zničila celý areál stanice u Labe. Hasiči stačili techniku přestěhovat do Jiříkových kasáren v Litoměřicích a dokumentaci, nábytek a zařízení z větší části do zapůjčených prostor v Terezíně v posádkovém domě. Voda se však dostala i tam a tak z veškerého zařízení byly zachráněny pouze počítače a nejdůležitější dokumenty.

Nouzový azyl našli hasiči v Jiříkových kasárnách, kde pracoval ve stísněných podmínkách i krizový štáb HZS. Od 1. října pak v pronájmu obývali jedno patro administrativní budovy v areálu Nových Mrazíren v Michalovické ulici, kde byla v dalším objektu umístěna i jednotka. Až do září roku 2003.

Požární stanice v Českolipské ulici

Hasiči již od počátku svého „dočasného“ přestěhování do Želetic usilovali o výstavbu nové stanice. Žádosti o finanční prostředky začaly směřovat k ministerstvům po roce 1993, kdy se hasičský záchranný sbor stal součástí integrovaného záchranného systému. Jednání byla neúspěšná. V březnu 1998 byl zpracován finanční požadavek pro Ministerstvo vnitra ČR na základě urbanistické studie městského architekta doc. ing. Mužíka. Díky úsilí a podpoře přednosty Okresního úřadu Josefa Pola se o rok později začal zpracovávat prováděcí projekt, který byl dokončen v roce 2000. Stavba nové požární stanice byla zahájena v září roku 2000. Postupovala však pomalu a vlivem nedostatku finančních prostředků hrozilo dokonce zakonzervování stavby.

Po povodních v roce 2002 nebylo zbytí a ministerstvo vnitra našlo a postupně v letech 2002 a 2003 uvolnilo potřebné peníze na dostavbu stanice. Tu prováděla východočeská firma Vces, a.s. a kolaudace stavby se konala v září 2003. Ihned po ní proběhlo stěhování a operační středisko začalo pracovat v nových prostorách již od

23. září, od 1. října pak správa státního požárního dozoru. Slavnost k otevření se konala 19. listopadu a 12. prosince 2003.

Náklady na stavbu nové požární stanice dosáhly výše 104 milionů korun. Je koncipována jako třípodlažní objekt pro administrativu a zásahové jednotky HZS. Součástí garáží pro zásahové vozy a výjezdovou techniku je i myčka a opravářská dílna. Je zde umístěn i sklad materiálu pro další čtyři stanice. Pro pohotovostní jednotky je vybudováno zázemí s moderním vybavením a cvičiště pro výcvik a utužování fyzické kondice příslušníků.

Po více jak 40ti letech se tedy hasiči dočkali nové stanice, kde mají odpovídající podmínky pro svou práci, což se odráží v efektivnějším a rychlejším nasazení sil a prostředků pro záchranu životů, zdraví a majetku. Výhodou je, že veškerá technika a síly jsou umístěné v jednom objektu a vše je kompletně ovládané z operačního střediska přes počítač. Nová stanice bude ještě postupně dovybavena moderní technologií a dojde i k rozšíření automobilové techniky.

Ročně mají litoměřičtí hasiči více jak 700 výjezdů s tím, že vedle požárů pomáhají při vyprošťování osob z havarovaných automobilů, likvidují úniky nebezpečných látek, pomáhají při živelných pohromách a v dalších situacích.

Za dobu existence profesionálních hasičů docházelo meziročně k postupnému nárůstu počtů výjezdů k zásahům od průměrných 200 - 300 zásahů až k 726 událostem v roce 2003.

Při těchto zásazích bylo v roce 2003 zachráněno 77 osob a usmrceno bylo 15 osob.

Na zásazích se podílelo 3 823 hasičů z profesionálních i dobrovolných jednotek.

Z uvedeného počtu událostí bylo 49 požárů se škodou přes 12 milionů korun.

Hodnoty uchráněné zásahem hasičů byly vyčísleny částkou 132 milionů korun.

V porovnání s pětiletým průměrem došlo k nárůstu škod způsobených požáry o 3,6 milionů korun, což je průměrně o 32 tisíc korun vyšší škoda na jeden požár.

Struktura HZS ÚK ÚO Litoměřice

Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje Územní odbor Litoměřice provozuje svou činnost v pěti požárních stanicích. Centrální požární stanice je v Litoměřicích a zabezpečuje materiálně i technicky pobočné stanice

- v Roudnici nad Labem
- v Lovosicích
- ve Štětí
- v Ústěku

Územní odbor Litoměřice má celkem 122 zaměstnanců z řad příslušníků a civilních zaměstnanců. Z tohoto počtu je 11 žen. V rámci integrovaného záchranného systému je pro zásahy připraveno 10 příslušníků.

Pracovníci hasičského záchranného sboru jsou rozděleni do úseků:

- integrovaný záchranný systém
- civilní obrana a ochrana obyvatelstva
- státní požární dozor a prevence
- provozní oddělení

Nadřízeným orgánem Územního odboru Litoměřice je HZS Ústeckého kraje, který řídí Generální ředitelství HZS.